

HAZİRAN 1994 AYLIK SİYASİ DERGİ FİYATI: 30.000 TL (KDV dahil)

18

- ◆ PARTİZAN YOLDAŞLIĞIYLA MERHABA
- ◆ N. A. NOSKOV'A MEKTUP
- ◆ TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ-SİYASİ BÜRO'YA
- ◆ TKP(ML)-TİKKO'NUN TASFİYE EDİLMEK İSTENEN MLM GÜÇLER, ÇARÇUR EDİLME YOLUNDAKİ ÖRGÜT VE SAVAŞ OLANAKLARINA DA SAHİP ÇIKARAK KENDİ VARLIĞINI VE PARTİ GELENEKLERİNİ SAVUNDU...
- ◆ MAYISIN KIZILLIĞINDA BİR KERE DAHA İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞI ANARKEN...

FAŞİZME, EMPERYALİZME, FEODALİZME, ŞÖVENİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI

PARTİZAN

PARTİZAN

İÇİNDEKİLER

Partizan Yoldaşlığıyla Merhaba.....	3
N. A. Noskov'a Mektup.....	7
TKP(ML) Merkez Komitesi-Siyasi Büro'ya	13
TKP(ML)-TİKKO'nun Tasfiye Edilmek İstenen MLM Güçler, Çarçur Edilme Yolundaki Örgüt ve Savaş Olanaklarına da Sahip Çıkararak Kendi Varlığını ve Parti Geleneklerini Savundu... ..	27
Mayısın Kızıllığında Bir Kere Daha İbrahim Kaypakkaya Yoldaşı Anarken.....	57

UMUT YAYIMCILIK ve Basım Sanayi Limited Şirketi adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Mustafa DEMİRDAĞ

Yönetim Yeri: Oğul Sok. No. 16 Sultanahmet/İSTANBUL **Tel:** 516 25 38 - 516 60 20 **Fax:** 518 23 23

Baskıya hazırlayan: Umut Yayıncılık, **Baskı:** Serler A.Ş.

BÜROLAR

Ankara: Necatibey Cad. No. 80/12 Maltepe **Telefax:** () 230 63 27

İzmit: Kemaliye Cad. Çarşıbaşı Mah. No: 17 Kat: 2,

İzmir: Fevzipaşa Bulvarı 1368 Sok. No: 1 İikbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

Çukurova: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı Kat: 5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana

Malatya: Tabakhane Mah. Balarcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K: 2 No: 64 **Tlfx:** (0422) 322 08 04

Tokat: Meydan Çarşısı Küflüoğlu İşhanı Kat: 3 No: 83, **Tel:** (0356)-2149278

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58 4057 Basel-Schweiz **Tel:** 41 (061) 76932698

Partizan yoldaşlığıyla merhaba

Egemen sınıfların yönetememe krizi hergün biraz daha derinleşirken MLM'lere düşen görev; gerçekleri açıklama kampanyalarıyla düzeni teşhir etmek, siyasi taktikler belirlemek, sürece müdahale ederek kitlelerle kucaklaşmak, güçlenmek... ilerlemek.. güçlenmek... ilerlemek... Kısacası kızışan sınıf savaşımına güç vererek ve yol göstererek DHD yolunun taşlarını döşemektir.

Uzun süre Partizan dergisinin çıkmamasının sorumluluğunu, sürece müdahale etmeyerek, siyaset üretmeyen "komünistler" üstlenmek zorundadır. Politikanın sadece kaç ayda, bilmem kaç gerilla eylemiyle sınırlandırılması düşünülemez. Hani politika, hani taktik? Hani örgütlenme, hani pratik? Hani kitlelere yol göstericilik?...

17. sayıda yayınladığımız yazıları okuduğumuzda siyasetin öldürülmesinin nedenlerini anlayabiliyoruz. Siyaset üretmek için önce siyasi bir kafaya sahip olmak ve faşizmle hesaplaşmayı hiçbir dönem gündemden çıkarmamak gerekir. Ancak, gelinen süreçte, tıkanan dönemin aşılmasının gündeme girmesini de yararlı görmek gerekir. Her ne kadar tıkanıklığı aşıp, çıbanı patlatmanın demokratik hukuki yolları mevcutsa ve öncünün birliğini düşünenlerin bu yolla hareket etmeleri bir zorunluluksa da artık bu bir temenni olmak zorunda kalmıştır. Yıkıcı tarzda da olsa çıbanın patlaması iyidir. Bu süreçte de yararlı şeyler yapılabilir, yapılmak zorundadır.

Umudun öldürüldüğü yerde, umut emekçileri daha fazla çalışmak ve üretmek zorundadırlar. Bugün komünistlerin bu çabasını görüyor, destekliyoruz. İradenin buna muktedir olduğuna inanıyoruz.

En kısa zamanda faşizme karşı savaşın bir gereği olarak, tarihsel ve güncel politik araştırma, tartışma vb. yazılarla karşınızda olmak en içten dileğimizdir.

18. sayımızda da Proletarya Partisi içinde gelişen olaylarla ilgili posta kanalıyla elimize geçen belgeleri-yazıları yayınlıyoruz. Lenin'in 11.9.1904 tarihli bir mektubunu da yayınlıyoruz. Marksist ustalardan öğrenmenin bir biçimi olarak onların yazılarını okumak, deneyimlerinden öğrenmek anlayışından hareketle yayınladığımız bu mektubun incelenmesinin yararlı olduğunu düşünüyoruz.

Bizim "komünistler"i Lenin'le "karşılaştırmak" abesle iştilal eylemek olacağından amacımız bu değildir. Kendisine "komünist önder" diyenlerin komünist ön-

derlerden öğrenmeleri gerekiyor.

Parti içi mücadelede ilkeli olmak ne demektir? Parti içi mücadelede mücadele tarzı, üslup ve nitelemeler, mücadele amacı ne olmalıdır, nasıl uygulanmalıdır?..

Lenin'in mektubunu okuduğunuzda, olumsuzlukların Parti içinde ilkeli tarzda aşılacak/hesaplaşarak birliğin güçlendirilmesi amacı güdüldüğünü görürken, "komünist önder"lerinkini de değerlendirme fırsatı yakalıyorsunuz. Lenin'de en ağır olarak; "**bilerek yalan söylüyorsunuz**" ya da "**düpedüz yalan söylüyorsunuz**" gibi ithamlar yanında "birbirimizi görme fırsatımız olmadığına dair üzüntünüzü paylaşmam mümkün değil. Ossipov yoldaşa oynamış olduğunuz oyunlar ve verilmiş sözünüze (...) karşı tavrınızdan sonra, sizinle salt resmi ve yalnızca yazılı, ilişkiden başka hiçbir ilişki arzu etmiyorum." şeklinde cümleleri okurken, "komünist önder"lerimizin yazılarında, yanyana getirsek bir kamyonu dolduracak kadar küfür ve hakareti okuyoruz. Üstüne üstlük tehditi de eksik değil. Onları buraya aktarmaya gerek yok. Köy küçük-burjuvazisi ve lümpen proletarya düzeyine denk düşen küfürleri nasıl olsa yazı da okuyacağız. Ayrıca da zaten toplumun her zerresine dağılan bu burjuva-feodal kültürle her alanda karşılaşmaktayız. Bu kültürden bihaber değiliz ama KP içinde olmasına yabancı olmak zorundayız. Komünist olmak bir ideolojik/politik hat ve proleter kültürü özümleme sorunudur. Ve birbirinden ayrışmaları da mümkün değildir.

Bizim gibi, yazıları okudukça cin çarpmışa dönenler de olacaktır. Olayların içinde ve daha önceden haberdar olmayanların şaşkınlıkları mümkündür. Hayır sadece hakaret, küfür, iddia ve suçlamalardan söz etmiyoruz. Bir KP'nin işlerliğiyle; organların konumu, çalışma tarzı, bireylerin organlardaki konumu ve organlar arasındaki ilişki vb. açısından da bir KP'de olmaması gereken herşeyle karşılaşmaktayız. Yazılardaki yanlışlıklar, tutarsızlıklar, kurnazlıklar vb. vb. üzerinde burada durmayacağız ama işlerle ilgili dikkatimizi çeken bir noktaya parmak basmayı da gerekli görüyoruz.

Yetkili bir organ üyelerinin ya da sekreterlerinin yetki ve inisiyatifleri gerek tüzük kurallarında gerekse de yılların getirdiği devrimci yaşamla kazanılmış değerler olarak biliniyor. Bunlardan burada uzun uzadıya söz etmek istemiyoruz. Ancak en azından şu bilinmektedirki, kendimize liberalizm, başkalarına kaba Marksizm uygulamak bir komünistin tutumu değildir.

İşte NT imzalı yazıda bu tutarsızlığı fazlasıyla gördüğümüzden buraya bazı pasajlarını aktarmak istiyoruz. Hemen hemen tüm yazıların da TKP(ML) MK-AK Sekreteri imzası kullanan NT, sınırsız inisiyatif kullanıp, talimatlar yağdırıp herkese hükmetmeye çalışırken örneğin TKP(ML) MK Genel Sekreteri'ne "Sen kim oluyorsun... Önerini parti organları aracılığıyla ilet" gibi işlerlik(!) dayatmasına gidebilmiştir.

— Önce, Partizan 17. sayıda, sayfa 116'da sözü edilen 1.4.1994 tarihli, AK adına OPO'nu donduran, soruşturma açan, görevini iptal edip belirtildiği yere gelmesi talimatı veren yazısına dikkat çekelim.

Sonra da 9.1.1994 tarihli, şimdi yayınladığımız yazısından aktarmalar yapalım:

— "Birey olarak sen ve senin kralların da sözkonusu AK'na talimat veremez... SB adına talimat vb. şeyler verilecekse benim düşüncelerim alınmadan iş yapan kişiye yaptıklarını yedirtirim diye söylemişim.

"Askeri Komisyon adına benim sana vereceğim cevap bu kadardır.

"Bu sorunlar komutanlıklar üzerinden veya parti organları üzerinden AK'na gelmelidir. AK üzerinden SB'ya ya da MK'ya gelir. Senin gibi her SB üyesinin özel istemleri ve arzuları üzerine (NT'nin dediğine göre konu barınak, güvenlik vb. sorunlarmış. PN) talimatlar çıkarılarak AK'na direktif veremezler. Bu işlerin yol-yöntemleri böyledir... Bir kişi adına AK'na (sen) talimat vermeye kalkanlara son sözümü söylüyorum. Çukurluk yapmayın, o çukurda senin gibilerin mezarını yaparlar."

Parti içi iki çizgi mücadelesinde, yanlış yaptığını düşündüklerimize ölüm çukurları göstererek, kafalarına kurşun sıkacağımızı söyleyerek bir yere varılmayacağını hâlâ tarih göstermediyse, kimsenin Mao'nun adını ağzına almaya hakkı yoktur.

Ayrıca bu anlayışlarla dost olanlara söylüyoruz; görüntüsü özgür olan köleler olmayı ya da "yoldaş" kurşunlarıyla çukurlarda yatmayı mı tercih edeceğiniz sorusuyla karşı karşıya kaldığınızı görmüyor musunuz? Dün darbeyle ele geçirenleri kutsadığınızda yeni yeni darbelerin kapıda beklediğini kestiremiyor musunuz? Bugün komünistlerin açık ve kıran-kırana bir ideolojik/politik, örgütsel mücadeleden geçmek ve MLM'nin asit ban-yosunda kirlilerden arınarak gerçek yoldaşlık ve güvenle sırt sırta verilmiş, kol kola kenetlenmiş bir yoldaşlığın zorunlu olduğunu, bunu yaratma görevinin de tüm komünistlerin omuzuna yüklenmiş olduğunu görmüyor musunuz?

Tek çözüm yolu vardır, o da demokratik kurallar içinde oluşturulacak parti iradesi altında herkesin tüm gerçekliğiyle "çırılçıplak" soyunarak değerlendirmesi, kirlilerinden arınması, suçları varsa bedelini ödemesi ve daha yüce ilkeli bir birlikle sınıf mücadelesinin kızgın denizine tüm benliği ve savaştı coşkusuyla atılmasıdır.

"Hayır ben soyunmam" diyenlerin ya da dilleri" soyunalım" derken şu ya da bu yolla soyunmaktan kaçanların gerçekte komünistlerin birliğinden ve proletaryanın çıkarından yana değil, kendi kişisel, grupsal, bölgesel vb. çıkarlarından yana olduğu bilinmelidir. Komünistler bu tavra girenleri görmezden gelmeyecek, mutlaka ilkeli ve daha yüce bir birliği, komünistlerin birliğini gerçekleştireceklerdir.

"Siyasi çalışma bütün çalışmaların candamarıdır!" bu yaşam bulmak zorundadır.

V. A. Noskov'a mektup

11.IX.1904

Değerli yoldaş!

"Varsın Merkez Yayın Organı azınlığın elinde Merkez Komitesi çoğunluğun elinde kalsın. - dedim o zamanlar- gelin herkesi, her türlü boykotu, her türlü mevki ve kooptasyon kavgasını durdurmaya çağıralım, gelin görüş ayrılıklarımız ve Kongrede gündeme gelen bölünmenin nedenleri üzerine dostça tartışalım, gelin Partiye içimizdeki tartışmalı sorunları dürüst ve onurlu biçimde incelemeyi öğretilim..."

Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'na katılmam doğrultusundaki isteğin "Merkez Komitesi" tarafından ifade edildiğini yineliyorsun. Ben de bunun en azından eksik olduğunu yinelemek zorundayım. Siz, Merkez Komitesinin bilinen deklarasyonunun, Merkez Komitesi'nin bir istisnaıyla tam sayı hazır bulunduğu bir toplantıda oy birliği ile kabul edildiğini resmen açıkladığınız zaman derhal (18.8.1904 tarihinde) bunun doğru olmadığını yanıtını verdim. Deklarasyonu daha kısa süre önce dokuz üyeye sahip olan Merkez Komitesi'nin üç üyesi imzalamıştı. Ve bu üç üye tamamen tüzüğe aykırı olarak Ossipov yoldaşın Merkez Komitesi üyesi olmadığını açıklarken, Ossipov yoldaş kendisini eskisi gibi Merkez Komitesi üyesi olarak gördüğünü bana yazılı olarak bildirdi. Onunla bu meseleyi tartışmadan herhangi bir yoldaşın istifa ettiğini açıklamak tüzüğe aykırıdır. Sizin ve iki arkadaşınızın tüzüğe aykırı bu davranışı savunmak için kullandığınız iki argümanda çürüktür. Ossipov yoldaşın Merkez Komitesinin bir önceki olağan toplantısında istifasını resmen açıkladığını belirtiyorsunuz. Bu doğru değil, çünkü Mayıs ayının sonunda (yani Şubat ya da Mart ta yapılan o toplantıdan aylarca sonra) hâlâ dokuz Merkez Komitesi üyemiz vardı; bunu, Merkez Komitesinin üç üyesi tarafından imzalanan 26.5.1904 tarihli anlaşma ve anlaşmanın ekindeki mektup doğrulamaktadır. Ossipov yoldaşın, Merkez Komitesi'nin sözü-

nü ettiğiniz toplantısından sonra bir yerel komiteye katıldığını, bir Merkez Komitesi üyesinin bu hakkı olmadığını söylüyorsunuz. Bu hususta Ossipov yoldaş bana daha önce verdiği yazılı yanıtta, tam da şimdi kendisinin istifa ettiğini açıklayan Merkez Komitesi üyelerinin önerisi üzerine o bölgeye yerel çalışmalara katılmak için gittiğini ve komitenin resmi üyesi olarak çalışmadığını bildirmiştir. Fakat bir Merkez Komitesi üyesi haksız biçimde, tüzüğe aykırı olarak bir yerel komiteye girmiş olsa bile buradan hiç de bu yanlışlığın yerel komiteden çıkararak değil de Merkez Komite'den çıkararak düzeltilmek zorunda olduğu sonucu çıkmaz. Nihayet bana yazmış olduğunuz mektupda, üç Merkez Komitesi üyesinin toplantısına, Ossipov yoldaşın istifasının tartışmalı bir sorun olduğunun bildirildiğini bizzat kendiniz kabul etmek zorunda kaldınız. Bu tartışmalı sorunun üç Merkez Komitesi üyesi tarafından, Ossipovun gıyabında ve hatta Ossipovun görüşü bile alınmadan çözülmesi, apaçık ve öfke uyandırıcı bir tüzük ihlali idi. Elbette üç Merkez Komitesi üyesi, yazı kurulunun elinde bulunan Parti Konseyi'nin kendilerinden yana tavır takınacağına güvenebilirlerdi; elbette üç Merkez Komitesi üyesi kendileri tarafından Parti Konseyi'ndeki azınlık taraftarlarıyla resmen yapılan ya da zımmen kabul edilen anlaşmaya güvenebilirdi. Fakat böyle bir durum bu keyfi davranışı ortadan kaldırmayacak, tam tersine politik ahlaksızlık unsurlarıyla daha da güçlenecektir. Üç Merkez Komitesi üyesinin toplantıdan önce bütün Merkez Komitesi üyelerine haber verilmeyen Travinski yoldaşın istifasını onaylamaları da aynı şekilde gayri meşru idi. Şimdiye kadar da bana bu istifadan kime ne zaman haber verildiğini söylemediniz. Meseleyi alay düzeyine varan bir yanıtla geçiştirdiniz: "Rusya'daki yazı kurulundan bilgi alın" yani sizin daha yeni geldiğiniz ve benim sadece sizin aracılığınızla temas kurabileceğim "kurul"dan (aynı üçlü kuruldan) bilgi almamı öneriyorsunuz!!

Bundan dolayı Merkez Komitesi'nin bileşiminin ve son toplantısının (deklarasyonun karara bağladığı toplantının) meşruluğunu reddediyorum. O nedenle, Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'na girmem yolundaki çağrınızı yanıtızsız bırakmakta tamamen haklı olurum. Fakat bu öneriyi Merkez Komitesi'nden değil de, üç parti üyesinden gelmiş bir öneri olarak görüyor ve onu gerekçeli bir şekilde yanıtlamayı görev biliyorum; Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'nun size yazılı olarak ifade edildiğini söylediğiniz, beni de redaktörler arasında görme isteğine atıfta bulunduğunuz için, bu daha da gereklidir.

Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'na girmemin, sizin "partide çok arzu ettiği(niz) neredeyse tam bir barışı sağlayacağı" görüşündesiniz. Bu "neredeyse" sözcüğünüz çok karakteristik! Evet ben Parti içinde barış istiyorum. "Iskra" Yazı Kurulu'na mektubumda ("Iskra" Yazı Kurulu'ndan neden ayrıldım") kamuoyu önünde barış önerdim. Ocak 1904'te Parti Konseyi'nde bir kez daha resmen barış önerisinde bulundum: O zaman çoğunluk adına ileri sürdüğüm koşullar çerçevesinde barış kabul edilmedi. Belirtmeliyim ki, -ben, barıştan, azınlığa tamamen boyun eğmenin, çoğunluğu hiçbir şekilde dikkate almamanın ve Parti Kongresi'ni tamamen unutmamanın anlaşıldığı, bugünkü "Barış" üzerine iki yüzlü safsatalar döktürme modasının

tersine- Parti Konseyi'nde, Parti de barıştan ne anladığımı tüm berraklığıyla anlattım. O zamanki Merkez Komitesi üyesi arkadaşlarımla birlikte Parti Konseyi'nde, barıştan ideoloji ile mücadelenin mevki kavgalarından, kavga- dan ve dürüst olmayan mücadele yöntemlerinden arındırılmasını anladığımı açıkca belirttim. Varsın Merkez Yayın Organı azınlığın elinde Merkez Komitesi çoğunluğun elinde kalsın. - dedim o zamanlar- gelin herkesi, her türlü boykotu, her türlü mevki ve kooptasyon kavgasını durdurmaya çağır- ralım, gelin görüş ayrılıklarımız ve Kongrede gündeme gelen bölünmenin nedenleri üzerine dostça tartışalım, gelin Partiye içimizdeki tartışmalı sorunları dürüst ve onurlu biçimde incelemeyi öğretilim. Plehanov ve Martov önerime gülüp geçtiler. Onların Parti Konseyi toplantı tutanaklarını (Parti Konseyi'indeki azınlığın, yani iki Merkez Komitesi üyelerinin ısrarlarına rağmen) yayınlanmama yönünde rezilce bir karar almaları ve bu karar şimdi üç Merkez Komite üyesinin (gizlice) katılması beni şaşırtmıyor. İki yüzlü bir barış yapmak isteyen, bunu yaparken Rus devrimcilerinin hayatında kaçınıl- maz olan tesadüfleri kullanan ve Merkez Komitesi'nden, farklı düşünen- leri kovan biri (bu özellikle Ossipov yoldaşla ilgilidir. Bu husus ister istemez benimle de ilgilidir, çünkü Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'na girmem doğrultusundaki öneri doğrudan Merkez Komitesi'nden ayrılmamla bağın- tılıdır.) İster istemez, zaman geçirmeksizin dürüst bir barış yapma girişimle- rini Parti üyelerinden gizlemek için çaba sarf etmek zorundadır. Neyse ki Partiyi dolandırmayı amaçlayan bu zavallı hilenin başarılı olamayacağı ve Parti Konseyi tutanaklarının sonunda gün ışığına çıkacağını düşünmem için neden var.

Parti Konseyi'ni gasp eden Yazı Kurulu, benim barış önerimi gülüp ge- çerek reddettikten sonra, derhal, tek dürüst çareyi bir kongre toplamakta gördüğümü açıkladım. Azınlığın (Plehanov dahil) taktiği, Merkez Yayın Or- ganı Yazı Kurulu ve Parti Konseyi'ni elinde tutmak, bu merkezi organlada lafta bütün Partinin çıkarlarını savunmak, fakat aynı zamanda gerçekte Kongreye gitmeksizin Merkez Komitesi'ni azınlığın çıkarları doğrultusunda değiştirmektir; bu taktiği dürüst bir mücadele olarak değerlendirmem im- kansız. Böyle bir taktiğin savunucularıyla hiçbir zaman anlaşma yapmadım ve yapmayı da mümkün görmüyorum. Ayrıca ocaktan bu yana yeni "İskra"nın -dedikodu ve kavganın, kafa karışıklığını ve oportünistlerle cilveleş- menin, kişisel ölçme ve görüş ayrılıkları icat etmenin bu merkez yayın or- ganının- çehresi açıkca ortaya çıkmıştır. Yeni "İskra"nın bir çevrenin organı, yeni bir "çizgi"nin organı olduğunu herkes hatta öncelikle "sürekliliği" sa- vunmaya niyetlenen ve bugün eski "İskra"yı sistemli olarak karalayan yazı kurulu bile görüyor. Bugün acaba barıştan hangi anlamda söz edilebilir? Eğer barıştan, ideolojik mücadelenin Kooptasyon kavgasından arındırılması anlaşılıyorsa, bugünde barış yapmaya ve Parti Konseyi'nde ileri sürdüğüm öneriyi yinelemeye tamamen hazırım. Fakat barış, ideolojik mücadelenin durdurulması, yeni "İskra"nın çizgisiyle ya da her türlü çizgiden yoksun çehresiyle uzlaşmak anlamına geliyorsa, böyle bir "barış"ı ancak ilkesiz ve iki yüzlü kişiler önerebilir. -Ya da Parti gazetelerini sadece basılı kağıt ola- rak ("Uzlaşmacılar"dan birinin yeni "İskra"nın yazılarını adlandırdığı gibi,

matbaa boyası olarak) gören kişiler önerebilir, "İlkesel" tavrı neredeyse sadece, bunlara karşı kişisel saldırılar geliştirmek, "Leninizm" diye adlandırdıkları şeyi takibata uğratmak, benimle arasında illede görüş ayrılığı icat etmekten ibaret olan yeni "Iskra"nın redaktörleri, şimdi beni yazı kurulunda görmek istediklerini ifade ediyorlarsa, bununla sadece, "Kooptasyon amacıyla" yaptıklarını, kooptasyon başarıyla uygulandığında bütün yeni "İlkelere"nden vazgeçmeye hazır olduklarını bizzat itiraf etmiş oluyorlar. Bana gelince çoğunluğun kendi görüşleri için Parti mücadelesinden, tutarlı çizgi için mücadeleden, çevreciliğe karşı mücadeleden vazgeçmesi önerisini yakışsız bir öneri olarak reddediyorum. Bu mücadeleyi yürütmeyi, dokunulmaz hakkını ve görevim olarak görüyor, bu görüşümü, Rusya'da sayıları giderek artan çoğunluğun tüm ilkeli taraftarlarıyla paylaşıyorum. Bu mücadele görüşümce açık yürütülmelidir, çünkü çatışmanın öyküsünün onda dokuzundan kamuoyu haberdar olmuştur ve bu öykünün dünyanın gözünden gizlenmeye devam edilmesi, krizi akılsızca ve gereksiz yere sürüncemede bırakmak demektir.

"Iskra"nın şimdiki yazı kuruluna girmemi "hiç kuşkusuz pek çok komite'nin de istediğini" söylüyorsunuz. Üzülerek saptamak zorundayım ki bu kez de bilerek yalan söylüyorsunuz. Bugünkü mücadele koşulları altında bugüne kadar bir tek komite dahi böyle bir isteği dile getirmemiştir. Sadece Merkez Yayın Organı redaktörleri çevresi, ayrıca, politik bilgeliğin zirvesini azınlıkla bir olup çoğunluğa, çoğunlukla bir olup azınlığa küfretmekte gören üç Merkez Komitesi üyesi bu isteği ifade etmişlerdir. İzin verirsiniz ben, şu ya da bu kahvehane politikacısının değil, iradesini resmi olarak ifade etmenin yöntemini de saptamış olan bütün Partinin iradesini hesaba katmak zorunda olduğumu düşünüyorum: İzin verirsiniz ben, Kongrede belirli bir çizgi izlemiş ve Partinin bir kısmını bu çizgi doğrultusunda yönlendirmiş bir önderin, karşıtlarının safına iltihak ettiği zaman, her türlü itibar ve hatta sözünün ciddiye alınması hakkını dahi yitireceğini düşünüyorum.

"Pek çok Komite" sözünüz... doğruya tekabül etmiyor olsada, son derece öğretici ve manidardır. Bu işaret, Parti bilincinden hâlâ bir kırıntı kaldığını, Parti tarafından atanan fonksiyoner kurulların, merkez organlarının bileşiminde ve çizgisinde değişikliğe gittiklerinde, Partinin iradesini dikkate almak zorunda olduklarına dair belli bir bilinç kırıntısının varlığını göstermektedir. Bu bilinç, şimdi aldığımız karma karışık tutumla karartılmasaydı, gerçekten pekçok komitenin gerçek isteğini gerçekten öğrenmek için Kongreden başka bir yol olmadığını kolayca görürdünüz. Fakat "Pekçok komite"ye yaptığımız atıf Parti bilincinin bir kırıntısını gösteriyorsa, aynı zamanda vicdanınızın rahat olmadığını da açıkça gösteriyor. Tam da bu nedenle, maceracı politikanızla partinin iradesi arasındaki çarpıcı çelişkiyi hissettiğiniz için, Kongreden ateşten korkarcasına korkuyorsunuz.

Tarafınızdan gündeme getirilen uzlaşmanın iki yüzlülüğü üzerine genel düşüncelerim, bir dizi olayla tamamen pekiştirilmektedir. Üç Merkez Komitesi üyesi şimdi Merkez Yayın Organı'nın aynı üç üyesi, Mart ayında, çeşitli Parti yazarlarının (Merkez Yayın Organı'nın şimdiki Yazı Kurulunun çoğunluğunun) oportünizme battıkları için teessüflerini bildirdikleri bir

açıklama kaleme almışlardır. Üç Merkez Komitesi üyesi bir yandan "barış" sözü ederken öte yandan Güney bürosunu (Merkez Komitesinin mutemetlelerinden oluşan kurul), içinde bir Parti kongresi için ajitasyon yapma yürekliliğini gösteren çoğunluk taraftarları çalıştığı için feshediyorlar. Birbirleriyle mücadele eden tarafların barışmasından söz ederken, üç Merkez Komitesi üyesi, bir tarafın temsilcileriyle bir konferans yapıyor, diğer tarafı görmezden geliyor. Tüm partinin yaşamsal çıkarlarıyla ilgili olan ve konspiratif bir gizlilik için hiç bir gereklilik olmamasına rağmen Partiden titizlikle saklanan bu özel anlaşmalar, Parti içine nasıl bir parçalanma taşımaktadır! Partiden habersiz kotarılan bu entrikalar Parti yaşamı içine ne çok karşılıklı güvensizlik, ne çok kuşku taşımaktadır! Tam da bugün elime geçen bir mektupta, Rusyadan bir yoldaş, bu entrikalar üzerine ortalıkta hangi söylentilerin dolaştığını yazıyor: Azınlık için üç parça oluşmuş, deniyor. Parti çevrelerinde: bunlardan biri herşeyden önce Dan ve Troçki'nin Merkez Komitesi'ne kooptasyonunu talep ediyor, bunun dışında hiçbir şey duymak istemiyormuş, ikincisi bir konferansla hem fikirmiş; üçüncüsü ise bir Merkez Komitesi açıklamasıyla yetiniyormuş ve (halkçı bir gazete kurulmasında, tamamen haklı olarak, Kongrenin yayını durdurduğu "Yujni raboçi'nin üstü örtülü biçimde yeniden kurulmasından başka birşey görmeyen) "Yujni Raboçi" taraftarları bu kanada mensupmuş. Bu parti söylentilerinden neyin gerçeğe uygun olduğunu bilmiyorum. Fakat azınlığın heterojen gruplardan oluştuğu, örneğin Bruker yoldaşın, azınlığın "ultimatom"larına ve tüm kooptasyon kavgasına muhtemelen hiç karışmadığı, "Yujni Raboçi" grubunun tamamen ayrı bir nüansı temsil ettiği, Kongremizi incelemiş olan herkesin bildiği, herkesçe bilinen olgulardır. Partinin arkasında cereyan eden bu kötü alış verişin ne kadar alçaltıcı olduğunu görmüyor musunuz? Üç Merkez Komitesi üyesinin iki yüzlülüğünün, bütün bu entrikalardan uzak duran çoğunlukta, onlara karşı tam bir güvensizlik uyandırmasına şaşılabilir mi? Parti kongresi için ajitasyon yapan herkesin görevden alınmasıyla başlayan "barış"ın Parti kamuoyunun sistematiğin yanıtılmasının başlangıcı olarak görülmesine şaşılabilir mi? Çoğunluğun, Merkez Komitesi ile Merkez Yayın Organı (Dolayısıyla da Parti konseyi) arasında, Komitelerin azınlık taraftarlarınınca zorla işgal edilmesi üzerine, çoğunluk kararlarının yayınlanmaması üzerine (Petersburg ve Yekaterinoslav kararları aylardan beri bekletilmektedir) vs anlaşlıklarını düşünmesine şaşılabilir mi?

Umarım partideki bugünkü durum karşısında benim Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu'na girmemin söz konusu olamayacağını şimdi anlıyorsunuzdur.

Üç üyenin Merkez Komitesi'ne kooptasyonu konusunda yapılan oy-lamada benim "çekimser" kaldığım yolundaki iddianız düpedüz yalandır. "Seçimin yapıldığı"nın tanınmasını şiddetle protesto ediyorum. Bu yeni bir Tüzük ihlalidir. Merkez Komitesi'nin üç üyesinin hepsi itirazımı görüşmek ve ancak ondan sonra kooptasyon sorununu ortaya getirmekle yükümlüdürler. Tüzüğü göre kooptasyon oy birliği ile kararlaştırılmak zorundadır; ben onay vermedim. Dolayısıyla mesele Parti Konseyi tarafından incelenmeden gerçekleşmiş bir kooptasyondan söz edilemez. (Eğer Merkez

Komitesi'nin bütün üyeleri Merkez Komitesi'nin bileşimini gözden geçirmeden önce Kooptasyon sorununu tüzüğe aykırı olarak Parti Konseyi'ne getirecek olursanız) Parti Konseyi'nin kararı bana Parti Konseyi'nin tutanaklarıyla birlikte iletilmek zorundadır.

Birbirimizi görme fırsatımız olmadığına dair üzüntünüzü paylaşmam mümkün değil. Ossipov yoldaşa oynamış olduğunuz oyunlar ve verilmiş sözünüze (26.5.1904 tarihli anlaşma) karşı tavrınızdan sonra, sizinle salt resmi ve yalnızca yazılı ilişkiden başka hiçbir ilişki arzu etmiyorum.

N. Lenin
Merkez Komitesi Üyesi

Dipnot: Olaganüstü Kongre'nin toplantıya çağırılması için mücadelenin daha başlangıcında Lenin bir dizi Merkez Komitesi üyesinin uzlaşmacı ruh haliyle karşılaştı. MK üyeleri arasındaki bu uzlaşmacı ruh halini iyi niyetli bir yanılğı olarak değerlendirdiğinden, yoldaşları ikna etmek için çok zaman ve çaba harcadı. Birçok mektup yazarak onları böyle bir tutumun zararları konusunda aydınlattı. Onlara Menşeviklerin Parti içine taşıdıkları dezorganizasyon ve bölünmeye karşı Partinin tek radikal aracının kongreyi toplantıya çağırarak olduğunu anlattı. Lenin'in tüm bu uğraşlarına rağmen, MK'nın Noskov'un başını çektiği uzlaşmacı kesimi, Kongre için Leninist ajitasyona karşı pasif bir direnişten yavaş yavaş kararlı bir direnişe, Lenin'in çizgisine karşı doğrudan mücadeleye, menşeviklerle ne pahasına olursa olsun ilkesiz bir uzlaşmaya geçti. Daha Şubat'ta MK'nın Rusya'daki kesimi bire karşı beş oyla Kongre toplansına karşı çıktı. Hatta MK daha sonra Lenin'e Kongre için ajitasyon yaptığı için ihtar verdi? Uzlaşmacılar nihayet Temmuz da, bazı üyelerinin tutuklanmış olmasından bazılarının ise istifa etmesinden yararlanarak bir darbe yaptılar ve beş MK üyesinin (Lengnik, Selmyaçka, Krijjanovski, Gsarove Essen) istifa ettiğini açıklayarak MK'ya üç yeni uzlaşmacı üye aldılar. Lenin MK yurtdışı temsilcisi olarak görevden alındı, yerine azınlıkla ne pahasına olursa olsun uzlaşma sağlamak göreviyle Noskov getirildi. Lenin MK'nın sadece üç üyesi tarafından alınmış bu kararları protesto etti. Bu hususta Noskov'la, Noskov yurtdışına geldikten sonra yazıştı. Buraya alınmış olan metup bu yazışmanın son mektubudur. Bu mektup Lenin'in sadece kişisel olarak Noskov'la değil, MK'yla da kopuşunu göstermektedir. Lenin bu andan itibaren Bolşevik Parti örgütlerinin başında 3. Parti Kongresi için, Menşeviklerin safına geçmiş ve 2. Kongrenin berrak kararlarını inkar eden bütün Merkezi Parti organlarına açık bir mücadele başlattı.

Seçme Eserler
Cilt: 2, Sayfa 464

TKP(ML) Merkez Komitesi- Siyasi Büro'ya

TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜROSUNA!

"Aramızdaki sorun ideolojiktir. Sen sorunları kişiselleştirerek kendini kurtarmaya çalışıyorsun. Ben hiçbir zaman düşmanlarımın minderlerinde savaşamam. Bir zaman bu orduya Genel Komutanlık yaptım. Taktiklerimi iyi bilirim. Bu durumu aklından çıkarma. Benimle uğraşmanda başarılı olman için parti programında net olman gerekir. O zaman da birbirimizle uğraşmamıza gerek kalmayacak!.."

Devrim ve karşı devrim cephesinde durum üzerine genel ve özgül politikalar SB'nun ikinci toplantısında netleşmesine rağmen, toplantı süreci içinde PKK'nın gidişatında önemli değişiklikler oldu. Bu duruma karşın parti ne yapmalı ve taktiği ne olmalıdır. Parti merkezi önderliği, Merkez Komitesi partiyi somut koşullara, somut duruma uygun konumlandırmaz, harekete geçmezse örgüt gelişmelerin gerisinde savaşın kuyruğuna takılarak her dönem olduğu gibi bugünde kendiliğindencilik hastalığından kurtulamayacaktır. Öncü çekirdek, üzerine aldığı görev ve yetkisini bilmez, ileriye yönelik politik taktikleri ile siyasal önderlik fonksiyonunu yerine getiremez duruma gelirse süreçte örgütün olumsuz duruma düşmesinden sorumlu yürütme organı Siyasi Büro olacaktır.

Devrimci harekette yükselme ve alçalmalara denk düşen politik taktikleri üretmede yetersiz kalarak durağanlığı benimsemek, benimsetmek o kesitte örgütü yenilgiye götüren kendiliğindenci duruma müdahale etmemekle her verili anda somut koşulların somut durumuna uygun siyasal önderliği tesis etmemek, partiyi önderlik-siz bırakmaktır. Öncü, sınıf mücadelesinde taktik önderlik fonksiyonunu oynayabilmesi için, devrimci hareketin ve devrimci hareket içinde yer alan örgütlerin mevzilenmesi ve bu örgütlerin devrimci savaşta izledikleri yol-yöntem ve taktiklerin de somut tahlilini yapması gerekir. Tespit edilen her taktik, sınıf mücadelesinde, mücadele-

nin keskin dönemeçlerinde, yolunu şaşırmadan ileriye atılan her adımda, hangi taktikle mücadeleye hükmedeceğini ve bu taktiğin hedeflediği süreçteki sorunlarını devrimin lehine dönüştürecek örgütsel politikasını da taktiğine göre düzenlemesi zorunludur. Belirlenen her taktik ve bu taktiği pratiğe uygulayacak gerekli örgütlenme (konumlandırma) vb. hazırlıklar yapılmazsa, yerinde ve zamanında ön tedbirleri alınmazsa öncü, taktik önderlik fonksiyonunu yerine getiremez.

Özellikle, sınıf mücadelesinin keskinleştiği dönemlerde, devrim cephesindeki çelişmeli birlikler dönem dönem uzlaşmaz çelişkilere dönüştüğü ve bu uzlaşmaz karşıtığa dönüşmesinde belirleyici olduğunun devrim cephesindeki sınıfların siyasal sözcülüğünü yapan partiler, örgütlerin durumu belirleyici olmakta. Devrim cephesinde yer alan sınıfların siyasal sözcüleri parti ve örgütlerin ilericiliğini, sınıflar mücadelesindeki yerini belirleyen sözkonusu örgütlerin politik ve pratik tavırlarıyla açıklamaktadır. Devrimin yolu üzerindeki engellerin aşılması, devrimci savaşın zafere ulaşması önünde engel teşkil ettiği kesindir. Herhangi bir örgüt veya partinin (proleter hareket değil) avaz avaz bir halkın kurtuluşu için savaştığını söylemesi o hareketin son tahlilinde halk için savaştığı sonucuna gidilmez. Küçük burjuva, ulusal hareketin hedeflediği devrim halkın kurtuluşunu hedeflemesi sonucu, gericilikle, burjuvazi ile politik ve ideolojik bütünlüğü olmasıdır. Çağımızda bu türden hareketlerin geliştirdiği devrimin dahi başarısını koruyamayıp gericilikle bütünleşerek halka ve halk hareketinin düşmanı durumuna gelmektedir. Bugün ülkemiz devrim cephesinde cereyan eden özellikle proleter hareket (partimize) karşı düşmanca yönelimleri bir istisna değil, bu türden ulusal hareketlerin genel niteliğinde var olan nesnel gerçekliktir. Proleter harekete karşı anti-proleter akım ve örgütlerin zaman zaman karşı devrimci eylemleri ile komünist hareketi ezmek yok etmek istemesi, proleter hareketin yürüttüğü savaşın son tahlilde bütün anti-proleter örgüt ve partileri de hedeflemiş olmasıdır. Sınıflar mücadelesinde yer alan sınıfların savaşımı (cephenin dostaları) savaşın seyri içinde devrimci hareketteki uzlaşıcı çelişmeli birlikler dönem dönem uzlaşmaz karşıtlıklar haline dönüşmekte ve bu uzlaşmalıktan esas etken, güçler dengesinin proleter hareketin aleyhine olduğu ve olduğu durumlarda proleter hareketin örgütlenme özgürlüğü, küçük burjuva ve burjuva ulusal hareketler tarafından baskı altına alınmak istenir. Bu bağlamda proleter hareket somut koşulların somut tahlilinden hareketle her tarihsel süreçte değişme ve gelişmelerin önünü belirleyen siyasal taktiklerle partiye yönelik saldırıları boşa çıkarması gerekir. Parti siyasal iktidar savaşında devrimci savaşımı zafere götürmek, her türden engelleri birer birer alt ederek sınıf mücadelesinden başarıyla çıkmak istiyorsa kendi dışında devrimci, küçük burjuva ve burjuva ulusal hareketlerin durumlarında tahlil etmeli ve ona uygun taktiklerini üretmelidir.

Parti, mücadele cephesinde siyasal önderliğini hakim kılmak, hareketin önderliğini, misyonluğunu üslenebilmesi için günün koşullarında savaşın sorunlarını çözebilecek taktiklerde ustalaştıkça ve bu taktiklerle örgütü harekete geçirebiliyorsa kendisine yönelen tehlikeleri kolayca alt edecektir. Bunu başarmanın koşulu genel ve özgül durumu kavramak her özgül de

nesnel koşullara uygun taktiklerini somutlaştırması gerekir. Parti merkezi önderliği partinin hangi türden sorunlarla ve bu sorunlar içinde esas ve tali ayrımı yaparak partiyi esasa uygun konumlandırarak politik taktiklerini bugünden ileriye yönelik yapması gerekiyor.

Yoldaşlar;

Bugün devrim cephesinde partimize yönelik askeri saldırı söz konusudur. Saldırımı başlatan, "dost devrimci" ulusal harekettir. Bu türden hareketlerin kaçınılmaz sonları ileriki süreçte partimize karşı daha da sert tavırlara gireceği kesindir. Bugünkü yapılan ileride ne yapacağının göstergesidir. Buna rağmen parti ne yapmalıdır? Öncelikle ulusal hareketin kendisi dışında hiçbir sınıfsal örgütlere yaşam hakkı, örgütlenme özgürlüğünü tanımamasının nedenini iyi düşüncesi gerekir. Ülkemizde ulusal hareketin siyasal sözcülüğünü yapan PKK, bu milliyetçi hareketin savaşımı emperyalizme yöneldiği kadar proleter harekete yöneldiği ve yöneleceği kesin. Bu günden proleter harekete karşı saf tutamamasının esas nedeni güçler dengesi ve uluslararası devrimci- demokrat kamuyonunun gösterdiği tepkidir. PKK'yı durduran budur. Koşullar lehine olduğunda her fırsatı değerlendiren partimize karşı politik ve askeri saldırıları sürekli kazanacaktır. PKK'nın politik ve askeri taktikleri bu kapsamda ele alınmalı. Çünkü PKK'nın sorunlara yaklaşımı ve ele alış tarzı güçler dengesinde, kendi güçlülüğü diğer güçlere karşı, karşı saldırıya geçmesine neden olmaktadır. Askeri olarak güçlü olmak onun için herşeydir. Savaşta bazı kesitlerde güç dengesi, karşılıklı muharebe dönemlerinde askeri olarak güçlülük tayin edici öneme sahip olduğunu düşünürsek ve bu durum taktik olarak yenilgi almamızı sağladığında, partimiz için bugünkü koşullarda ağır bir yenilgi olacaktır. Kazandığı mevzilerden birini kaybedecek kazanılan mevzilerin korunmasında tayin edici doğru politik çizgi olduğu kadar, doğru politik çizginin proleter mevzilerini koruyacak silahlı bir örgüte orduya ihtiyacı olacaktır. Ordusu olmayan halkın, partinin özgürlüğü olmaz ilkesinin önemi bu somutta daha da netleşmektedir.

Kazanılan mevzilerin korunmasında olsun, partinin özgürlüğüne yönelik saldırıları (askeri) geri püskürtmede temel sorunumuz ordunun sayısal ve niteliksel durumunu yükseltmek gerekiyor. Ordunun sayısal ve niteliksel olarak gelişmesi, devrim ve karşı-devrim cephesindeki güçler dengesini lehine çevirecektir. Güçler dengesindeki niteliksel değişiklik bir zincirin halkaları gibi bir dizi sorunların çözümünde beraberinde getirecektir. Burdan hareketle, savaşın bazı kesitlerinde koşulların dayatmasını da göz önünde bulundurarak parti devrim cephesindeki duruma uygun taktik belirlemesi yaparak taktiğini kesinkes uygulamaya koymalıdır. Mücadele biçimlerinde ve mücadele alanlarında esas (ordu örgütlenmesi) daha da güçlendirecek yoğunlaşmayı sağlaması için tali olan bölgelerden ve aynı zamanda savaş bölgesinde olupta bir fiil savaş içinde yer almayan komitelerin insan gücünü (kadrosu, üyesi, örgütlü ve örgüt disiplini tanıyan) bizzat orduya aktarılmasını sağlamalıdır. Bunu bir zorunluluk, bir talimat olarak kabul etmeli ve ettirmelidir. Boş verme veya geç kalma sonuçta olumsuz olacak durumu baştan kabul etmek olacaktır.

Sonuç olarak bugünkü var olan olumsuzluk içinde, olumlu olanı öne çıkarıp zaman geçirmeksizin söz konusu taktik uygulanmalıdır. Parti sınıf mücadelesinde zaferi garantileyecek, bazı kesitlerde tayin edici olan taktiklerinin zamanında yaşama koyması gerekir, gerekli olduğunda güçlerin toplanması neden gerekli (askeri alanda) ise, devrim cephesinde yer alan devrimci hareketler üzerinde siyasal otoritesini nasıl sağlayacaksa mücadelenin hangi süreçlerinde Parti güçlerini esas alanda daha da yoğunlaştırılması neden gerekli ve bu gereklilikte belirleyici taktiğin uygulanmaması sonuçta partinin kaybı olacaktır. Üzerinde durulması gerekli sorun budur. Bu örgüt (PKK) parti için onlar "misafirdir, çingenedir" diyor ve onları süreceğiz deniliyorsa, söylediklerini açıktan eyleme dönüştürüyorsa, bizler bu durumu görmezlikten gelerek örgütü kendi haline bırakamayız. Partimize karşı yönelen her türden saldırılara karşılık vermek için (politik ve askeri) partiyi güçlendirmek bugünkü koşullarda aciliyet kazanmıştır. Bunun çözümü ordunun sayısal ve niteliksel durumunu daha da bir yükselterek sağlanacaktır. Partiyi MK toplantıları arasında sevk ve idareden sorumlu SB'nun esas-taki görevi bugün budur. Bu görevin yerine getirilmesi durumunda, partiyi tehdit eden PKK'nın yürütmüş olduğu politik ve askeri saldırıları boşa çıkaracaktır.

10.11. 1993
TKP(ML) MK-AK
SEKRETERİ

PARTİ MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜROSU'NA

Partinin içinde bulunduğu durum üzerine birkaç söz söylemek istiyorum. OPK sonrası, altı ay içinde, parti bölge komiteleri (Marmara Bölgesi dış.) ve ÖB. Düşmanın partimize yönelik operasyonlarında ağır bir darbe aldı. Askeri Komisyon üyemiz bir yoldaş bu halkanın devamı olarak düşmana esir düştü. Bu vahim durum. Sıradan bir olay gibi düşünülmemelidir. Olayların üzerinde ciddi olarak durmak gerekiyor. Parti Siyasi Bürosu'nun ve Askeri Komisyon üyesi iki üyenin birbirlerine ilişkin suçlamalara bakıldığında özellikle (EN)'nin yazısında...(?) işaretli cümleleri bazı ip uçlarının işareti idi. Gerçi bu duruma Askeri Komisyon'da dikkat çekilmişti. Ve toplantıda yoldaş samimiyete davet edilmişti, kuşkulu olan bazı şeylerin açıklanması istenmişti. Yoldaş bizim yanlış düşündüğümüzü söyleyerek olayı geçiştirdi. Bu durumlar SB'da daha bir ciddiyetsizlik içinde ele alınarak es geçildi. İki MK üyesi birbirini mafya ilan ediyor, buna rağmen olaylar basitçe gözardı ediliyor. Neden (!) Sonuç! Askeri Komisyon'un II. Toplantısı'nın bu duruma ilişkin kararı SB'ya iletilerek aynı nitelikte olmasa da SB'da bu yönlü kararın çıkması ve bu karar muhataplarına iletildikten kısa bir süre sonra, zincirleme, organların sekreterleri düşmanın eline esir düştü. Neden böyle oluyor?

Bir partinin merkez komitesinin üyelerinde siyasi yozlaşma, ahlak çöküntüsü, burjuvaca yaşam ve alışkanlıklar yaşam biçimi haline getirilirse,

her türden aşâğılık işler ve oyunlar oynanırsa bu durumlar karşısında kuş-
kulanmayan aptaldır. Son durum üzerine birlik üyeleri şunu söylüyorlarsa.
Ne oluyor? 'Dursun dayının işine benziyor'. Parti'ye olan güvenin ne boyut-
ta olduğunu gösterir. Durum ciddidir.

ikinci olarak: Şehir faaliyetlerinden Marmara Bölge Komitesi sıkı bir
elekten geçirilmesi gerekiyor. Bu sorunların çözümü için, bölgede örgütlü
PÜ ve AU'ler düşüncelerini yazılı olarak MK'ya II. MK'a toplantısına kadar
iletmeleri kesinlikle yazıların gelmesi sağlanmalıdır. Bu sorunların çözümü
için bugünkü koşullarda komisyon oluşturamayız. Komisyon MK toplantı-
sında ele alınmalıdır. Partinin bugün başına gelen şeyler önceden tahmin
edilmeyen şeyler değildi. Ancak, partideki partiyi içten içe kemiren parti
kurtları, her eleştiriye art niyetçe baktıkları için, eleştirilere komplo denile-
rek sabote edilmesi MLM'leri taktik olarak geri çekilmeye geçirmişti. Küçük
dünyalarını o anda kurtarmış olmuşlardı... Geline aşamada bütün kirli çı-
kılarını patlatılması vazgeçilmez bir görev ve bir ilke haline gelmiştir. Bu
parti'de ideolojik alanda bir kültür devrimi olması gerekiyor. Kültür devri-
minin temel çelişkisi de MK olmalıdır.

Üçüncü olarak: Askeri Komisyon'un II. Toplantısı sonrası Komünist'te
yayınlanması için SB'ya iletilen yazıların zaman geçirilmeden bütün partide
ve parti organlarına gitmesini istiyorum. Yazıların verildiği tarih 8 Aralık
'93'tür. Yazıları (AK'nun raporu, iki genelge, ideolojik hastalıklarla ilgili ya-
zı.) Bu yazıların Parti'ye ulaşmaması veya miyadı dolduktan sonra ulaşma-
sı, bazı organlarca hasır altı edilmesi durumunda sorumlu SB olacaktır. Ne
kadar basıldığını ne kadar dağıtıldığı alt organlarda raporlara geçmelidir.
Yazıların bazılarını rahatsız edeceği için, yazıların partililere ulaşmasını do-
laylı bir şekilde engellenmek istenir. Bu partide daha ciddi kötü şeyler oldu-
ğu için bu tür şeylerin olmaması için hiçbir neden yok. Kuşku duymakta be-
nim hakkımdır. Parti de parti sorunları, kişilerin bencil,kariyerist emelleri-
nin gerisine düşürülerek, kişiler partinin üzerinde parti bürokratları olarak
kaldıkları sürece bu partinin içten içe çürümesi kaçınılmaz sonudur.

Ciddiyet ve samimiyet komünistlere has bir şeydir. Bazılarının bu cüm-
leleri sakız gibi gevelemeleri onların dürüst olduklarının işareti değil tam
tersidir...

27 Aralık '93

TKP(ML) MK-ASKERİ KOMİSYON SEKRETERİ
KIZIL SELAM

TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ-SİYASİ BÜRO'YA

SB II. Toplantı Raporu olarak yayınlanmamalı,
Rapor Taslağı'na ilişkin eleştirilerim:

Rapora katılmıyorum. Raporun hazırlanışı nasıl olmalıdır bu konu
üzerinde durmak istemiyorum. Çünkü raporu kaleme alan yoldaş
bilgisizliğinden dolayı değil, sahtekarlığından partiye karşı so-
rumsuzluğundan, samimiyetsizliğinden, özellikle de SB içinde var olan iki
çizgi mücadelesini rapora aktarışındaki yönteminde tam bir alçaklık örneği

sergileyerek tek taraflı olarak suçlu ilan ettiği bu sorunlu kişinin NT olduğunu "usta" bir kalem darbesiyle suçlu ilan etmiş ve ipe çekilmem için bir tane katil zanlısı aramakta. Sen bunu başaramazsın, parti düşmanı alçaksın demiyeceğim bu bir iltifat olur. Çukursun, çukur. Bu partide partinin düşmanı varsa, en başta sen gelirsin. Parti programını sekiyoncu, milliyetçi kafanla savunduğunu iddia edebilecek kadar arsızlaştığın halde benim sana organda engel olmam seni ne kadar rahatsız ediyorsa, parti düşmanı bir kişinin de parti de kalması beni o kadar rahatsız ediyor. Benim düşmanlığım ve dostluğum açıktır. Senin gibi dost görünen düşmanlardan değilim. Cesaretli olman için partinin programını savunman gerekir. Bu da sende yok! ayrıca, II. bir taslak hazırlarken aşağıdaki düşüncelerim kesinlikle dikkate alınmalıdır.

Çokça! güven, samimiyet, "birlik" naraları atanların başında yer alan zatı muhteremlerden biri sen olarak ne kadar pisliklerini örtme, pisliklerini saklamaya çalışmışsan da kendini ele vermekten kurtaramamışsın. Senin yönteminde zerre kadar dürüstlük yok. O yanındaki bayımızın da raporu o haliyle onaylaması kendisinin toplantıda hemen hemen bütün konularda aynı düşünceleri paylaşmamıza rağmen, raporu onaylaması kendi içinde ne kadar tutarsız, bir yerlere iyi görünmek için uyumlu aslan şeker çocuk olduğunu söylemek için bu kadar alçalacağını hiç bir zaman düşünmemiştim, tüm söylenenlere rağmen. Evet! dost kan pahasına değerlerimizi yaratan bugün isimleriyle savaşı teorileştiren önder şehit yoldaşlarımız yalnız kalmaktan korkmadılar. Ben savaşmasını onlardan öğrendim. Bugün sen ve senin gibilerin güvenliği için özel birlikler verilecek duruma bu parti gelmişse o şehitlerin kan izlerini taşımaktadır. Sen ve senin gibiler bu değerleri anlayamazsınız, çünkü bu ordu için sırtınızda bir çuval un taşımadınız... Benim yoldaşım ilkeli birliklerdir. Bunu senin çok iyi bilmen gerekiyor. Bu gidişinle aramızdaki açılar gün geçtikçe açılacağı benziyor. Senin o liberalizmin seni öldürecek galiba, ne dersin?!

En basit örnek: ZL'nin yazısı "çok sert! 'tartışmalı olmuş!' Oysa ben o yalan ve iftiralardan ciddiye bile almamıştım. Tartışmalı geçen HH'de benim komplocu olduğuma katılması idi. Organın tavrı ise benim komplocu olduğuma katılmaması idi. Bu karar olarak çıkmıştı. Bana komplocu diyen o alçağın bu kararı neden rapora yansıtmadığını anlamayacak kadar ben aptal değilim. Ancak! senin tavırsız kalışına bir anlam veremedim. Aynı konuya ilişkin karar o alçağın dediği gibi çıksaydı, bu raporda ben reklam edilecektim. Nasıl ki Komünist 14'te dogmatizmin reklamı yapılarak (OPK'nın kararı olmamasına rağmen) Bir kez uyarıyorum benimle sorunu olan organ toplantılarında ortaya çıksın, satır aralarına saklanarak beni uyutacağını sanıyorsa o çok aptaldır... HH'nin konumuza ilişkin rapora darbecilik yaparak yansıttığı düşüncelerine Stalin yoldaşın şu sözünü alıntı yaparak cevap vermek istiyorum. "Kuşlar sesleri yankı bulsun diye öterler." Bugün sağ oportünizme karşı yürütülen eleştirilere cevaben bir yapı hedef almıyor diyen alçaklar parti içinde grupçuluğun ve klikçiliğin, hizipçiliğin başını çekiyorlardır. ZL'nin yazısını neden yayınlanması durduruldu, çünkü o yazıda grupçuluğun ve klikçiliğin en alası vardı. Aynı yazıya katılan HH'nin de grupçu

ve hizipçi olduğunu gösteren kendi beyanatları değil mi? Bana komplocu diyen o alçaklara soruyorum. Birlik öncesi sizler SB üyeleri olarak mafya şebekesi oluşturduğunuz halde, kendi yapınıza söylememeniz hatta birlik komisyonunda gizlemeniz sahtekarlık değil mi? Siz sahtekarların komplocu olduğunu gösteren icraatlarınız değil mi? Önce kendinizin birer sahtekar ve yalancı olduğunuzu kabul edin, ondan sonra başkalarına çamur atın baylar! Ben hiçbir zaman bu partiden gizli saman altından su akıtmadım. Ben şu an beklemedeyim. Hele MK toplansın, o zaman yüzünüzdeki peçeyi yırtacağım. Bugün altı MK üyesinin yakalanmasının bağını konferans öncesi iki delegenin yakalanması ile bağları nasıl ortaya çıkacak. Senin ağzında sakız ettiğin o komplo kelimesini kendin yutacaksın... Son gülen iyi gülermiş hiç mi duymadın? Benim partiye karşı suç işlediğimi gösteren olursa, ben sıradan savaşı olarak yer almaya hazırım. Sen (HH) hazır mısın? Nerde! Konferansta nasıl diz çöktüğünüzü nasıl kılıftan kılıfa girdiğinizi, yüreğinzin ağzınıza geldiğini gördük.

SB'da olan durumları tek yönlü, kendini haklı, çok iyi? Çok uyumlu? İyi karaktere? sahip olduğunu göstermek için ver yansın etmişsin. Senin ar damarın çatlamış. Nasıl olduğunu ben biliyorum. Seni partiye tanıtmak benim görevim. Uyum. Kişilik. Karakter sorunu partinin çizgisi ile özdeşdir.

- A) İdeolojiktir.
- B) Siyasidir.
- C) Örgütseldir.
- D) Askeridir.

Seninle aramdaki sorun bu maddelerdedir. Söylesene TKP(ML) programına denk düşen bu maddeler üzerinde, seninle hangi konularda ideolojik birliğim var. Benim düşüncelerimi biliyorsun, bir kez daha söylüyorum, hiçbir konuda. Peki seninle uyum içinde olarak bu partiye nasıl ihanet edebilirim. Sen, parti programına ilişkin oportünist-revizyonist düşüncelerinin samimi bir özeleştirisini vermeden uyumlu olmam mümkün değil bayım. Sen de bunu çok iyi biliyorsun. Aramızdaki sorun ideolojiktir. Sen sorunları kişiselleştirerek kendini kurtarmaya çalışıyorsun. Ben hiçbir zaman düşmanlarımın minderlerinde savaşmam. Bir zaman bu orduya Genel Komutanlık yaptım. Taktiklerimi iyi bilirim. Bu durumu aklımdan çıkarma. Benimle uğraşmada başarılı olman için parti programında net olman gerekir. O zaman da birbirimizle uğraşmamıza gerek kalmayacak!..

Senin, komplocu, kariyerist, dogmatik dediklerin gerilla bölgesine gelmek için organlarda özel karar çıkarmasına gerek kalmadan gerilla bölgelelerinin patikalarını adım adım metreye vurdular. Sen bu partinin en üst organında yer almaya rağmen bir savaşçı kadar savaş hakkında bilgin yok. Parti programında Köylü Gerilla Savaşı'nın kavram olarak yer almadığını söyleyen birinin programı savunduğu-kavradığı söylene bilir mi? Senin bilgin ve yazdığın yazıların içeriği sadece kitaplardan rutuş yaparak aktarmandır. Komünist 14 "iyi" bir hırsızın nasıl olduğunu göstermekle kalmıyor. Senin ne kadar dürüst olduğunu gösteren soru işaretleridir? Sizin yanınızda klasikler olmazsa teori değil, teorinin (T) harfini yazamazsınız. Bu halinizle Parti'de birkaç (sen ve yanındaki) kişi olmazsa yazı yazacak kimsenin olma-

diğını K. 14'de yazmışsın. Ona şöyle yazman gerekirdi. Bu partide "benim" gibi hırsız yok... 15 gün hareketli birliklerde dolaştığında rotanı şaşırmıştın. Böyle yazı yazamıyorum diye sızlanmaya başlamıştın. Ancak, bu güne kadar partiye orduya siyasi ve askeri önderlik yapanlar hep o koşullar içinde görevlerini şerefiyle yerine getirmişlerdi. Bu parti sizleri bugünkü görevinizle birlikte gerilla birliklerinde örgütlemelidir ki sizlerin büyüklük kompleksli küçük dünyaları "ben" yarattım diyen böbürlenmelerinizi görmüş olsun. Bunu MK karar altına almazsa bugünkü MK'nın bürokrat olduğunu söylememek alçaklık olur. Kalemi eline alınca büyüklük komasına giren, başkalarını horlayan, küçümseyenlerle fazla uğraşmaya gerek yok. Pratiğe sürmek, pratik onun işini bitirir, hodri meydan baylar. Ben hazırım. Senin yaşamındaki asalaklığın halen devam ediyor. Ancak! adamı hep böyle besiyeye çekmezler. Besiyeye çekilen inekleri ya çifte koşarlar, ya da kasaba verirler. Hangisini seçmek istiyorsan onu belirt. Yo öyle havada vurup tavada yemek.

Cesaretin varsa, beraber, çifte/pratiği/koşulmayı isteyelim. Hepimiz gerilla birliklerine, o zaman kimlerin ne olduğunu bu parti öğrenmiş olur. Sen bu göreve hazır değilsin. Burda olman matematik hesaplarının sonucu, yoksa bu programa inandığın için değil.

Birbirine "dost" iki yoldaş! Yollarımız çok net ve kalın çizgilerle belirlenmiştir. Benim yolu program belirliyor. Seninkini ben biliyorum. Kendini partiye tanıtırsan iyi olur. Gerçi kongre akımı-karamı herşeyi belirleyecek.

Raporda değişmesi gereken kararlar şunlardır.

1) MK olağanüstü toplantısının tutanakları partiye olduğu gibi açılmalıdır karar böyle idi.

2) Sayfa 5'in (SB) başlıkla ikinci paragrafa katılmıyorum.

3) Dersim Bölge Komitesi'nin üyeleri yarım saat nöbetten kaçarak, komutanlığa danışmadan sorumsuzluk yaparak, sözüm ona protesto tavırları eleştirilmiş, özeleştirisi istenmişti. Karar olduğunu hatırlamıyorum. Ancak benim ve ÖN'ın düşünceleri özeleştirisi yapmaları idi. Rapora hiç yansıtılmamış.

4) Sayfa 17. madde 4 şu şekli ile düzeltilmelidir. Düzen partilerinin teşhir olmuş, kitleler tarafından teşhir edilmiş üyelerine yönelik askeri eylemler yapılabilir denmeliydi.

5) Sayfa 10: "partide" sosyal şovenizmin'in etkisi altında yoldaşlar varla birlikte, karşı tarafın benim söylediğim önderimiz ne kadar "sosyal şoven" ise ben de o kadar "sosyal şovenim" demiştim. Kendi söylediklerini harfi harfine koymadaki "dürüst"lüğünü, başkalarının düşüncelerinde de göster.

6) "Terfi, atama komutanların sekter tavırlarını" eleştiren yazı çıkmalıdır. Tartışma yapılmayan, görüş birliği olmayan şeyler görüş birliği varmış gibi yansıtılmamalıdır.

7) Karar 40: Şerh'li katılmışımdır. Çünkü, tüzükle ilgili oportünist düşünceleri hiçbir zaman paylaşmadım. Kararın açılımında düşüncem geçmelidir.

8) Karar 44: Katılmıyorum. Ben arkadaşta grupçuluk olduğunu, yazısının da o amaçla yazıldığını söylemişim. Çünkü AK adına verdiğimiz yazıda mevcuttur. Kimi korumaya çalışıyorsun!

9) Karar 50: Kararın açılımında yine sahtekarlık yapmışsın. Karar görüşler olarak geçmelidir. Yazıda benim "alçak, kariyerist, klikçi, grupçu" olduğum yazılıdır. Sen de katıldığını söylemiştin. Organ benim yazının sahibi ve senin gibi olmadığını vurgulamıştı (yorum bana ait). Üç kişi senin ve efendinin iftiralarını red etmişti. Buna hiç yer vermemen/sana söylenecek söz çok ancak karakterim müade etmiyor.

10) Karar 52: Karar da düşünceler yansıtılmalı, çok "onuruna" dokunuyorsa düşüncelerimizi olduğu gibi aktar. Çocuğunun ismini koy!

11) Yerel seçimlerde devrimci otoriteye karşı duran aşiret otoritesine karşı gerekli olduğunda devrimci şiddete başvurulmalıdır denmesi gerekirdi.

12) Parti içinde ideolojik kampanyanın açılımı üzerine:

Başta MK (SB) kendini, kendisini görmeli. Sonra partiyi eğitmelidir. Hastalığın esası en üsttedir. Yazının açılımında bu cümlelere kesinlikle yer verilmelidir. Parti üyeleri her şeyi yukardan beklememelidir, eleştirisi doğru olması için öyle bir durumun olması gerekir. Senin partiden haberin yok. Organa gelen yazılar ne amaçla yazılmıştı sana yol göstermiyor muydu. Suçlu aranacaksa MK-SB'da aranmalıdır. Üyelerimiz senin gibi aynı koşullar da olsalar eminim ki daha iyi önderlik yaparlar.

13) Komünist 14'de katılmadığım özellikle "dogmatizm" in konulmasına karşı çıkmıştım. Bu eleştiriye yer vermemen tam bir adildir. "Dogmatizm" ile ilgili yazının özeleştirisini yapmıştın. Bunu rapora koymaman samimiyetsizlik değil mi? Bu konuya ilişkin özeleştiri samimi bulmamıştım. O zaman ki gibi (Konferans kararı olmasına rağmen unuttuğuna dair yemin etmen) unuttuğunumu söyleyeceksin. Bu bir unutkanlık değil niyetidir!!

14) "Ben buraya geldikten sonra programı daha iyi kavradım!" diyen kişi olarak. O düşüncelerini neden rapora geçmedin. Galiba! işine gelmiyor...

15) Bir SB üyesi (EN) Ordu tüzüğüne ilişkin özellikle bugünkü örgütlenme ile bu iş yürümez bu MK'da düzeltilmelidir demesine rağmen rapora yansıtmanın gerekçesi ne? olabilir.

16) Karar 63: Üç artı bir (İK'nın Seçme Yazılar, Askeri Yazıları, Teori ve Pratik) ve diğer klasikler şeklinde olmalıdır.

17) SB üyelerinin birbirini değerlendirmesi ve eleştiri özeleştiri bölümü üzerine:

Kararın açılımında tamamen sahtekarlık yapılmıştır. Bu bölümde olduğu gibi, bireylerin düşüncelerine yer verilmelidir. Yazıda öyle bir üslup kullanmışsın ki "komplocu, uyumsuz" (NT) ilan edilip bütün günahlardan ben sorumlu tutulmuşum. Sen hep haksız ve suçlu olmak zorundasın. Hayır! ya yutarsak. Ve o zamanda suçluyu yasaklamış olacaksın. Ne kadar komikleşiyorsun.

18) Askeri komisyonun SB'nin basın işlerini üslendiğine ilişkin bir karar var mı? Olmamasına rağmen bir AK üyemiz kendi bireysel çabası ile SB'ya yardımda bulunmak için çaba sarfetmesi, yoldaş kaza yapmamış olsaydı yi-

ne o işi rahatlıkla başarır. Buna rağmen olumsuzluğu yoldaşın şahsında AK'na yıkmaya neden çalışılıyor. Senin gibilerinin sırtına bu partide katır palanı vururlar. İnsanların özverilerini art niyetine zemin olarak hazırlama.

19) Askeri Komisyon'un kararı şudur: AK'nun denetiminde SB'nun güvenliği için bir gerilla birliği verilecekti. Bu karar yerine getirilmiştir. Balık tutmak için götü islatmak gerekiyor.

20) Sayfa 33 olduğu gibi çıkmalıdır. Toplantı gündemi nasıl kapanmışsa öylece kalmalıdır. Çünkü senin yönteminde dürüstlük yok.

Organını toplantı tutanağı daktilo edilip bir nüshasını bana gönderin. tutanak defteri MK toplantısına getirilmelidir....

TKP(ML) MK-AK Sekreteri
31 Aralık '93

(ÇO) isimli SB üyesi bireyin, Askeri Komisyon'a 23.12.'93-25.12.'93 tarihli iki yazı aldım. Öncelikle 23.12.'93 yazı baştan sona yürütülen eleştiriler art niyetle yapılmıştır. Olumsuzlukları eleştiren olmaktan ziyade, sanki barınak yeri bilinçli olarak deşifresi yapılmakta, düşmanın birlikleri imha etmesi için koşullar hazırlanmakta bunu hazırlayan komutan yoldaş bilinçli olarak yapıyor demek, bu kişinin (K) düşmanla işbirliğini olduğunu söylemekle arasında hiçbir fark yoktur.

Bu yıl barınak yerleri kış faaliyetini aksatmayacak şekilde olmalıdır diye, Askeri Komisyon karar altına almıştı. Bu açıdan barınak yerleri arazinin durumu ve kitlelerin sağlamlığı dikkate alınarak yerlerin seçilmesi gerekiyordu. Hiç bir kimse 60/70 kişinin ihtiyaçlarını hazırlarken barınakların yapıldığı alanı kitlelerden gizleyemez. Gerektiğinden fazla pırpırlanmaya gerek yok. Her gün polisi evinin kapısına, yoldaşların randevusuna kadar getiren yoldaşlarımızda bilinçli yapıyorlar diyeceğiz. Bu saçmalık olmaz mı?

Geçen yıl Pülümür'deki olay ihbardır. Kartal alçağının köylü bir anayı oyuna getirerek yoldaşların gidiş yolunu öğrenmesi sonucu düşman çevreye keşifçilerini çıkararak yoldaşların yerini keşfediyor. Olayın gelişmesi böyle. Olay meydana geldikten sonra, harekete geçilirken bazı hazırlıkların yapılmaması, hastaların olması hareket tarzını yavaşlatması sonucu yoldaşlar şehit ve yaralı düşmüşlerdi. Bu durumu farklı boyutlara çekmek, doğru bir yaklaşım değildir. Objektif koşulların dayatması sonucu bazı açıklar veriliyorsa, bunları kişilerin niyetlerinde aramak doğru değildir. Sen bugüne kadar ilkesiz tutum ve davranışlar içerisinde girerek, kendine ve partiye zarar vermediğini söyleye biliyormusun? Ve yapmışsan hangi kategoriye dahil ediyorsun. Yazdığın yazıyı yazarken, kendine birkaç soru yöneltmen gerekiyordu. (GBMK-SB üyeleri olarak sizlerin aynı şehirde asalakça yaşamınıza rağmen!)

Komutan ve komiser yoldaşlar partinin Askeri Komisyon'un kararını uyguluyorlar. Özellikle komutan (BŞ)'ı, Genel Komutan yoldaş çağırmişti. Bu çağrı içinde sizin birlik komutanlarından (UŞ-RR) ikisinden birinin de olması gerekiyordu. Bildiğim kadarıyla disiplinsizlik yapılmıştır. (SŞ)'ın sağ-

lık durumunun iyi olmamasına rağmen, ben kendisine geçici olarak koordine görevini verdim. Çünkü benim bulunduğum alandan iletişim kurmam imkansızdı. Hatta ÖB'ye burdan bir yoldaş gönderdim, randevusuna gelinmemiştir. (SŞ) yoldaşın aldığı görevleri yapması, barınakta senin işlerini yapmana engel değildir. Savaş bölgesinde yaşıyoruz. Üzerimize bazen kazan bombalarının düşeceğini de hesaplamak gerekiyor.

SAVAŞ BÖLGESİNDE YAŞIYORUZ İSTANBUL KIZ KULESİNDE DEĞİL!

Bir ay içinde beş tane nitelikli eylemleri yapan komutana bu kadar seviyesizce saldırmak aklın alacağı iş değildir. Kaldığı her şey savaşa tabi, her şey eylemlere tabi kılınmalığı savaş yükselsin. Bu sorunu parti karar altına almıştı. Komutanların kış koşullarında bazılarının hıdır damı gibi çevrede gece gezerken yüreğinin ağzına geldiği yerde, sabahtan akşama kadar düşmanla cenke oturup, düşmana 20'ye yakın kayıp verdirip savaşçıların burnunu kanatmadan gemisini kurtaran, saygıya değer komutanların herhangi bir durumda "farelerden" önce gemisini terk eden kaptan olacaklarını sanmıyorum. Bazı şeyleri söylemek istiyorsun ancak! dilinin altındaki baklayı çıkarmak istemiyorsun. Çünkü, yazının ne amaçla yazıldığı açıktır. Bayım! eylem yapmak için karın üzerinde yatan, düşmanın burnunun dibinde pusu da bekleyen komutanların olumsuzluklarını ön plana çıkararak savaşçılar içinde teşhirlerini yapmak, savaşçıların içinde teşhirlerini yapmakla güvenlerini sarsmak, ordu yıkıcılığı olduğu gibi, sinsice hizipsel faaliyetlere girmek değil mi? Ne tesadüfki senin kralın bir yazısında bana, faşist Türk devletinin işkenceci sakallı denilen halk düşmanına benzetmesi, senin de (SŞ) yoldaşı doktor Baran'a, (BŞ) yoldaşı hayinlikle suçlanan ne tesadüf değil mi? Mao "düşmanlarımız bize saldırıyorsa, biz doğru yoldayız demektir." Sen intikam peşindedin. Yazın samimiyetten uzak, ciddiyetle üzerinde bile durulacak yanı yok.

"AK en kısa zamanda bu sorunu çözmelidir!" Askeri Komisyon'a yazı yazmak, öneri sunma, her parti ve TİKKO üyesinin hakkıdır. Yalnız! Askeri Komisyon'a ancak talimatları partinin MK'si adına SB verir. Birey olarak senin talimat verme hakkın yok. Kendini ne zannediyorsun. "SB'ya çalışma koşullarının hazırlanmamasından SB üyesi AK sekreteri de sorumludur." Senin yatacağın yeri, senin yazı yazmak için masanı yapmak, sandalyeni ve viski mezeni hazırlamak Askeri Komisyon'un görevi değildir. Benim SB üyesi olarak sorumluluğum olduğu gibi, senin SB sekreteri olarak sorumluluğun daha fazladır. Hangi organın işini yapması için, hazırlıkların yapılması için bir organı kendi ayak işlerine koşacaktır diye tüzük hükmüne bağlanmışmıdır. Veya böyle bir madde varmıdır. Askeri Komisyon parti MK'ne karşı sorumludur. MK'nın kararlarını uygulamakla sorumludur. Bazı kalın kafalıların ayak işlerine koşmakla görevli değildir. AK-SB-ÖB arasında alt-üst ilişkisi yoktur. Senin bunları bilmeyecek kadar kalın kafalı olduğunu hiç düşünmemiştim. Kendini geçmişteki alışkanlıklarından kurtarma diye bir

niyetin yok galiba. Üç-dört kişi ile örgüt içinde gizli istibarat servisi oluşturarak örgüt yönettiğin yılları unut.

25.12'93 yazına ilişkin: Gerilla birliklerinde olumsuzlukların çeşitli zaaf ve hastalıkların olduğu doğrudur. Değişik sınıflardan gerilla birliklerine katılan insanların oluşturduğu birliklerde bir dizi sorunları da beraberinde getirecektir. Gerilla birliklerinde bu tür olumsuzların olmasının objektif nedenleri ve bu nedenler sürekli varolacaktır. Tabiki bu ordu içinde dönüşüm adım adım inşa olacaktır. İnşa sürecinde savaşçısından, partilisi, komutanı, herkes bu savaş içinde olumsuzluklarından arınarak dönüşümünü sağlayacaktır. Birlikler içerisinde ortaya çıkan olumsuzları yadsıyan hiçbir kimse yok. Bu olumsuzluklardan dolayı fırsat bu fırsat diyerek komutanları idam sehvasına çekmek-çekilmesi için özel bir istihbarat oluşturmakla ne yapmak istiyorsun. Önce komutanların olumsuzluklarını düzeltmesi için zaman tanımak gerekir. Eğer düzelmeyorsa idari tedbirlere gidilir. Hastalıkların varlığı ordunun çürümesini sağladığı doğrudur. Peki OPK'da sıralanan mikropların taşıyıcıları olanlar neden kendileri için soruşturma talebinde neden bulunmuyorlar. Bunlardan biri de sen olarak neden suç duyurusunda bulunmuyorsun. Elindeki kılıcı kendi art niyetli duygularını tatmin etmek için kullanmazsan iyi edersin. Yoksa o kılıcı sana verenler o kılıcı nereye vuracaklarını iyi biliyorlar.

Gerilla birliklerinde düzensiz bir yaşam olduğu doğrudur. Bu savaşın karakterinden ileri gelen bir durumdur. Varolan bu durumu adım adım asgariye indirmek bizim görevimizdir. Bir makinanın dişlileri gibi düzenli ve sistemli olarak organları özellikle ordu organlarının çalıştırılmasını beklemek yanlıştır. Komünist kişilerden inşa edilen parti organları acaba takıntısız yürütebiliyorlar mı? Senin öyle düşünmen normal, çünkü sen gerilla birliklerinin hareket tarzını bilmiyorsun. Sen 15 günde bu hareket tarzı ile yazı yazamıyorum demene rağmen, başkalarının aynı koşullarda parti görevlerini yerine getirirken hiçbir şikayetleri olmadı bugüne kadar. Bazı şeylerin eleştirisi koşulların içerisinde koşullar dikkate alınarak yapılmazsa eleştiri eleştiri olmaktan çıkar misillemeye dönüşür. Nasıl ki kendinin çalışmalarını hareket halinde yapamıyorsan, olanakların olmasını istiyorsan ve sana olanakları yiyeceğini yatacağın yeri hazırlayan komutanlara bu kadar saldırmaman gerekirdi.

Siyasi komiserler, organları oluşturmamış, organ toplantılarını yapmamış vb. vb. şeklindeki eleştirilerin gerçek dışıdır. AK'nun II. Toplantısı'na kadar ki süreçte organlar ikişer defa toplantılarını yapmışlar ve raporlarını partiye iletilmiştir. AK'nun toplantısı sonrası sizin birliklerde barınak hazırlıklarından dolayı aksamalar olmuşsa, organların oluşturulmadığı anlamına gelmez. Kaldıki organ toplantıları belirli süreler içinde olur. Ordu tüzüğünde en geç 3 ayda yapılması zorunluluğu varken, bazen özel sorunlardan dolayı komiser organları toplayabilir. Yapılması gereken bu iken, mal bulmuş bezirganlar gibi davranışlar içerisine girerek, birilerini hak etmediği eleştirilerle yıpratma mantığındaki mantık, çamur at izi kalsın, olur ancak.

"Kolektif çalışmanın, kolektif bir üretimin olmadığı yerde, yozlaşma ve şef tipi örgütlenme anlayışı gelişir. Bu anlayış ordu içinde gelişmiştir." Bu

doğrudur. Ancak! Sainimi ve dürüst olduğunun kanıtı olarak. Birlik öncesi ve birlik sonrası OPK'ya kadar kolektif çalışma, kolektif üretimle örgüt veya organ çalıştırdın mı? Çalıştırdıysan faaliyet yürüttüğün SB'da veya MK'da partiyi yozlaştıran, şeflere mali gelir sağlayan şebekenin elemanları ne oldu. OPK'ya gelen eleştirilerde olsun OPK öncesi partiyi aptal yerine koyarak kirli işleri yürütmünüz şeflik değil mi? Tüm bunlar kolektif çalıştığınız ve ürettiğiniz için mi oldu? Bana sorarsan şeflerin ağzına ve boynuna yular taktı ve gem vuruldu. Şeflik yeteneklerini kullanmadığın için olsaki her önüne gelene şef, komplocu doktor Baran, sakallı diyorsun. Faşist Evren'in dediği bir söz var. Faşist ama doğru söylemiş ne dersin. "Dinime küfreden müslümon olsa bari" Bizler birbirimizi iyi tanıyoruz. Bir şey söylerken cami de vaaz veren imamın seviyesine düşme. Özellikle KP üyeleri bunu hiç yapmamalıdır. Ne yazık ki sen aynen cami imamı gibi yapıyorsun. "Benim söylediklerimi yapın ancak yaptıklarımı yapmayın." Cami hocası müslüman dindar bir adama görevlerini belirlerken, kendisi söylediklerinin tam tersini yaparak her türlü ayak oyunları yaparken pis işlerle uğraşmış. Cami hocasına ne kadar da benziyorsun...

"Eğer bugün, ordu içindeki partililer organlar şeklinde ordu kademesi paralelinde örütlenmemişse, bundan AK sorumludur." Bu konuya ilişkin AK'nun I. toplantı raporunda gerekli açıklamalar yapılmıştır. Sözkonusu rapor SB'nun onayından da geçtiği için gereksiz konuşanlara cevap vermek istemiyorum.

Yazdığın yazının son bölümünde (1, 2, 3, 4, 5, 6)ya kadar maddeler halinde verdiğin talimatları red ediyorum. Bunun hesaplaşmasını organda yaparız. Birey olarak sen değil senin krallarında sözkonusu Askeri Komisyon'a talimat veremez. Sen kendini dev aynasındamı görüyorsun. Özellikle SB'ya iletilmesinin kararını hangi organ çıkardı. Sana daha önce söylemiştim. Bu SB'da SB adına talimat vb. şeyler verilecekse benim düşüncelerim alınmadan iş yapan kişiye yaptıklarını yedirtirim diye söylemiştim. Günlük not defterine neden yazmayı unuttun. Parti ve ordu tüzüğü senin şefliğini koruma altına almamıştır. Senin gibi şeflerin apoletlerini sökmek için hazırlanmıştır. Tüzük karşısında esas duruş göstermesi gereken kişi varsa o da senin olman gerekiyor. Senin bu kadar hırçınlaşmanın nedenlerini benim bildiğim kadar, sen de biliyorsun. Sonuçta olacakları bildiğin için bu günden ellerini pislige bulaştırmama gerek yok. Zaten boğazına kadar batmışsın. Yapman gereken içinde bulunduğun durumdan kurtulman için partiden yardım istemendir. Ukalalık yaparak kendini partinin üstüne çıkarmaya uğraşma. Elindeki kılıçla bindiğin dalı kesiyorsun. Yalnız bindiğin dalı keserken başkalarını da art niyetli kariyerist emellerine alet etme...

Askeri Komisyon adına benim sana vereceğim cevap bu kadardır. Barınacağı yeri ve güvenliğine ilişkin sorunlar ise, o muntika ordu parti organında ve birliğin komutanlığının sorunudur. Ve bu sorunlar komutanlıklar üzerinden veya parti organları üzerinden askeri komisyona gelmelidir. Askeri Komisyon üzerinden SB'ya ya da MK'ya gelir. Senin gibi her SB üyesinin özel istemleri ve arzuları üzerine talimatlar çıkarılarak Askeri Komisyo'na direktif veremezler. Bu işlerin yol-yöntemleri böyledir. Bireyler adına gelen yazı-

lar ancak organ toplantısında ele alınır. Organ tavır takınarak, takınılan tavır kişinin kendisine iletilir. Bir kişi adına Askeri Komisyona (sen) talimat vermeye kalkanlara, kendisini komisyonun üzerinde görenlere son sözümü söylüyorum. Çukurluk yapmayın o çukurda senin gibilerinin mezarını yaparlar. Sonuç olarak, art niyetle ne bulmalısın ki bu ordu yöneticilerine herşeyi söyleyesin. Ve bir gerilla birliğinde senin deyiminde olumsuzlukları TİKKO geneline mal etmen yazının ne amaçla yazıldığını gösteriyor. Bütün TİKKO gerilla birliklerinde ordu parti ve ordu komutanlıklarının çalışmadığını nerden biliyorsun...

9 Ocak '94
TKP(ML) MK-AK SEKRETERİ

TÜM DEVRİMCİ-DEMOKRAT KAMUOYU,
SAVAŞIN ŞİCAGINDA VE SAFLAŞMANIN ODAGINDAKİ
YİĞİT DERSİM HALKI, PARTİZAN KİTLESİ;

TKP(ML) -TİKKO'nun tasfiye edilmek istenen Marksist-Leninist-Maoist güçleri, çarçur edilme yolunda örgüt ve savaş olanaklarına da sahip çıkarak kendi varlığını ve Parti geleneklerini savundu. Çürüme halindeki sol- sekter kariyerist, lübben hizip, büyük tasfiye girişiminin son aşamasında elinin altından çekilip koparılan önemli bir savaş gücü ile hüsrana uğratıldı

Muhaliif MLM kadrolarla uğraşma durumunun birleştiriciliğinden ayrılan tasfiyeci kliğin kariyerist yöneticileri, bundan böyle kendi aralarındaki ertelenmiş sorunların ve bireysel hesapların dışı gıcırtiları içinde ister istemez yapıya yansiyacak olan çıkar dalaşına gireceklerdir ki, bu da onların çürümüşlüklerinin yeni kanıtlarını sunarak tabanlarında son bulmamış saflaşmayı hızlandırıp kendilerini daha çok yalnızlaştıracaktır.

Her yanda duyulmuş olması gereken son örgütsel ayrılığın Parti kitlemiz ve halkımız tarafından hiç de hoş karşılanmadığını çok iyi biliyoruz. Kısa zamanda bütün köylere ulaşmanın ve anlatmanın güçlüğü ortadadır. Bu yüzden ilk bilgilendirmeleri yazılı yapmakta ve gecikmesiz ulaştırmakta fayda görüyoruz.

Parti güçlerimizin bölünmesini parçalanmasını kim isterse istesin halkımızın istemeyeceği ve bölenlere lanet okuyacağı açıktır. İki yıl önce sağlanmış birliği bütün iç sorun ve çelişkilerine rağmen sürdürmeye çalışmak, en azından kongreye kadar parti güçlerini birarada tutmak ve sol-sekter dogmatik tasfiyeci klikle esaslı hesaplaşmayı da burada yapacak şekilde kongreye kadar bölünmeden gitmek M-L-M güçlerin tutarlı anlayışıydı. Ancak henüz kongre öncesi tartışma sürecine de girilmemişken, kısa süre önce birbirini M-L görüp karşılıklı güven belirterek, birlik sağlamış olan taraflardan eski DABK'a ait bazı yönetici kadroların konferans kökenli olanları yine eski terane "revizyonist"likle suçlama ve spekülâtif sözlerle karalama çabaları, özellikle OPK (Olağanüstü Parti Konferansı) sonrası kümelenmiş oldukları AK (Askeri Komisyon) ve GK (Genel Komutanlık)'ın içe ve dışa yönelik yazılı-sözlü mesajlarından açık-seçik okunmaktaydı. Bunlarla verdikleri fikir, aynı süreçte muhalif kadroları etkisizleştirme amaçlı idari tedbir ve ekarte edici fiili girişimlerle beslenmekte, giderek daha açık okunmaya başlanan tehditler ve şeflik sistemini ilan edenlerin günden güne artan sayıda istenmeyen adam için çıkarttıkları "katli vacip" fetvaları otuz iki dışıyla sırtarak gelen kapsamlı bir tasfiye hareketinin bu ilkbahar tamamlanmak

istendiğini göstermekteydi. Daha iki yıl kadar önce sarmaş dolaş birlik masasına otururken kafalarında kırk tilki dolaştırdıkları ve ileriye doğru kaynaşarak bütünleşme yönünde samimi hiçbir niyet taşımayıp yalnızca birleşik parti güçlerinin üstüne tek taraflı oturmanın hesabını yaptıkları şimdi çok iyi anlaşılan sözkonusu kariyerist unsurların ordu ve parti yönetiminde tayin edici konuma gelir gelmez bütün işleyişi altüst ederek giriştikleri bu tasfiye hareketi, kendileri tarafından bölücü özelliğinin çok iyi bilindiği noktada muhalif kesime atfen "ilkbaharda ayrılacaklar, parti yeniden bölünecek" söylentilerini de üreten, yavuz hırsız uyanıklığını elden bırakmayan ve Bizans entrikalarını aratmayan bir gelişim gösterecekti.

YENİDEN BÖLÜNME NASIL DAYATILDI? GELİNER NOKTADAN ÖTE BİRLİKTE GİDEBİLMEK MÜMKÜN MÜYDÜ? HERŞEYE RAĞMEN KOPMAMAK NE ANLAMA GELECEKTİ? AYRILIK RÜZGARLARI NASIL EKİLDİ, FIRTINASI NASIL BİÇİLDİ?...

Kitlemizin en başta yanıt aradığı soruyu çok iyi biliyoruz. Daha iki yıl önce büyük umut veren ortak şiarlarla birleşmiş parti güçleri şimdi ne oldu ki yeniden bölündü?

Bu soruyla birlikte bölünmenin hangi taraftan kimlerin sorumluluğunda meydana geldiğini pek önemli görmemek, izahat dinlemeyi bile istememek ve gerçek sorumluları kimler olursa olsun iki tarafı da suçlu görüp halk olarak yargılamak, kitle tabanımızın büyük bölümünde paylaşılan yanılmalı bir duygudur.

Bunu yadırgamıyor ve anlayışla karşılıyoruz. Ama bir yandan da böyle devam etmesinin yanlışlığını göstermek ve halkımızın iyi bilmesi gereken saflaşma noktasındaki gerçekleri sergileyerek Partizan geleneğinin özüne bağlı tavırların geliştirilmesini sağlamak zorundayız.

Kitlemizin tek taraflı bilgilenmeyle ya da birkaç bildiri veya sözle yargıya varmasını değil, karşılıklı şekilde durumu daha ayrıntılı sorguladıktan sonra haklı-meşru ve doğru olanın yanında tavır takınmasını istiyoruz.

Evet, halkımıza onca umut veren birliğin yeniden bozulması, güçlerin bölünmesi-parçalanması, şu kısacık zamanda nasıl oldu, nereden geldi; özlü olarak kendi cephemizden fikir vermeyi çok önemli görüyor ve tasfiyeci karşıtlarımızın siyasi içerikten yoksun spekülasyonlarla sizleri kandırma çabalarının önüne geçmeyi acil bir görev sayıyoruz. Önceki süreçlerin muhasebesini yapacağımız bir konferansla kamuoyuna sunacak ve birlik yolunda atılan adımlar ile birleşik yapı içinde kendini gösteren zaafı çift taraflı olmak kaydıyla daha derinlemesine ortaya koymaktan kaçınmayacağız. Başta ilkeli ve samimi olduğuna inandığımız birliğin geçmiş muhasebesine ilişkin ertelemeci yönüyle nasıl bir tutarsızlık oluşturduğunu ve gelinek noktada tasfiyeci yüzüyle ortaya çıkan kanadın affedilmez samimiyetsizlik, hesapçılık ve fırsatçılığ ile nasıl bir tarihi sorumluluk yüklediğini sizlere de göstereceğiz.

Bunlara daha OPK öncesi tartışma sürecinde ciddi uyarılar yapılmış ve parti güçlerini yeniden bölme sinyallerini veren sekter-pragmatik-yıkıcı-grupçu-kariyerist tutumlarına dikkat çekilerek "Böyle bir tarihi sorumluluğun altına girmeyin, bölücük vebalini yüklenmeyin!" denilmişti.

OPK sonrası süreçte yönetici organlarda çoğunluğu oluşturan sözkonusu kadroların erkenden görülmeye başlanmış tasfiyeci anlayışları ilkbahara doğru neyin hesapları içinde olduklarını gösteren bölücü siyasi mesajlar ve despotik fiili uygulamalarla kendini daha açık ortaya koyduka/ birlik konusunda duyarlı yeni aday üyeler tarafından bile kendilerine şu sorular sıkça yöneltilir olmuştu: "Bu kafayla nereye gitmek istiyorsunuz? Amacınız nedir? Açık söyleyelim böyle giderse parti güçlerini bölersiniz."

Ancak bu uyarılar zaten bilinçli şekilde parti ordu güçlerini bölme yoluna girmiş olan tasfiyeci hizibin şefi tarafından "isteyen istediği gibi olsun" türü sözümona "Maocu (!) laflarla geçştirildi. Tasfiye planını kısa doğru adım adım uygulamaya sokan AK-GK hizbinin yaygın olarak parti organları içinde geliştirdiği bastırma ezme yıpratma siyaseti merkezi halka olarak ilkbaharda patlatılacak olan "eroïn bombası" ile de üç MK üyesinin kellesine yönelecek ve bu arada tasfiyeciliğe karşı ideolojik- örgütsel savunmak vaziyetini sürdüren ve bir kısmı zaten cezai işleme tabi tutulan parti üyelerinin tümünü, "hizipçilikten" yargılayıp topluca atmamakla tamamlanacaktı.

Sonuçta istendiği gibi halledilemedi ama, tasfiyecilerin tasfiyesine dönüşen örgütsel kopuş durumunda partimiz TKP(ML)'nin meşru temsilcisi olan kesime "mafya hizibi", "eroïn çetesi" vb. gibi gayri siyasi yakıştırmaların yapılmasıyla tasfiyeci kliğin komploculuğu kendi kendini ele verip doğal olarak teşhir de etti. Halkımız böylesi bayağı ve seviyesiz saldırıların devrimcilik adına bu dereceye düşenler açısından hiçte doğruluk ve güçlülük göstergesi olmadığını sırf kendi görüşüyle çıkarabilecek kadar politik birikim ve uyanıklığa sahiptir. Ancak tasfiyecilerin kendi kariyerist emelleri doğrultusunda parti güçlerimizi bölerken şişirdikleri "eroincilik-mafyacılık" balonuna bir toplu iğne dürtükleyerek ideolojik siyasi gerçeklerin ayrımını kitlemize daha sağlıklı yaptırmak da partimizin sorumluluğu ve aynı zamanda halka karşı dürüstlüğün gereğidir.

Tasfiyecilerin şişirdiği eroïn balonu şühhesiz aslı astarı olmayan bir şey değil. Ancak gerçek muhtevası nedir, bu konu OPK'da nasıl değerlendirilmiş ve ne tür kararlara bağlanmıştı? Daha sonra adeta yeni keşfedilmiş gibi sansasyonel tarzda ve kelle isteyerek gündeme getirilmesindeki amaç nedir? Bu yapılırken OPK'daki kendi tutumlarının hiç sözkonusu edilmemesi ve eğer yeniden soruşturulması için bazı nedenler varsa tüzük gereği bütün özel ve gizli belgeleriyle birlikte OPK'daki kararlara iştirak etmeleri yönüyle kendilerini kapsayacak şekilde parti üyeleri genel iradesine açılması bir zorunluluk iken parti iradesinden kaçırılarak ve hatta bu yüce iradeye meydan okunarak klik yapısı ile hakim olunmuş MK'de halledilmek istenmesinin hangi ilke ve dürüstlüğe sığan mantıklı bir açıklaması olabilir? İşte bu soruların yanıtı o balonu söndürmeye yeteceği gibi tasfiyeci kliğin komplo-

çuğunu da bütün çıplaklığıyla gözler önüne serecektir.

Dava konusu (*) fiil 1989-90 yılında gerçekleşmiştir. Bunun sorumluluğunu taşıyan yoldaşların geçen yıl OPK'da açıkladıklarına göre; o dönem partinin (Konferans kanadı) gerilla güçlerini yeniden oluşturma ve diğer faaliyetlerinin giderlerini karşılamada ciddi sıkıntı çektiği bir sıra, / silah alımı için bağlantı kurduğu kaçakçılardan gelen "yurtdışına çıkarılacak bir miktar eroninin oradaki satışına aracılık edecek adamlar bulup yardımcı olursanız sizin için de faydalı olur" şeklindeki önerinin sınırlı sayıdaki yönetici kadrolar arasında partimizin ideolojik ilke ve anlayışına aykırılığı açık olduğu halde acil mali sorunları giderme anlayışı ve faydacılığı ile "olabilir" şeklinde değerlendirilmesi üzerine kaçakçılarla doğrudan ilişkili yoldaş tarafından bu olumsuz eğilim fiili bir girişime dönüştürülmüş, sempatizan ilişkisi üzerinden bir defalığına mahsus aracılık etme yoluna girilmiş, sonradan bilgilendirilen MK-SB'nin diğer üyeleri de bu sınırlı şekliyle aracılık işine olur verdiği gibi konunun parti prestiji için yıpratıcı olmaması açısından ilgili kişilerle sınırlı ve gizli tutulması da benimsenerek üstlenilen aracılık yapıp buradan elde edilen 4,5 milyar TL silahlanma başta olmak üzere örgütsel giderlere harcanmıştır. OPK'daki soruşturmada bu açıklamalarla birlikte içine düşülmüş olan ideolojik olumsuzluğa ilişkin özeleştirici veren yoldaşlar hakkında yalnızca dört delegenin "ihtar ya da ağır ihtar cesazı verilmelidir" şeklinde cezai işlem önerisi olmuş, ancak delegelerin büyük çoğunluğu verilen özeleştirinin yeterli olduğunu belirterek uyarıcı nitelikte olsa bile herhangi bir cezai işleme gerek olmadığı görüşünde birleşmişlerdir. Bunun ardından sözkonusu olayın partiye ve halka açılıp açılmaması üzerine görüşüldüğünde ise yalnızca partiye açılması yönünde görüş belirtmesi dışında tüm delegeler yine parti prestijine dair gerekçelerle olayın OPK özel tutanığında saklı ve gizli kalmasını savunmuş ve bu yönde karar alınmıştır. Aynı özel tutanakta, OPK'ya gelmek üzereyken yakalanan iki delegenin kendilerine bu eroin davasından sorumlu bir delege tarafından komplo düzenlendiği kuşkusunu ve soruşturma istemiyle yazdıkları mektup da değerlendirilmiş, burada sözkonusu yoldaş açısından öne süren kuşkunun yersizliği noktasında hemfikir olunurken, araştırmasız kapanır olmaması açısından bir komisyon oluşturulup, önüne görev konulmuş, bu komisyon da yakalanmanın oluş biçimi ve önceki durumlardan hareketle telefon konuşmaları ve kaynağı anlaşılan bir takip sonucu meydana geldiği kanaatine varmış, ileri sürülen kuşku yönündeki ihtimali destekleyecek hiçbir somut veri ya da araştırılması gereken belirti bulunmadığını da tesbit ederek böyle bir kuşkunun yersiz olduğu kararı ile araştırmasını sonuca bağlamıştır. Daha da önemli bir husus; OPK'da bu soruşturmanın muhatabı olan yoldaşların, kendilerini 6 ay sonra partiden kesinlikle atılması ve hatta tutuklanıp ölüm cezasına kadar yargılanması gereken kişiler diye ilan edecek olan tasfiyeci hizip mensuplarının da oyları ile MK'sine seçilmiş olmaları gerçeğidir. Üstelik şu an "mafya çetesinin başı" diye teşhir edilen yoldaşa delegelerin istisnasız hepsi oy vermiş ve MK'da bu yoldaşı kendi içinde parti genel sekreterliği seçmiştir.

İşte daha sonra "Mafyacılık, Eroin Çetesi, Antalya'da villa, kayıp para, komplo-ajanlık" gibi üfürüklerle balon gibi şişirilen olayın OPK'da ki soruşturma sonuçları ve halen daha gizli tutulan resmi boyutları böyledir. OPK sonrası bu konularda alınan kararların gözden geçirilmesini gerektiren farklı somut olgular da çıkmış değildir. Yalnızca eroin ticaretinden eksik tahsil edilmiş paranın herhangi bir şekilde alınmaya çalışılmayacağı yolundaki OPK kararı temelinde tavırları birbirleriyle çelişen iki MK üyesinin karşılıklı olarak birbirlerini suçlayan ve bazı üstü örtülü ifadelerle şaibe yaratan mektupları gündeme gelmiştir. Bu yoldaşlardan biri aracılık işine malını mülkünü satarak giren sempatizanın kaçakçılardan alacağını zorla da olsa tahsil etmek ve partiye yardımcı olmuş birinin mağduriyetini gidermek üzere harekete geçerken, diğeri ise bunun OPK kararını ve tüzüğü ihlal edici bir davranış olduğunu belirterek engel olmaya çalışmış, aralarındaki tartışma bunun üzerine çıkmış fakat birbirlerini "mafyanın gönüllü fedaisi" gibi şeylerle suçlama olumsuzluğuna vardığı gibi olayın karanlık bazı yönleri olabileceği kuşkusunu da uyandırmıştır. Bu mektupları eline alan AK tasfiyeci kliği ise ortaya çıkan çelişkinin gerçek boyutlarını araştırma ve tarafların kuşku verici yönleriyle tüzük hükümlerine uygun sorgulanmasını isteme yerine, eroin davasında adı geçen tüm kişileri karanlık işler ve komplo olayları içinde göstererek ve de mektuplarda hiç olmayan "kayıp para, villa" gibi uyduruk şeyleri bu mektuplara atfen ileri sürerek ağır bir yargı ve peşin hükümle ilk MK toplantısında cezalandırma yönünde istismar etmekte fayda görmüştür.

İşte bu sürece denk gelen yakalanmalar ile MK bileşiminin tasfiyeci klik lehine değişmesi, istismara müsait mektuplar üzerinden büyük çaplı tasfiye planının hayata geçirme hummasına tutulmuş kariyerist unsurlarca altın bir fırsat olarak görülecek ve eroin mafya, villa, komplo" gibi spekülatif malzemeler ordu-parti organlarında pişirilip kaynatıldıktan sonra MK toplantısında sofraya konulacaktı. Bu doğrultuda, üç yıllık süratli yükselmeden başı dönmüş bir kendini bilmezini sırtını yasladığı şeften onaylı bol miktarda kelle isteyen ve hile yoluyla SB onayından geçirilmiş gösterilip parti işleyişi alt üst edilerek alt organlara pompalanan entrika senaristlerine taş çıkartır yazısı gündeme girdi. Şüphesiz ordu-parti organlarında böylesi bir pompalamayla kafasında "vay alçaklar" yankısı yaratılan partililerin şu yukarıda özetlediğimiz OPK gizli kararlarından haberleri bile yoktu. Bilgisizlik temelinde tek taraflı dolduruşla psikolojik desteği alınmak istenen parti üyelerinin gizli saklı bütün bilgilerle nasıl olabilecek özgür iradesine başvurma gereği ise tüzüğün emrine ve her taraftan gelmeye başlayan ısrarlı taleplere rağmen kesinkes rededilecektir.

Bir konferans kararının yeni bir konferans yada kongreden önce ancak parti üyeleri genel iradesiyle bozulabileceği hükmü, burada kararın gizliliği ve gündem dışı ele alınmış olma yönüyle "zaten parti iradesini temsil etmeyen bir karardır." şeklinde kitabına uydurularak hükümsüz kılınmak isteniyordu. Peki öyleyse bu iradeye aykırılığı OPK'da neden akıl edememişler? Kafaları komplo tezgahlamaya ve elde koz bulundurmaya yönelik çalıştığı

için mi? Yada her ne hikmetten olursa olsun, bu gizlilik kararı da, konuya ilişkin soruşturma sonuçları da hep kendilerinin ortak oldukları ve eğer iradeye aykırı gayrı-meşru şeylerse kendilerini de topluca yargılanmasını gerektiren şeyler değil miydi? Bunlar sorulunca, "tabii" diyorlardı ister istemez; "biz de suç işlemiş sayılırız, bizim de yargılanmamız gerekebilir" Madem öyleyse bu davayı nasıl olup da MK'nde bitirmeye yelteniyorlardı? Muhaliflerinin cellatlığını yaptıktan sonra kendi kendilerininde parti iradesi adına hiç kuşku duyulmaması gereken dürüst yargıçlığını mı yapacaklardı? Peki ya kendi icraatları başından beri en affedilmez tüzük ve disiplin suçlarını, en yıkıcı hizip özelliklerini, en utanç verici ideolojik bozuntu ve soysuzluk örneklerini içeriyorsa (ki tek taraflı bilgilenmelerde gözden kaçırılabilen böyle bir gerçeklik parti adaletinin yetişmesini bekleyen en ciddi ve en kabarık dava dosyasını oluşturacak durumdaydı.) Bunları hangi parti iradesi nasıl yargılayacak ve bu toz duman içinde gizli kapaklı şeylerin tanığı olmamış parti üyeleri sağlıklı bir temelde kendi ortak yargılarını oluşturamadıkları gibi, üstten çıkarılıp önlerine parti kararı diye konulacak olan sonuçların parti adaletine uygunluk derecesini nasıl anlayıp da istenirse onay verebileceklerdi? Her halde partinin üyeleri ve komünizm davasının neferleri değil de, kendini parti yerine koyan bir şefin itaatkar adamları ve kariyerizm davasının esirleri olarak...

İşte tasfiyeci hizibin şefi bu derece hüküm ferman olma durumunu açıkça ilan ediyor ve "mafyacılığın" yanına bir de "hizibçiliği" ekleyerek en kısa zamanda kimlerin partiden atılacağına dair Humeyni fetvaları yayınlıyordu. "O hangi parti iradesidir bana engel olacak, görmek isterim" gibi meydan okumaları da eksik etmeyen "tek adam" olma ihtirasıyla dolu bu zatın tüzüğü tepe tepe çiğnemekten öte bütün partiyi de ayakları altına yatırma isteği, oyunun son perdesine doğru "AK sekreteri" imzalı yetki dışı talimat ve ultimatomlarda daha açık görülecek, bu tür dayatmalar aynı zamanda tasfiye durumuyla yüz yüze getirilen kadro ve üyeleri "ya istendiği gibi dağıtılmaya razı olmak, ya da örgütsel bir gücü koruyarak çok mecbur kalırsa ayrışma yolunda, MK-AK-GK disiplininin tanımamak" türünden bir tercih yapmaya zorlayacaktı.

Sonbahardan ilkbahara merkezi ve bütünlükle geliştirilen tasfiye hareketinin kış dönemi alt kollarındaki ayrı ayrı hayata geçirilme örnekleri ve bunlara karşı birbirinden bağımsız olan mücadelenin ortak özellikleri de, fırtına öncesi biraraya gelmelerine imkan verilmeyen muhalif parti üyelerinin kopuş odağı olan muntika güçleriyle birleştikten sonra daha iyi göreceklere gibi dört başı mamur bir tasfiye planının farklı bir kısmı tezahürleriydi. Orduya hükmeden tasfiyeci kliğe karşı ideolojik mücadele halindeki parti üyelerinin azınlıkta kaldığı ABK ve Muntika gerilla birlikleri ile parti organlarında tasfiyeci kliğe bağlı siyasi komiserlerin bütün kış icraatı tabandan üste gelen eleştirileri bastırmak, dalkavukçuluğu reddeden parti üyesi ve savaşçılarını yıldırılmaya çalışmak, kendilerini rahatsız eden en haklı tepkileri bile "bozgunculuk" ve "isyan" nitelendirmeleri ile karşılayıp soruşturma ve yargılamaya gerekçe yapmak, dava üstüne dava açmak, savaşçılar içine bile ha-

fiyeler sokup muhalif unsurları psikolojik örgütsel baskı ve denetim altına almak, "gizli hizip"leri açığa çıkartmaya yönelik polisiye sorgulara girişmek, parti organ üyelerini özel operasyonlar yoluyla üst-baş aramasından geçirip don arasından hizip çıkartmaya çalışmak, yıldırma hareketlerine karşı ideolojik güçlülük ve tüzüğe bağlılık zemininde direnen parti üyelerini savaşılar içinde karalayıp gözden düşürmeye çalışmak, "eğitim" adı altında parti içindeki bir kesime ve hatta özel olarak kişilere yönelik teşhir bildirileri yayınlamak, hiçbir organ kararına dayanmayan ve OPK kararlarını çiğneyen keyfi yetki kullanımını sistemleştirip parti üyeleri ve savaşıların başına şahsi otorite kesilmek, yine şahsi tasarruflar yoluyla istedikleri komutan ve komiserin görevini dondurup işlevsiz ve etkisiz bırakmak şeklinde tasfiye planının kendilerine yüklediği alt görevleri üstlenmek ve parti değerlerini savunan aktif kadrolarla uğraşmaktan ibaretti. Böylece kış döneminden çıkarken, hakkında sorgulama yapılan, cezai işleme gidilen, teşhir edilen görevden alınan, savaşçı kitlesinden tecrit edilen çok sayıda parti üyesi olduğu gibi, organ çoğunluğunun muhalif üyelerden oluştuğu, I. ABK 2. Muntıkada hem tek tek parti üyesi ve komutanlara, hem de bütünlüklü olarak organa AK-GK hizbi tarafından tasfiyeci tavırlar takınılmış ve haksız hukuksuz cezai işlemler gündeme getirilmişti.

"Hizip" arayışları ve "Hizipçilik" suçlamalarının temelinde kendi hizip yapıları ve hizipçi-bölücü çabaları vardı. Parti iradesi, OPK kararları, tüzük ve işleyiş kuralları kendileri tarafından parti ve ordu yönetici organları olmanın avantajıyla istendiği gibi çiğnenirken bu disiplinsizlik ve hizipçilik meşru bir görünüme büründürülmek isteniyor ve hatta bu "meşruiyet" görüntüsü altında parti içi sorunlar savaşılar açılarak tek taraflı toplu bir teşhir kampanyası aleni şekilde yürütülüyordu. Örgüt içinde örgüt gibi alt kolları ile de organize bir faaliyete dönüşen AK-GK'nın bu hizipçiliği, başından beri eksik olmayan ve kendilerinin de hiçbir zaman geri durmadıkları, tek tek organ dışı ilişkilerle kıyaslanmayacak kadar parti disiplinine aykırı, irade ve eylem birliğine zararlı, bunun da ötesinde parti birliğine öldürücü darbeler vuran bir şeydir. Parti üyelerine, savaşılar ve kitleye yönelik yazılı belgeleri (örnek AK sekreteri onayı ile AK üyesi (Sİ) imzalı yayınlanan "Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri" başlıklı yazı, I. ABK II. Muntika siyasi komiserin savaşılar okuduğu "Eğitim Notları", kış eylemleri üzerine yayınlanan "Genel Komutanlık Bülteni vb. ile sabit olan ve daha çok da gerilla birlikleri içinde sözlü olarak yürütülen "Konferans kökenli kadro ve üyeler aleyhindeki açık ve üstü örtülü karalama kampanyası OPK ve MK'nın kararları ile parti birliğine karşı açılmış pervasız bir savaştı. Bunun yegane anlamı ve hedefide, silahlı güçlerimize hükmeden AK-GK yönetici organlarında kümelenmiş salt askeri bakış açısından malul, ideolojik-siyasal önderlik gücünden yoksun, sol sekter- dogmatik-kariyerist unsurların ve özellikle de eski grup yapısına dayanarak, diğerlerini kendi peşinden sürükleyen şeflik heveslisi (NT)'ın ordu üzerindeki nüfuzuna dayanıp yetkilerni kötüye kullanarak Siyasi Büro'sundan en alt organlarına kadar bütün partiye muhalefet tanımayan bir klik halinde hakim olmak istemesiydi.

Tasfiye hareketini kış boyunca alt kollardan geliştirip, ilkbaharda merkezi ve bütünlüklü olarak sonuçlandırmayı amaçlayan tasfiyeci klik, bu yönlü uygulamaları ile MLM güçlerin örgütsel bir kopuş ve ayrılmaya mecbur edeceğinin o denli bilincindeydi ki, kış ortalarından itibaren "bunlar ayrılacaklar, parti yine bölünecek" söylentilerini alttan alta yaydığı gibi başta ağır silahlar olmak üzere her türlü askeri mühimmat ve lojistik malzeme depolarının yerini acil olarak değiştirmekten de geri kalmıyor ve hatta kullanım halindeki önemli silahlar, malzemeler bile muhalif ya da eleştirel yaklaşım içindeki kadro ve savaşçıların elinden alıp güvenilir sandığı unsurlara aktarıyordu. Farklı mıntikalardan muhalif kadro ve üyelerin bir araya gelmesini türlü bahanelerle engellemenin yanısıra, örgütsel kopuşun öncelikle mümkün olacağı 2. mıntika gerila birliği ve parti organını da parçalara ayırıp birbirinden kopartmak üzere acilen ana karargaha çağırıyordu. Çağrının diğer yönü de, bu mıntika güçlerinin içinde bulunan ve tasfiyeci şefi (NT)'in bütün parti üyelerine yayınladığı "Bay HH Revizyonist'i ne yapmak istiyor?" başlıklı bir bildiriyle teşhir ettiği Parti Genel Sekreteri yoldaşın ve iki MK üyesinin de ele geçirilip tutuklanmasıydı. Bu yapılanların hepsi de tüzük dışı gayrı-meşru şeylerdi. Bu tasarrufları kullanan AK sekreteri kendini parti yerine koyuyor, ve parti iradesine başvurulmak zorunda olunan şeyleri de bu iradeden kaçırarak tepedeki klik gücüyle ve hatta şahsi olarak halletmeye yelteniyordu. Bu doğrultuda bütün demokratik çözüm yollarını tıkararak peşinen suçlu ilan ettiği II. Mıntikadaki kadro ve üyeleri tutuklama tehditleriyle kayıtsız şartsız teslim olmaya zorladı. Bunun üzerine, parti OPK ve tüzüğü önünde meşruiyetini yitiren bir MK'nın ve aynı şekilde AK-GK'nın disiplini red edilerek yapılan çağrılara uyulmayacağı bildirildi. Kışın savaşçılara çektiği nutuklarda parti içi hesaplaşmaları ima ederek "ilkbahar gelsin bütün güçler toplayıp elimde megafonla taşın üstüne ben çıkacağım, o zaman ötsünler bakalım" diye kükreyen tasfiyeci hizibin şefi, bu durumda nedense parti üyelerinin toplanmasını hiç istemiyor, her taraftan gelen ısrarlı talepleri elinin tersiyle itiyor ve parti-ordu güçlerini mümkün olduğunca çok parçalı şekilde dağınık tutarak MK'nin toplantısında işi bitirmeyi hedefliyordu.

Bir taraftan uçaksavarları, havanları müşterek bilinen yerlerden boşaltıp güvenceye alan ve başka bölge olanaklarını kendi eline geçirmek için her tarafa adamlarını yollayıp darbeci tarzda müdahale ettiren tasfiyeci hizibin parti iradesine meydan okuyan bu tavrı parti güçlerinin yeniden bölünmesini bilhassa istemek ve körüklemekten başka hiçbir anlam taşımıyordu. Defteri çok kabarmış, kendi hizipçiliğini, ev sahibine baskın gelen yavuz hırsız misali MLM kadrolara mal ederek "Bay HH İstanbul'da ne arıyor?" yaygarısını koparan tasfiyeci şefi kendi adamlarının aylardan beri batıda ve diğer bölgelerde ayrılığa yönelik organ dışı ilişki, yetkili organlara tüzük dışı müdahale ve örgüt olanaklarını ele geçirme yönünde çevirdiği dolapları gözlerden gizleyerek, MLM kadroların tam da bu darbeci hizipçi ve bölücü girişimlere karşı geliştirdikleri meşru savunma ve parti değerlerini koruma çabasını "ayrılıkçı hizipçilik" diye önlemek ve dağıtmak istiyordu. Ancak ba-

şından beri yanlış hesap içinde olan tasfiyeci-komplocu-darbeci klik muhalif kadro ve üyelerin zorunlu örgütsel kopuşunda savaşıları kendine bağımlı kılacağını ve "mafyacı hizip" spekülasyonu ile yanında tutacağını düşünmekle fena halde yanıyordu.

II. Mıntıkadan gelen "MK-AK-GK disiplinini tanımıyoruz" yanıtı üzerine diğer mıntıkalaradaki parti üyeleri ve savaşılar (ki bir süredir "hizipçilik", "mafyacılık" dersleriyle hazırlık mahiyetinde "eğitim"e tabi tutuluyorlardı). Derhal tavır belirlemeye zorlandılar. "Ya o tarafa, ya bu tarafa" dayatmasıyla birlikte, karşıt tavır içine girenlerin tutuklanması yönünde verilen talimat ve kafalarına kurşun sıkma tehditleri, üç beş kişinin silahtan tercit edilerek atılmasını amaçlarken savaşılar içinde bir örke-isyen dalgası yarattı ve 25 kişinin silahlarıyla birlikte sloganlar eşliğinde baskı tehdit çemberini yarıp çıkmasını getirdi. Burjuvalaşmış disiplinin, çürümüş yönetimin teneke gibi yırtılması ve TKP(ML) TİKKO içinde Kültür Devrimi gibi bir olayın yaşanması, iki çizgi mücadelesini yadsıyan ve MLM ilkelere bağı muhalif kadroları saf dışı etme telaşında tüzük-disiplin-parti iradesi tanımayan tasfiyeci sol sekte kariyerist hizibin "eroyn çetesi, mafya uşakları" gibi burjuva politikacılara yarışır demagojik suçlamalarla giriştiği gayri siyasi yargılama da onun siyasi mahkumiyetini belgeledi ve parti güçlerimizin yeniden bölünmesindeki tarihi sorumluluğunu savaşı cephesinden kendi yüzüne çarptı.

Kopma eğilimi içine giren savaşıları kendine bağımlı tutma çabasında rüşvet dağıtır gibi parti üyeliğine başvuru formları dağıtan, cezaevindeki saygın parti kadrolarının kendilerini destekledikleri yolunda düzmece mektuplar okuyan ve gerçekte bu kadroların kendilerini tasfiyecilikten vazgeçerek, parti iradesine başvurmaya zorladıklarını gizleyen, karşı tarafı bölücülük ve hizipçilikle suçlarken, kendi tarafından aylar öncesi organ dışı ve bölge ötesi ilişkilerle ayrılık hazırlıkları yapan, "mafyacılık-ajanlık" vb. gibi suçlama noktalarında OPK özel tutanaklarını ve gizli belgeleri parti üyelerinden bile saklarken, spekülasyona müsait seçmece bazı belgeleri savaşılara kadar açan, bu arada ellerindeki ağır silahları ve geçen yıl düşmanın eline geçen bir kamyon dolusu silahın önemli bir miktarının eroinden gelen paralarla alındığını gizleme yolunda "biz kitleye bu paralar yenmiştir diyeceğiz" sahtekarlığına başvuran, ayrıca kellesini istedikleri kadro ve üyelere yönelik bir yığın asılsız dedikodu ve akıl durduracak kuru iftiralar üretip, bunları en geniş kitleye taşıyan, daha başka bir yığın sahtekarlık, ikiyüzlülük, ahlaki yozlaşma ve çürüme örnekleri sergileyen silahlı bürokratların bütün bu acizane çabaları, kıştan beri geliştirdikleri askeri despotizmle birlikte kendi kendilerinin mahvını getirdi. Bir savaşıncının deyimiyile "Kazdıkları kuyuya kendileri düştüler"

Bunları en geniş kitleye bütün belgeleri ve kanıtlarıyla daha ayrıntılı açacağız. Burada özlü bir bilgilendirme ile yetinirken önderimiz İbrahim yoldaşın 1972 örgütsel ayrılığında TİİKP revizyonistlerinin hizipçilik ve bölücülük suçlamalarına verdiği yanıtı aynen bugünkü gerçekliği içinde bizim parti tasfiyeci küçük burjuva lümpen hizibe verilmiş bir yanıt gibi aktar-

makta yarar görüyoruz.

"Hizipçi ve bölücü olanlar, revizyonist çizgide ısrar edenlerdir. Bütün eleştirilere rağmen hatalarını düzeltmeyenler, düzeltmemekte ısrar edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, samimiyetle özeleştiri yapmak yerine, sadece çok sıkıştıkları zaman revizyonist özü yeni bir biçimde kamufler edenlerdir. Hizipçi olanlar, kendilerine eleştiri yönelten kadrolardan örgütün imkanlarının esirgeyenler, kendilerine yağcılık ve dalkavukluk yapanlara bütün imkanları sergileyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar örgüt içinde körü körüne itaati, dalkavukluğu, sırt sıvazlamayı teşvik edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, kendilerine gelince herşeyi iyi, başkalarına gelince herşeyi kötü gösterenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, örgüt içi eleştiriyi bastırmaya çalışırlardır. Kendilerine yönelen eleştirileri kadrolardan gizleyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, kendilerini eleştiren kadroları iğrenç bir iftira ve dedikodu kampanyası ile yıpratmaya, diğer kadroların gözünden düşürmeye, tecrit etmeye çalışırlardır. Hizipçi ve bölücü olanlar, eleştiri mekanizmasını işleyen kadrolar aleyhine sinsî planlar hazırlayanlardır. Bu kadrolara silahlı komplolar düzenleyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, hem demokrasi hem de merkezîyetçilik ilkesini çiğneyerek kendilerine en aşırı demokrasiyi, Marksist-Leninstlere de en aşırı merkezîyetçiliği uygulamak isteyenlerdir. Burjuva önderlik bütün bu özellikleriyle hizipçiliğin ve bölücülüğün tipik örneklerini vermiştir." (İK Seçme Eserler sf. 313-314)

Evet, bütün bu özellikleri sol-oportünist tasfiyeci hizibin kariyerist lider kadroları ve çömezleri, yaşadığımız şu tarihi süreçte MLM kadrolara karşı sergiledikleri pratikte fazlasıyla yansıtmışlardır. Tasfiye planına hayat kazandıranın "büyük silahı" olarak "mafyacılık" yaygarasını koparan ve bununla parti içi sorunların gerçek siyasi-ideolojik boyutlarını gizleyerek parti üyelerini, savaşçıları, kitleyi afyonlamaya çalışan sol-sekter kariyerist kliğin aynı süreçte yoğunlaşan hizip arayışları ve hizipçilik suçlamaları da, kesinlikle bilinmeli ki, kendi hizipçiliklerini ve tüzük-disiplin suçlarını ört bas etmek ve telefonda birbirlerine söyledikleri gibi "MK çoğunluğunun ele geçirildiği bu tarihi fırsatı kaçırmamak ve bir an önce bütün mikropları (yani MLM çizgideki muhalif kadroları) temizlemek" içindir.

Suç üstü hizip arayışlarına girilen dönemin başından beri, görülmesi gereken gerçek bir hizip varsa; o da OPK kararlarına, parti tüzüğüne ve iradesine savaş açan tasfiyeci kliğin bizzat kendisidir. Kış boyunca dağıtık tutulan ve ilkbaharda bile biraraya gelmeleri önlenerek güçlü örgütlü bir karşı koyuştan mahrum edilmeye çalışan MLM kadro ve üyelerin farklı muntakalarda verdikleri ideolojik-siyasi mücadelede genellikle tüzük hükümlerine bağlılığı gözettileri inkar edilemez bir gerçekliktir. Kimisine hafiyelik görevi verilen, kimileri polisiye sorgulara çekilen savaşçılar da bunun canlı tanığıdır. Şunu da söyleyebiliriz ki, tasfiyeci AK kliğinin tüzük üstüne tepinme ve kural dışı oynamayı kural haline getirdiği bir noktadan sonra, proletarya açısından meşruiyeti halen tek taraflı olarak dayatılan tüzük ve disipline uygunlukta görmek önemli bir yanılgı ve hataydı. Zira bu durumda proletaryanın disiplini güme gitmiş, onun yerine geçirilen burjuva disiplinine bağlılık isteniyordu. Sorunun bu özümü kavranması genelde zayıf kalmış ve gecikmeli olmuştur. Bu eksiklikle birlikte parti birliğini sürdürme ve yersiz bir

ayrılığa sebep olmama duyarlılığı, tasfiyeci hizibin "MK meşru değil midir?" gibi yanıltıcı soyutlama soruları ve acil tavır dayatması karşısında farklı mıntikalardan bazı yoldaşların II. Mıntika organınca takınılan tavrı ilk anda doğru yorumlamalarını (bilgi eksikliği de olduğundan) zorlaştırmış ve tasfiyecilerin bölünmeyi fiilen dayattıkları bu durumda halen birlik sürebilir düşüncesiyle bir süre daha gayri-meşru klik disiplini çerçevesinde kalmalarını getirmiştir. Bütün bunlar MLM'lerin tüzük/disiplin konusunda duyar-sız değil, aksine kendi açılarından aleyhte olacak aşırı bir duyarlılık içinde hareket ettiklerinin göstergeleridir. Bununla birlikte, tasfiyeci, komplocu, darbeci, bölücü çabaların ayyuka çıktığı kış sonunda, bu durum, en iyi göz-lemle imkanına sahip I. ABK II. mıntıkdaki muhalif merkezi kadroların dağıtılmak istenen parti ideolojisi ve geleneklerine bağlı örgütsel gücü savunup koruma yönünde geliştirdikleri organdıışı ilişkiler ise geç bile kalınmış meşru müdafa hareketi olma dışında "hizip" tespitinin hiç anlam taşımaya-cağı bir gerçekliğe sahiptir.

Bu konuda yine İbrahim yoldaşın TİİKP revizyonistlerine verdiği yanıt iyi kavranmalıdır:

...."İflah olmaz burjuvaların hakim olduğu partilerde Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek bunlara karşı mücadele etmeleri hizipçilik değildir. Tarihi bir görevdir. Proletaryaya ve emekçi halka karşı vazgeçilmez bir yükümlülüktür." (İK. Seçme Eserler sf. 315)

İşte MLM kadroların bugünkü parti gerçekliği içinde sol sekte dogmatik, grupçu, kariyerist, tasfiyeci, k. burjuva lümpen hizibe karşı verdiği mücadelenin "hizipçilik"le suçlanan yönleri de böylesi bir tarihi görev ve yükümlülük temelinde parti iradesine saygılı, ancak ve ancak parti disiplini yerine geçirilmek istenen burjuva disiplinine karşı bir tavır alıştır.

Bu temelde ilk tavır alış henüz bir örgütsel ayrılık ilanı da değilken, kendi gayri meşru disiplinine karşı açılan mücadele bayrağını "mafya çetesinin gerici ayrılık bayrağı" diye niteleyen tasfiyeci hizip, ortaya çıkan parti krizini tüm parti üyelerinin genel toplantısı ile çözümlenmek yerine, zaten ayrılık istendiği için hemen bu yönde damgalayıp MLM kadroları tecrit ederek savaşçı kitlemiz ve parti olanaklarımız; kendi elinde tutmaya çalışmakla, sonuçlandırmak istediği tasfiye planına uygun bölücü hamlesini yapmış ve fakat kurduğu oyunun başından beri yanlış hesaplara dayalı olması gibi bu son hamle de içine düştüğü aymazlık da, umduğunun tersine kendi yenilgisini getirmiş; ideolojik-siyasi planda kendi kendini teşhir ettiği gibi örgütsel olarak da hüsrana uğramıştır.

Söz konusu kliğin parti birliği olayına başından beri iki yüzlü, artniyetli, samimiyetsiz, hesapçı, fırsatçı, komplocu-darbeci bir anlayışla yaklaştığı artık ayan beyan ortaya çıktıktan sonra, böylesi dar grupçu yıkıcı ve kariyerist unsurlar tecrit edilmeden parti güçlerimizin yeniden birleştirilmesinin hayal olacağı ve zaten artık bu iflah olmaz unsurlarla birleşme gibi bir çabanın doğru da olmayacağı açıktır. Elbette bunların kendi denetimleri altında tutmaya çalıştıkları partili savaşçı güçler ayrı olmak üzere.

Yine İbrahim yoldaşın birlik sorununa ilişkin anlayışı ile bakmalıyız o-
ya:

"Burjuva önderliği eleştiri ve ikna yoluyla düzeltmek imkansız olduğuna göre yapılacak şey, iflah olmazları tecrit etmek, ihanete giden yollarında yalnız başlarına bırakmak, partiyi ve kadroları devrim yolunda birleştirmektir. Kim ki bu çabayı hizipçilik olarak niteler, o kimse "birlik" adına halka ihanet yolunda yürümeyi mubah görüyor demektir. Evet biz birlik istiyoruz, en yüce amacımızdır bu . Ama nasıl bir birlik? Proletaryaya ve emekçi halka ihanet yolunda bir "birlik" mi? Biz böyle bir "birlik"te yokuz. Böyle bir "birlik" i baltaladığımız için revizyonist klik bizi "bölücülük"le itham ediyorsa, biz böyle bir "bölücülük"ü severek kabulleniriz. Proletaryaya ve halka hizmet yolunda bir birlik mi? Biz böyle bir birliği candan arzuluyoruz. Bu birliği baltalayanların en amansız düşmanlarıyız. Burjuva önderliğe karşı yürüttüğümüz mücadelenin bir sebebi de revizyonizmin yolunda yani halka ihanet yolunda bir "birlik" istemesidir. (İK Seçme Eserler sf. 316)

Evet biz de olaya böyle bakıyor ve İbrahim yoldaşın en sonu "bölücülük" suçlamaları karşısında TİİKP revizyonistlerine söylediği gibi partimizde geliştirilen tasfiye hareketinin elebaşısı durumundaki sol-oportünist silahlı bürokratlara bunu diyoruz: "İşte meydan, buyurun!" İstedikleri her yerde kitle önünde tartışmaya hazırız. Bütün parti belgeleriyle gerçek durumu ortaya koymaktan kendi cephemizde kaçınmayacağız. Gerçekleri ancak korkusu olanlar gizler. "Mafyacılık" yaygarasının ardındaki esrar perdesini aralayacağız ve şaşırtıcı gelen bu gelişmelerin iç yüzünü halkımız da görecek.

GELİNEREN NOKTADAN ÖNCEKİ DURUMA DÖNÜŞ ARTIK OLANAKSIZ VE PARTİ GÜÇLERİMİZİN BİRLİĞİ DE TASFİYECİ ŞEFLERİN TECRİTİNE BAĞLIDIR

Şimdi parti tabanımızın, özellikle de 1 Nolu Gerilla Bölgesi ve bütün bu gelişmelerin odak merkezi olan Dersim'de, yeni örgütsel ayrılık durumunu gidermek üzere "Hepiniz biraraya gelin, hangi taraftan ne suç işlenmişse bizim de huzurumuzda, bunları ortaya koyun, suçlular yargılansın, parti güçleri yeniden birleşsin, her iki taraftan da biz istemedik denilen bölünmüşlüğe son verilsin" dediği noktada; biz her türlü görüşme ve tartışmaya açığız. Zaten saflarımızda olan savaşçı yoldaşlar da iki taraflı gerçekleri görerek saf tutmuşlardır. Tek yönlü bilgilenme ve kötü bir dolduruşla tasfiyeci hizbin yanında kalan savaşçı yoldaşların gerçekleri görmeleri de şimdiye kadar mahrum oldukları tarafımızın görüşlerini dinleyip sorunların gerçek mahiyetini görmelerine bağlıdır. Aynı şekilde kitlenin doğruları yakalaması ve daha sağlıklı tavır geliştirmesi yine buna bağlıdır.

İşte "biraraya gelinsin, sorunlar ne ise tartışılıp, çözümlensin" denilen noktada, örgütsel ayrılık öncesi tasfiyeci kliğe yapılan ısrarlı çağrılar olmuştur. "OPK kararlarını parti iradesine başvurulmadan değiştiremezsiniz, sorunu özel ve gizli belgelerle birlikte parti üyelerine açmak ve partinin genel yargısına sunmak zorundasınız." denilmiştir. "MK bunu yaparsa meşrulu-

ğunu yitirmez ve tanınır, aksi durumda dayatılan disiplin ve bununla elde edilmek istenen sonuç kabul edilemez." denilmiştir. Yani örgütsel bağlar koparıldıktan sonra kitle tabanından gelen çağrılar, bunun öncesinde tasfiye edilmek istenen MLM kadro ve üyeler, ayrıca tüm parti üzerinde saygınlığı olan cezaevindeki kadrolar ve çeşitli bölgelerden birliğe savunan üyeler tasfiyeciler için hakim olduğu MK ve diğer yönetici organlara defalarca yapmıştır. Disiplin tanınmama tavrını getiren de bu çağrılar kesinkes reddedilmesi olmuştur. Parti iradesine meydan okuyan tasfiyeciler hizibin şefi "Ellerinizi kaldırarak gelin, MK'ne teslim olun" demekten başka birşey düşünemez halde kör kötürüm bir inatla meşru savunma içindeki MLM kadro ve üyeleri örgütsel bağları kopartmaya mecbur etmiştir.

Eğer durum böyle değilse, gelsin ispatlasınlar. Böyle olmasına rağmen, yine de "parti güçlerinin ayrı düşmesini istemiyor ve parti üyelerinin genel iradesine saygı duyuyoruz" diyeceklerse, tekrardan bir çağrı yapıyor ve yine şunu diyoruz: işte meydan, buyrun! Her ey yeniden görüşmeye açalım. Bütün parti üyeleri (şu anda ayrı örgütsel yapıda denilmeden) eşit oy hakkı ile toplansın. Bütün savaşçılar ve en geniş parti tabanı da bu toplantıda hazır bulunsun. Bütün belgeleri de ortaya koyalım. Tartışıp iradeye sunalım. Kimlerin bu partiden gitmesi gerektiğine parti iradesi ve hatta tabanı karar versin!

Ancak biz böyle bir açıklığa tasfiyeciler hizibin gelmeyeceğini de çok iyi biliyor ve kitle içindeki bütün iyi niyetli duyarlı yaklaşımlara rağmen bu türden bir çözüm arayışının gerçekçi olmadığını da belirtmek istiyoruz. Çünkü böyle bir açık platforma gelmek, tasfiyeciler komplocu, darbeciler için liderlerinin kesin bir siyasi mahkûmiyeti ve örgütsel planda da yalnızlaşma derecesinde tecriti olacaktır. Herhalde kendi sonlarını erken getirecek bir açık tartışma platformuna girmeyi göze alamaz ve gelmezler. Ama göze alıyoruz diyorsa, bizim çekincemiz hiç yoktur; gelsinler!...

Tasfiyeciler hizibin şefi, kültür devrimi ruhuyla burjuva disiplininden kopan silahlı grubu tesadüfen yakaladığı yerde eski despotik tavırlarından ve "en nazik üslubum budur" dediği küfür, hakaret dolu bağırışlarından eser kalmamış bir papaz yumuşaklığı ile "ikna" çabasını sürdürürken "size söz veriyorum yoldaşlar, gelin disiplini tanıyın, eğer ben suçluysam taşın üstüne dikip kurşuna dizin" dediği halde; aynı tartışmaların devamı içinde "şu an hangi tarafta olduğuna bakılmadan bütün parti üyeleri toplanıp ortak iradelerine başvurulmak zorundadır, bu iradeye sunulmadan hiçbir yargılama ve cezalandırma yapılmayacağını dair teminat veriyor musunuz?" sorusuna ise, "Hayır! MK meşrudur, her türlü yargılamayı da yapma yetkisine sahiptir, parti üyeleri genel toplantısını filan yapmaya mecbur değilim ve böyle birşeye kesinlikle müsaade etmeyeceğimi de tekrarlıyorum" diyerek istediği şeyin sadece teslimiyet ve kendi şahsi otoritesi ile burjuva klik disiplinine kayıtsız şartsız itaat olduğunu yeniden ortaya koymuştur.

O halde kendi suçlarını yargılayıp gerekirse kurşuna dizecek olan genel irade (bırakalım savaşçıları da parti üyelerinin iradesi bile) nerede nasıl hayata geçme şansını bulabilecektir? Samimiyet bunun neresindedir? İşte böy-

le olduğu için, o papazca ikna edilecek çabası da, kimseyi kandırmaya yetmemiş ve kendi gerçek yüzlerini iyi bilen savaşıçların gözünde beş para etmemiştir.

Gelişmelerin devamı içinde, OPK sonrası ideolojik mücadele gücünden korkulan ve başka bölgeye sürgün niteliğinde bir atamayla parti içi çatışmaların merkezi alanından uzak tutulup etkisiz bırakılmak istenen ve kendisinin parti üyeliğinden atılmayı da göze alarak bu çabayı boşa çıkarmak üzere erkenden görmüş olduğu tasfiyeciliğe karşı mücadele temelinde bölgede kalması üzerine kış boyunca her türlü tüzük dışı yaptırım ve despotik uygulama ve komplocu tavırlarla yıpratılmaya çalışılan eski AK sekreteri yoldaşın, yanındaki altı parti üyesi ve savaşıç ile henüz örgütsel ayrılık durumundan haberdar değilken uyku halinde topluca silahsızlandırılıp düşmana yem edilecek şekilde araziye salınma durumu vardır. Hem de o günlerde ilçe merkezine yakın mevkide PKK ile düşman güçleri arasındaki çatışma ve devamındaki operasyon hali varken... İşte tasfiyeci kliğin gözü dönmüş saldırganlığı, karşı devrime hizmetten başka bir anlamı olmayan bu kerteye kadar varmıştır.

Gelinen noktadan bir önceki duruma dönüş artık mümkün değildir. Birlik olayına nasıl yaklaştıkları, ne kadar hesaplı geldikleri ve fırsatını ele geçirir geçirmez bütün örgüt olanaklarının üstüne oturarak bir tarafı saf dışı etme çabasında ne büyük pervasızlık gösterdikleri açık olan komplocu unsurların, gerçek bir komünist parti ruhuna ve ideolojik mücadele içinde dönüşüme güçlendirilecek parti birliği anlayışına zerre kadar sahip olmadıkları açıkça ortaya çıkmıştır.

Parti birliğine ta başından beri şiddetle karşı oldukları açığa çıkan, birlik gerçekleştikten sonra bile bir gün olsun yoldaşlık duygusunu paylaşmayan, başta sözüm ona ML gördükleri diğer kanattan gelme kadrolara yalnızca kindarlık besleyip fesatlık düşünen unsurların (eski DABK yönetiminde ağırlığı olup bugünkü tasfiyeciliğin de başını çeken şeflerin) aynı kanat içindeki iyi niyetli bir bölük kadro ve üyelere daha baskın geldiği bir süreç yaşanmış, parti ruhu yerine sürüklü eski grup ruhu körüklenerek her türlü ayrımcılık, iticilik, dışlayıcılık ve yönetim organlarına hakim olundukça da, genel olarak üstün alta ezicilik mubah kılınıp gelenekleştirilmiş, grup kökeni farklı olan ve özellikle de güç kazandıkça dayattıkları kölece bağımlılık noktasına gelmeyen kadro ve üyelere partinin güçleri değil de piçleri gibi davranmak bu tasfiyeci kliğin düsturu olmuştur.

Yönetimde böylesi bir şekillenmenin henüz mücadele saflarına yeni katılmış ve eski

DABK-Konferans gruplarıyla hiç ilgisi olmayan savaşıçlar ruhundaki yankıları bile öyle derin olmuştur ki, tasfiyeci şefler ile kraldan daha kralcı çömezlerinin elinden çekmedikleri kalmayan ve birçoğu "kafalarına kurşun sıkılma" tehditlerine maruz kaldıktan sonra isyan ederek kopan bu dürüst devrim neferleri, partiye ve kendilerine sahip çıkan kadrolara şunu söylemişlerdir: "Yaşadığımız bu durumlardan sonra siz

onlarla tekrar birleşseniz bile biz birleşmeyiz!"

Şüphesiz burada sözü edilen "onlar", tasfiyeci kliğin iflah olmaz unsurları ve düşmanca saldırıların bağışlanmaz elebaşlarıdır. Bunları parti organlarında daha derin ideolojik-siyasi temelleri ve kişilik analizleri ile deşifre eden MLM kadro ve üyelerin, savaşıçılardan daha iyimser bakmaları ve bağışlayıcı olabilmeleri her halde ki hiç beklenemez. Yalnız şu ayrımı kesin kes yapmak gerekir. Tasfiyeci kliğin tek taraflı dolduruş, baskı, gözdağı ve türlü çeşit aldatma yöntemleriyle şimdilik kendi saflarında tutmayı başardığı savaşıçılar ve bir kısım parti üyeleri, yaşanan gelişmeleri bunlar tarafından gizlenen ve ters-yüz edilen yönlerini anlayıp zaten pek güven duymadıkları bu kariyerist unsurların gerçek yüzlerini gördükçe doğru yerde saf tutabilecek parti ve ordu güçlerimizdir. Partimizin ideolojik-siyasi çizgisine, komünist-devrimci geleneklerine, şehit kanlarıyla yaratılmış değerlerine ve partizancılığın parolası olarak başka sınıf güçlerinden kalın çizgilerle ayrılan proleter devrimci anlayışlarına bağlı, sorumlu ve duyarlı TKP(ML) üyeleri, TIKKO savaşıçıları ve örgütlü-örgütsüz sempatzanlar, şu anda tasfiyeci-yıkıcı hizibin örgütsel hegemonyası altında veya kafa karışıklığı nedeniyle bekle-gör durumunda olsun, sonuna kadar ikna edici ve kazanıcı yaklaşımla partimizin saflarına çekilecek ve gerçek bir yoldaşlıkla kızıl güzergahta kaynaştırılıp, eski köken ayrımı olmaksızın parti ruhu ile bütünleştirilecektir.

İşte bizim parti birliğinden anladığımız ve bundan böyle parti güçlerimizin yeniden birleştirilmesi yolunda bütün çabamızı hasredeceğimiz şey budur.

Kitle tabanımız içinde son örgütsel ayrılığın yarattığı moral bozukluğunu olağan karşıladığımızı belirtmiştik. Ancak bunun iyi bir durum olmadığı da çıktır. Gösterilen tepkilerin sağlıklı olmadığını söylemek zorundayız. Güçlerimizin yeniden ikiye bölünmesi, hele de önemli bir kuvvet olma yolunda iken bu durumun meydana gelmesi hiç şüphesiz arzu edilecek bir şey değildi. Ama bu sonucu getiren nedenler de iki yıllık parti birliği içinde yaşanan gelişmelerin belli başlı özellikleri görülüp anlaşıldıkça, iki taraflı güvensizlik duygusu, gözü kapalı serzeniş ve bir nevi küskünlüğe varan taraf-sızlığa bürünme hali ortadan kalkacak ve partizancılığın özüne bağlı saflaşmada netliğe ulaşılacaktır. Böyle olmak zorundadır da.

Neden böyle olmak zorunda? Çünkü bu zamana kadar TKP(ML) ile diğer örgütler arasındaki nitel farkı sınıf mücadelesinin pratiği içinde gören, komünist devrimci anlayış ve gelenekleri kendi deneyimleriyle farklı siyasi geleneklerden ayırıştıran, partizancı olmayı ideolojik-siyasi temelde kavrayan ve her türlü karşıt akıma göğüs gererek partizanı savunmanın gururunu yaşayan taraftar-sempatzan kitlemiz, parti güçlerinin birlik ve bütünlüğünün yeniden bozulmuş olma durumunu, kimselerin nasıl bozduğuna filan bakmadan partizancılığa küsmeye ve mücadeleden kopma ya da edilginleşme gerekçesi yapamaz.

Nasıl ki öteden beri partizan diğerlerinden farklı olmuşsa, ve nasıl ki parti tarihimizde ortaya çıkan her yeni hizip ve örgütsel ayrılık durumunda partiyi temsil eden bir taraf bulunmuşsa, bu son örgütsel saflaşma içinde de

TKP(ML)'nin ideolojik-siyasi çizgisini ve örgütsel varlığını gerçek anlamda devam ettiren bir yapının güçlü olarak çıktığı ve dahası ideolojik çürüme halindeki bir yönetimden kurtulup partizanı tanınmaz hale getiren şeylerden arınmakla daha da sağlam gelişme vadettiği görülmektedir.

TASFIYECİ HİZİBİN SOL-OPORTÜNİST ÇİZGİYE OTURMUŞ OLDUĞUNU GÖSTEREN KARAKTERİSTİK ÖZELLİKLERİ VE ARAMIZDAKİ İDEOLOJİK-SİYASİ AYRIŞIM NOKTALARI

Tasfiyeci "sol" oportünist klik, bu örgütsel ayrışmanın ideolojik-siyasi bir nedeni bulunmadığı ve "mafya çetesi"nin yargılanmadan kaçış temelinde ayrılık yoluna gittiği yalanını söylemektedir. Böyle bir izahat, az çok siyasi deneyim ve gözlem sahibi olan siz Dersim'li partizan kitlelerini aldatılacak çocuk yerine koymak ve yeni saflaşmanın başlangıç noktasında kendi seviyesizliğini sergilemektedir.

Bir taraftan böyle propaganda yapan uyanık siyaset bezirganları, öbür taraftan partimiz kadrolarını "revizyonistlik"le suçlamaktan da geri duramıyorlar. Bunu da partimizin temel görüşleri ve programına ilişkin siyasi gündemlerle içine girilecek kongre öncesi tartışmalara henüz girilmemişken, tek bir konuda bile ciddi siyasi tartışmayı düşünmeyip parti çizgimizin özüne bağlı her siyasi açılım ve politik üretkenliği "programa alçakça saldıran" gibi küfürlerle bastırma durumundayken yapıyorlar. Halk savaşını kendi mantığına uygun geliştirme ve çizgiyi ustaca hayata geçirme yeteneğinden yoksun, dogmatik kavrayış silahlı bürokratik ve iliklerine kadar da kendiliğindencilik içindeki güdük bir askeri pratikle böbürlenme durumunu, Kur'an ayetlerine indirgenmiş bir "program" savunuculuğu ile maskeleye çalışıyorlar.

Bu şekilde yürüttükleri "Sağ-oportünist", "Revizyonist", "Kürt milliyetçisi" vb. suçlamaların zerre kadar siyasi değeri yoktur. Bunların tasfiye planı biraz uzayıp da Kongre sürecine birlikte girilecek olursa "nasıl üstün gelebiliriz" diye giriştikleri gayretkeşlik de, ciddi ideolojik-siyasi tartışmalara hazırlanmak yerine, kendi basma kalıp görüşleri ve İbrahim yoldaşın kemiklerini sızlatacak kadar prati çizgimizin özünü iğdiş eder nitelikte hazırlayacakları taslak yazılarına parmak kaldıracak sulandırılmış eğitim programlarından çok sayıda yeni parti üyesi kaydetme yönünde olmuştur.

İdeolojik-siyasi mücadele gücünden yoksun ve kendilerine güvensiz oldukları için bu tür örgütsel önlemlere başvurdukları gibi, daha acil ve "sağlam" tedbir olarak da kendileri ile ideolojik mücadele halindeki kadro ve üyelerin işini Kongre tartışma sürecinden hemen önce bitirme hesabıyla şu bilinen tasfiye hareketine ağırlık vermişlerdir.

İşte iki çizgi mücadelesini sözüm ona benimseyen "Marksist-Leninist" ve üstelik de "Maoist" (!) tasfiyeci kliğin gerçek MLM kadrolara yönelttiği "oportünist-revizyonist" suçlamalarının iç yüzü ve "doğruluk-güçlülük" derecesi de budur.

Program sorununda sergiledikleri böylesi bir gerçeklik, yaşanan süreçte

parti ideolojisi ve politikalarından ne kadar uzaklaştıklarını gösteren çeşitli konulara ilişkin anlayış ve pratikleri ile birlikte, İbrahim yoldaşın mirasından kopma derecesinde parti çizgimizden çark etmiş ve MLM güzergahtan sapmış olduklarına delalet etmektedir.

Bunun şimdilik "sol" keskinlikle bezenmiş, ama özünde sağcılığı kuvvetle barındıran ve açmaza düştükçe daha çok sağa çark edecek olan oportünist bir akım olduğu, yani belirli sol sapmalar ölçüsünde kalmayıp parti birliğini bozan, devrimci ittifaklara karşı duran, kendi kitle tabanını bile dağıtan tasfiyeci-yıkıcı sistemli bir çizgi haline geldiği sosyal pratik tarafından kanıtlanmıştır.

Bu sol-oportünist çizginin belli başlı özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

★ Parti içi iki çizgi mücadelesini reddetmek. Bu konuda Maocu değil, Hocacı anlayışa sahip olmak. İdeolojik-siyasi tartışmadan kaçarak örgütsel tasfiye yollarını aramak, yetkiyi eline geçirir geçirmez muhalifleri temizlemeye yeltenmek.

★ Demokratik-merkeziyetçilik ilkesini reddetmek, proleter demokrasiyi ortadan kaldırmak; çoğunluk durumunda azınlığı, yönetici organlara hakim olma durumunda tüm partiyi bastırmak, eleştiri ve tartışma ortamını yok etmek. Kendilerine en aşırı demokrasiyi, muhaliflerine en katı merkeziyetçiliği uygulamak, şef tipi yönetim ve şahsi otorite olgusunu geliştirmek. "Proletaryanın demir disiplini" adına burjuvazinin itici demir yumruk siyasetini gütmek.

★ Disiplinden çokça söz etmekle birlikte ciddi bir savaş örgütü de yaratmayıp baştan aşağı tutarsız ve hababam sınıfı gibi kof bir yapı şekillendirmek. Sol sekterizm ve despotizm ile iç içe her türlü başı bozukluk ve laçkalığı yaşatmak.

★ Partiye ve sınıf mücadelesine önderlik çabasından çok, kariyerist ve grupçu emeller peşinde koşmak, örgüt içi hesaplaşmaya ağırlık vermek, burjuva ayak oyunları ile meşgul olup siyaset yerine komplo-entrika üretmek.

★ Komünist-devrimci ideoloji ve parti geleneklerini bozulma yoluna sokmak, sol-sekter yıkıcı anlayış ve tavırlar başta olmak üzere, her türlü zaf ve küçük burjuva hastalıkları gelenekleştirmek, olgun devrimci tavırlar yerine küfür-hakaret ve aşağılama yöntemlerini bir "erdem" haline getirmek.

★ Parti ruhu ve birlik olgusu yerine grupçuluğu körüklemek, yoldaşlık duygularını zayıflatıp öldürmek, parti ve sınıf çıkarları yerine bireysel ve kliksel çıkar duygularını teşvik etmek, kadrolara ayrımsız yaklaşma ve gerçek niteliklerine göre değer verme yerine adam kayırmacılık yoluyla kimilerini yükseltip kimilerini düşürmek.

★ Partinin orduya önderliğini özünde reddederek parti-ordu ilişkisini tam bir keşmekeş içine sokmak. Siyasetin silahlara kumanda etmesi ilkesini

ters yüz ederek fokoculuğa savrulmak. Ordu içinde askeri konum ve sıfatların herşeyi belirlediği, askerliğin siyaseti yediği, parti organları ve üyelerinin işlevsiz kaldığı bir durum yaratmak.

★ Ordunun politikleşmesini dumura uğratarak bilinçli savaşıma yönünü zayıf düşürmek. İdeolojik donanım ve güçlendirme yerine üstten aşağı zaaf-
ların serpilip gelişmesine ve her türlü yozlaşmaya müsait bir yapı şekillen-
dirmek.

★ Bağımsız devrimci kişilikler yerine dalkavuk tipler yetiştirmeye önem vermek. Yönetme ve yürütmede zaafa düştükçe kişilikleri ezme, sözde "gönüllü disiplin" derken özünde zora dayalı bir itaati dayatmak, gönüllü gelmiş insanların savaşıma şevkini kırıp çoğunu geri göndermek, böylece parti tasfiyeciliğine ordu tasfiyeciliğini de eklemek.

★ Milis örgütlenmesini sadece lafta savunup gerçekte böyle bir perspektife sahip olmamak, görev üstlenmeye hazır yerleşik ilişkileri silahlı-silahsız görevlerle seferber etmemek, kitle tabanımızın örgütlü bir güç haline getirilmesini düşünmemek, örgütsüz bireyler halinde bırakmak ve bire bir ilişki gibi en ilkel örgütlülüğünden bile yoksun bir durumu "program" adına savunmak.

★ Kitlelerin politikleştirilmesi ve devrime aktif katılımını sağlanmasında çok yetersiz kalırken partinin geçmişten gelen doğal ve hazır tabanını da örgütsüzlük-eğitimsizlik ve edilgenlik durumu içinde hoyratça yöneterek partiden soğutup dağıtmak. Partimizin kitle çizgisinden adam akıllı sapmak, PKK gibi eleştirisini yaptığımız burjuva örgütlerin despotik kitle çizgisine kaymak, zora dayalı otoriteye heveslenip olur olmaz her vesile ile halka şiddet kullanmak. Parti anlayışımıza kesin kes ters olan, küfür, hakaret ve dayak uygulamalarını yaygınlaştırmak; örneklerine her yerde rastlanan ve kitlelerde güvensizlik duygusunu geliştiren parti için utanç verici bir gelenek haline getirmek.

★ Örgütü savaşa göre şekillendirme ve kitleleri savaş etrafında seferber etme anlayışından yoksun, kuru bir "merkezi görev" savunusu içinde hem politik öncü ve gerillanın etkinliğini, hem de kitleleşme gücü ve aktiviteyi güdük bırakmak.

★ Halk Savaşı Stratejisi'nin genel mantığını kavramaktan çok uzak ve şekilsel bir savunu içinde kalarak özü itibarıyla bu evrensel teoriyi reddetmek. Onun özgül gelişim koşullarını ve yaratıcı uygulanma özelliklerini irdeleme ve kendine özgü perspektiflerle geliştirme gücünden yoksun, dogmatik algılama ölçüleri ve dar deneyci bir gerilla pratiği çerçevesi içinde, salt askeri bakış açısı ve zevahiri kurtarma mantığı ile silahlı bürokratinin işine gelen biçimde durumu idare etmek.

★ Kırların esaslığını sadece kır şeklinde tek taraflı mutlak bir şey gibi ve daha çok da gerilla birlikleri faaliyetiyle sınırlı olacak tarzda ele almak, kır-şehir diyalektiğini reddederek adeta son ana kadar şehirlerin dışında veya şehirlerden tecrit halde gelişecek gayri-bilimsel bir "halk savaşı" anlayışı yerleştirmek.

★ Aynı şekilde köylülüğün temel güç olmasını, şehirlerden katılım durumundaki dinamik güçlerin halk savaşı içindeki yerini küçümsenme ve özellikle öğrenci gençlikten gelme savaşıçılara allerji duyacak ölçüde vadrılmış köylü mutlakçılığına veya abartısına dönüştürmek. Bununla birlikte köylülüğ ve kırdan katılan savaşıçılara da gerçek bir değer vermeyip koyun sürüsü gibi güdülecek insanlar gözüyle bakmak.

★ Kendi dışındaki devrimci örgütler ve halk güçleri ile iyi dostluk ilişkileri, samimi ve olgun diyalog, sıkı dayanışma, mümkün olduğunca ortak irade ve karar, elden geldiğince somut eylem birlikteliği ve giderek de daha ileri ittifak çabasını geliştirme yerine, bu güçlerin kendi burjuva/küçük-burjuva anlayışlarından gelen ben merkezci, kibirli, pragmatik, fırsatçı yaklaşımlarına benzeri tavırlarla karşılık vermek, sekte ve tehditkar çıkışlar yapmak; PKK'nın fiili düşmanlık halini alan Dersim pratiğini karşılama noktasında doğru olarak geliştirilen geçen yılın merkezi tavrını, bu yıl daha çok sözlü propagandalarında geliştirilen çiğ üslup ve meydan okuyucu ifadelerle rotasından çıkarmak. Kitleler içinde PKK'nın olumsuz anlayışlarına, gerici yanlarına ve devrime zararlı uygulamalarına karşı tepkileri parti çizgimize uygun yönlendirmekten çok, halen ulusal devrimci bir hareket olan PKK'nın genel yapısına karşı bir nefrete dönüştürecektarızda işlemek.

★ Milli meselede İbrahim yoldaşın aydınlık tezlerinin özünü karartmak. Onun elli yıllık Kenalizm kuyrukçusu gelenekten kesin bir kopuşla beraber yerle bir edercesine yıktığı sosyal şovenizmi geri hortlatmak. "Kürt milliyetçiliğine karşı uyanık olma" adına Kürdistan gerçekliğini inkara varan saçmalıkları benimsemek. İbrahim yoldaşın tabiri olan "Türkiye Kürdistanı"nın parti yayınlarında geçmesine bile itirazda bulunmak, "Misak-ı Milli" sınırları meşruluğunu savunmaktan başka hiçbir anlamı olmayan yorumlar geliştirmek, Dersim özgülünde Kemalizmin bilinç çarpıtması olarak mücadele edilmesi gereken Kürtlüğü inkar veya Kürtlük x Alevilik ikilemeleriyle sessizce uyurşmak, Kürtçe türkü ve isimlere allerji duyulan bir örgütsel yapı şekillendirmeye kadar çizgiden sapmak. Bugün için siyasi tartışması parti gündeminde olmayan, ama geçmişte tartışıldığı gibi önümüzdeki Kongre sürecinde tartışılması yine muhtemel olan Ulusal-Bölgesel Özerklik ve buna bağlı seksiyon tipi örgütlenme anlayışlarını "program" kalkanı ile karşılanıp spekülatif tarzda "Kürt milliyetçileri" "içimizdeki PKK'lılar" gibi ithamlarla teşhir ederek bu düşüncede olanlara kapı gösterirken, sosyal şovenizm olgusu ve tehlikelerini bir eğilim ölçüsünde bir bahse konu etmemek.

★ Genel olarak parti programına yaklaşım ve ideolojik siyasi çizgi savunma noktasında katı bir dogmatizm ile yapıyı çarpık şekillendirmek. Partinin teori hazinesini 72 ile dondurup özünde onu da karartarak politika üretimini felce uğratmak. İK'nın savunusunu sadece lafızda yapmak. Fanatik dindarların hiçbir beyinsel muhakemeye vurmaktan kuru bir imanla tekararladıkları gibi keskin bir İK lafızına dayanırken, onun görüşlerinin özünü birçok temel sorunda iğdiş edip bırakmak. İK'nın MLM anlayış ve görüşlerini, komünist-devrimci kişilik ve erdemlerini bir yana bırakıp onun vasiyetine ters düşen ne varsa yaparak kafalarındaki fesatlıkları onun şapkasıyla

örtmek istercesine sahte bir iK havariliği ve "program muhafızlığı"na bürünmek. Siyasi önderlik çapından yoksun olan gerçekliklerini gizlemek ve İK'nın parti ve kitleler üzerindeki otoritesini kötü bir şekilde kullanarak kendilerini "otorite" oluşturmak, parti içinde programı savunan ve savunmayanlar suni ikilemini yaratıp oy pazarlamak. Bunu siyasi kariyerizmlerine malzeme yapmak ve yine bunu parti içi iki çizgi mücadelesinde bir baskı unsuru olarak kullandıktan sonra örgütsel tasfiye hareketinin psikolojik unsurlarından biri olarak devreye sokmak.

İşte tasfiyeci sol-oportunist hizibin karakteristik özellikleri ve aramızdaki ideolojik-siyasi ayrışım konuları kısaca bunlardır.

İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİNİ KİM SAVUNDU, KİM KAÇTI? ÖRGÜTSEL AYRILIKTAN SONRA UYULMAK ZORUNDA OLUNAN KURALLAR VE TASFİYECİ ŞEFLERE BİRKAÇ UYARI

MLM kadro ve üyelerin bu noktalarda yükseltmeye başladıkları mücadele son dönem yoğunlaşarak oldukça kapsamlı yazılı belge ile zorlayıcı bir noktaya gelmişken, tasfiye hareketi de son hızla örgütsel kopuş noktasına getirilmiştir.

Ayrılığı kimlerin istediği ve dayattığını somut geliş özellikleriyle ortaya koyduk. Bütün samimiyetimizle biz parti içi ideolojik mücadeleyi derinleştirmekten yanaydık ve tasfiyeci kliği parti içinde kesin bir ideolojik mahkûmiyete uğratmadan örgütsel bir ayrışmanın olmasını istemiyorduk. Ama onlar iki çizgi mücadelesini reddettikleri gibi ideolojik güçsüzlük ve yanlış çizgide kendilerine güvensizlik içinde olmaları nedeniyle ciddi bir tartışmaya hiçbir konuda girmek istemediler.

Daha OPK öncesi alt konferans çalışmalarında başlayan ideolojik-siyasi eleştiriyi bastırma ve "program" kalkaniyla tartışmaları önleme çabası, ordu-parti-organlarının daha sonraki çalışmalarında da devam ederek ideolojik-siyasi sorunların tartışılmasını sürekli kişisel saldırılarla engelleme ve çeşitli bahanelerle erteleme yolundan adeta çıkmaza soktu.

Örneğin bu kışın başında organların "ideolojik kampanya" içine sokulacağı ve parti ordu bünyesindeki hastalıklar üzerinde yoğunlaşılacağı söylenmesine rağmen, organlarda hep başka konulara öncelik verildi ve gerilla birlikleri içinde cerayan eden eleştiri-özeleştiri konusu olan şeyler dahi organlarda ideolojik yoğunlaşmaya dönüştürülmek yerine idari tedbir ve soruşturmalara dönüştürülerek parti organları sürekli bu yargılama işleriyle uğraştırıldı. İdeolojik planda karşı durulamayan ve tartışmasına girildiğinde kendileri tarafından seçme-saçma incilerin dökülmesi dışında birşey getirilemeyen sorunlar böyle bastırmaçı usüller ve parmak hesaplarıyla halledilmeye çalışıldı. Sonuçta ideolojik kampanya denilen şeye hiç giriş bile yapılmadan kış dönemi sona erdi ve "ideolojik sorunları yaz dönemi organ toplantılarında ele alırız" dediler. (çokta alırdılar!). Aslında ideolojik kampanya filan açmamış, sadece ideolojik mücadeleden kaçmışlardır.

Yine de bu süreçte MLM kadro ve üyelerin birçoğu tek tek bir dizi ide-

olojik-siyasi konuya ilişkin yazılı eleştiriler yaparak derli toplu görüşler ortaya koydular. Ve fakat bunların bir kısmı iletildikleri yetkili organların dosyaları arasında kaldı, bir kısmının iletilmesi idari tedbirlerle engellendi, bir kısmı da ilkbaharda toplanacak organlara sunulmak üzere yazılmış olduğu ellerde kaldı.

İdeolojik mücadelede MLM kadroların kısmen edilgen kaldıkları ve yazılı belgelerle parti organlarına görüşlerini dayatmada biraz geciktikleri söylenebilir. Sözlü tartışma ortamlarında birçok üyenin bastırıcı ve yıldırıcı yöntemlerden dolayı etkisiz kaldığı, kimilerinin eleştiride cesaret kırıklığına uğradığı ve bir ölçüde en cesur kadroların bile “şu konu gündem dışıdır, bu konunun yeri ve sırası değildir.” şeklindeki engelleyici tavırlar karşısında kapsamlı ve bütünlüklü görüş ve eleştirilerini ideolojik kampanya ve kongre tartışma sürecine bırakarak tek tek bazı fiili durumların sınırlı eleştirisi ile yetindikleri yine kabul edilmesi gereken bir gerçekliktir. Ancak bütün bunlar MLM güçlerin yetersizliğinden çok, bir mıntıka dışında ordu-parti organlarına hakim olan tasfiyeci hizip sol-opörtünistlerin iki çizgi mücadelesine karşıtlıklarının göstergesidir.

Beri yanda bunların ideolojik kimliklerini bütün karakteristik yönleriyle kapsamlı şekilde ortaya koyan, kafada şekillendirmekten öte yazılı belgelere dönüştüren, ve hatta kış dönemi kendini göstermeye başlamış tasfiye planını ta geçen Ağustos ayından itibaren derin bir sezgi ve yorum gücüyle henüz niyetlerin aleniye dökmümediği başlangıç durumunda bilince çıkartıp yazılı eleştiriye dönüştüren kadrolar da olmuştur.

Tasfiyeci kliğin örgütsel ayrışma durumunda yoldaşlarımızın silahlarına fırsat bulduğu yerde el koyma gayreti içinde gösterdiği bir “gaflet” olmuştur ki, çok ilginç! Geçen yıl AK kliğinin kendisini sırf bölgeden uzaklaştırma ve ideolojik mücadele alanında etkisizleştirme amacıyla başka bölgeye atadığı, fakat bu oyuna getiremediği noktada parti ve ordu üyeliğini elinden alarak “halktan bir kişi” statüsüne düşürdüğü (Z) yoldaşın, örgütsel ayrılıktan haberi bile yokken uykuda silahının alındığı durumda on silahtan ve yüz bombadan daha etkili bir silahı döküman çantasında saklıydı. Ki, kimi yerde savaşçıların eğitim defterlerine bile el koymaya çalışan tasfiyeci kliğin buradaki komutanı, böyle bir silahın farkına varamayıp onu çalmamakla, bağlı olduğu sol-opörtünist kliği beyninden vuracak en etkili silahı elimizde bırakmış oluyordu. Esasen fikirler beyinlerde olduktan sonra defterlerde gaspedilmekle yok edilemez. Ama, en azından tekrar yazım sorunu ve zaman kaybı yaratılmadığı için “teşekkür” ediyoruz. Üçyüz safaya varan bu ideolojik mücadele belgesi ve daha başka kadroların benzer konularda aynı çizgide bütünleşen yazıları önümüzdeki süreçte peyder pey yayınlanarak tasfiyeci hizibin ideolojik-siyasi sefilliğini genişçe teşhir edecektir. Şüphesiz MLM çizgide alternatif görüş ve perspektifleri de koyarak!

Şu iyi bilinmeli ki; parti programı denilen şey, (N)'in dışları arasından çıkan küfürler ya da onun dalkavuklarının ağzından saçılan tükrükler değildir. O ve onun gibiler herşeyden önce komünist kişilikten yoksun kariyerist ve lümpen özellikleriyle İbrahim'in mirasçısı ve TKP(ML)'nin temsilcisi ola-

maz, belki ancak özendikleri burjuva/küçük burjuva örgüt şeflerinin bir benzeri olabilirler. Dolayısıyla partimize yönelik "mafya çetesi" vb. gayri siyasi yakıştırmalar gibi "program düşmanları, revizyonist, milliyetçi" vb. çok siyasi (!) ancak içi boş ve sefilce gelen saldırıları da bir atımlık karabarat gibi, atılıp gittikten sonra kendilerini çırlıçıplak bırakacak fos şeylerdir.

Kendileri çok zavallı bir hizipten ibaret olan tasfiyeci savaş ağaları, bir de bütün dağıtıp yok etme çabalarına rağmen örgütsel varlığını koruyabilen ve daha önemlisi ideolojik-siyasi gücüyle, psikolojik üstünlüğü ile kudretli olan partimiz için "TKP(ML) tarihinin zavallı hizibi" (!) şeklinde komik nitelermeler yapıyorlar. Anlaşılan psikolojik savaşı iyi kavramışlar (!) Fakat bu şaklabanlıkların, onların nasıl tuttukları bilinen insanların muazzam kafa karışıklığı ve moral bozukluğunu gidermeye yetmediği gibi, hüsrana uğramışlığın psikolojik yıkımı içindeki kendi ruhlarının bile avutamayacak bir mecburi küçümseme komedisidir. Saflarımızda ise en küçük bir bozuntu yaratamaz. Çünkü ideolojik-siyasi doğruluk ve güçlülüğü ile partimiz ve ordumuzun saflarında moral durumu örgütsel kopuştan beri en yüksek düzeydedir.

Kültür devrimi ruhuyla ayaklanıp burjuva karargahlarını bombalayan insanlarımız, yoldaşıktan başka her türlü duygunun okunduğu sol-sekter kariyerist klik hükümlerliğinden diş diş bir cebelleşme sonucu kurtulmak ve gerçek parti ortamını bulmakla coşku seline dönmüşlerdir. "Yaşasın Partimiz TP(ML), Yaşasın Kızıl Ordu TİKKO"!... bu sloganı ne zamandır komünist parti ve kızıl ordu geleneğine yabancılaşmaya başlamış eski yapı içinde, bilhassa tasfiyeci kliğin ağır hakimiyetinin hissettirdiği birlikler içinde böyle coşkulu haykıramadıklarını söyleyen yoldaşlar, şu durumda parti ordununun nasıl da kabardığını yaşadıkları gibi ifade etmekten kendilerini alamamışlardır. Ayrışma özelliklerini böylesine bilince çıkartmış, saflarında çift taraflı objektif bilgilendirme sonucu netleşmiş ve en son tasfiyeci hizip başlarının nasıl zavallılaştıklarını kendi gözleri ile görüp bunu onların yüzüne karşı da söyleme gücünü kendinde bulabilmiş yoldaşlarımızın, karşı taraftan gelen tam tersi ithamları sadece eğlendirici komedi örnekleri olarak karşıladıklarını belirtmeye gerek bile yok.

Sol-sekter tasfiyeci hizip başlarının ayakları altından çekilip alınmış güçlere ve örgütsel kopuşu sağlayan öncülere halen kendi burjuva disiplinleri altındaymış gibi "talimatlar" okuyarak üst perdeden bir dizi uyarı ve çağrı yapmaları ise, ilk anda durumu idrak edemeyen devrik kralların şaşkınlık ve panik içinde sağa-sola buyruklar yağdırmasına benzemektedir. Halen daha "Parti biziz" demekle kimseyi aldatmayacakları gibi, ortaya çıkan ve kendi eserleri olan şu örgütsel ayrışmanın karşı tarafını artık bağımsız ve ayrı bir örgüt olarak tanıma zorunluluğunu kabul etmemekle de yalnızca siyasi tartışmadan kaçışlarını belgelemiş olurlar.

Bu konuda tavırlarının kaçış niteliğini belgeleyen bir telsiz görüşmesinin kayıtlı kaseti elimizde olduğu gibi tartışmadan kaçışlarını kitlelerin tanıklığıyla da sabittir. "Muhatap almıyoruz" demeleri savaşçılar arasında ve kitle içinde tartışmayı göze alamama durumunun mazereti olarak gelmektedir. Bir yandan böyle derken telsiz görüşmelerinde olsun konuşma ve tartış-

maya girme durumuyla aslında muhatap aldıklarını ortaya koyup büyük bir tutarsızlık sergilemektedirler. Dolayısıyla bizi kendilerinden ayrı ve bağımsız bir örgüt olarak tanımadıklarını söylemelerinin hiçbir anlamı yoktur. Dolayısıyla halen talimat içerircesine konuşmalarının hiçbir hükmü de yoktur.

Gerçek anlamda TKP(ML)'yi temsil etme durumunda olan, onun ideolojik-siyasi çizgisini, geleneklerini özünde yaşatan ve onun hukuku önünde meşruiyetini sürdüren taraftır. İdeolojik bozuntu ve yabancılaşma halinde "program"ın lafzını yaparak, tüzük-disiplin ve iradeyi başından beri ayakları altına alarak yönetici konumunda bir hizip niteliği kazanan ve onu tasfiye etmeye çalışanlar değil! Dolayısıyla TKP(ML) adına konuşma ve hesap sorma hakkına sahip olan, kendi tasfiyeci klik yapıları değil; her yönüyle TKP(ML)'ye sahip çıkarak tasfiyeciliğe karşı koyuşu ve birlik koşullarını sonuna kadar gözettikten sonra meşru pozisyonda örgütsel ayrışımı ile özünde tasfiyecileri tasfiye etmiş ve bir ölçüde yeniden organize gerekliliği dışında parti gerçekliğini muhafaza etmiş durumdaki yeni yapımızdır.

İşte bundan dolayı tasfiyeci hizibin TKP(ML) adını kullanmaya devam etmesi meşru değildir. Biz onu TKP(ML) olarak görmeyiz. Ancak öte yandan bir örgüt olarak muhatap almama gibi saçmalıklara da girmeyiz. Kendileri de bizi ne olarak görürse görsün, bağımsız bir örgüt olduğumuzu kabul etmek ve buna uygun davranmak zorundadırlar. Aksi yöndeki davranışlarının tek bir anlamı olacaktır: Halk güçleri arasında çatışma ortamını körükleyici provokasyon ve karşı-devrime hizmet!

Örgütsel ayrışımaya kadar yaşanan durum ve gelişmeler üzerinden, meşru temelde, doğruluk içinde hesap sormaya muktedir olan; "hem suçlu hem güçlü" denilecek durumdaki tasfiyeciler değil, gerçekten haklı ve bundan dolayı güçlü durumdaki partimizdir. Kabarık bir dosya oluşturacak kadar tüzük suçu, ideolojik ahlaki bozuntu, hile-komplo ve parti yıkıcılığı örnekleri sergilemiş olan tasfiyeci baylar, bu külliyatlı suçları ile parti güçlerimizi yeniden bölme sorumluluklarını kabul edip kendilerini en azından şu an üzerinde oturmaya devam ettikleri yapının (ki taban olarak özünde yine parti güçlerimizdir) yargısına sunmadıkça, MLM kadroların hataları konusunda olsun hiçbir özeleştiri isteyemezler. Dolayısıyla "filan kişiler yargılanmak üzere teslim olmalı, diğerleri de özeleştiri verip sempatizan olarak geri dönmeli" gibi komik istemlere vereceğimiz yanıt şudur: Gidin işinize bakın. Dosya açmaya gelirse hak bizdedir, ama; örgütsel bağlarımız artık kalmadığından (ki bu olayın özü sizin partiden atılmış olmanızdır) bu kopuş sırasındaki yaygın ve etkin mahkûmiyetinizi şu an için yeterli görerek, daha ötesini halkımızın sorgusuna ve tarihin yargısına bırakıyoruz. Kuşkusuz ideolojik-siyasi yargılayıcılığımızı derinleştirmek ve nihai durum da böylece belirlemek üzere!...

Tasfiyeci sol-opörtünist hizip başlarına, bundan başka bir diyeceğimiz yok. İstedikimiz şeyler ise; provokatif hareketleri bir yana bırakmaları, hakkımızda hergün yeni bir yalan uydurmaktan ve "mafya çetesi" gibi gayri-siyasi teşhirlerden vazgeçmeleri, parti güçlerimiz olan savaşıları bizden

kaçırmayıp açık siyasi tartışmaya gelmeleri, bağımsız örgüt varlığımızı tanıyıp buna uygun davranmaları, devrimci ilkelere ve savaş yasalarına aykırı olarak silahsızlandırdıkları oniki yoldaşımızın silah-tehizatlarını geri iade etmeleri, bundan böyle zora ve silaha kesinlikle başvurmamaları ve ayrıca silaha başvurma olsa bile savaş alanında devrim güçlerini fiilen silahsızlandırma niteliğinde savaş suçu oluşturacak hareketlerden kaçınmalarınıdır. Aksi halde tavırsız kalmayacağız. Ayrıca herhangi bir yoldaşımızı tutuklama cüretini göstermeleri halinde nasıl bir yanıt vereceğimizi belirtmeye gerek bile yoktur. Şimdilik bu kadar.

HALEN TASFİYECİ HİZİBİN DENETİMİNDE KALAN YOLDAŞLARA İLİŞKİN

Tasfiyeci sol-oportunist hizibin burjuva disiplini altında kalma TKP(ML) çizgisi ve geleneklerine bağlılık duygusu içindeki dürüst parti üyesi ve savaşçılar ile bu hizibin kendi disiplini altına sokmaya çalıştığı yerleşik sempatizanların ortaya koyduğumuz gerçekleri gördükçe onlarla olan bağlarını koparacaklarına yürekten inanıyor ve hatta "burjuva karargahları bombalama" niteliğinde isyankar çıkışların yinelenebileceği umudunu taşıyoruz. Kişisel menfaat duyguları temelinde dalkavukça bağlanmış ve hiçbir ideolojik değer tanımayıp parti güçlerimizi tekrar kimlerin böldüğüne de bakmadan bunların bağışlanması, tarihi suçlarını aklarak itaatkar kölelik durumunu sürdürecektir olanlar da vardır elbette. Yaratılan ideolojik erozyon ve kişileştirmenin hiç de küçümsenmeyecek boyutlarda olduğu açıktır. Yine de tasfiyeci şeflere her bağlılığı iflah olmaz durumda görmüyor ve objektif zeminlerini sarstıkça, büyük çaplı değişim ve dönüşümlerin de olacağını düşünüyoruz.

Halen partiyi bölünme noktasına getiren olguları bütün gizli kapaklı yönleriyle bilememe durumu, başlarındaki kariyerist unsurlar göz bağlayıcı ve boyun eğdirici yönetim tarzı altında tek taraflı duruşla kalma olgusu ve bazıları açısından da eski köken itibar bağlayıcı olmaya devam eden grup ruhu ya da ideolojik-siyasi ayrımları yapabilmenin önüne dikilen gayribilimsel "program" korkusu, MLM İbrahim'cilikle hiçbir ilgisi olmayan kariyerist liderlerin despotik, lümpenvari yönetimi altında "meşru ve doğru" sanısı ile kalmanın, sarsılması gereken en önemli objektif temelleridir. Bu şekilde kalan yoldaşların yoğun bir kafa karışıklığı ve içe sindirilemeyecek durumla keskin çelişkisi içinde bulduklarını da gayet iyi biliyoruz.

• Bu durumdaki yoldaşlar, bir yandan iki yönlü bilgilendirme ve tarafımızın görüşlerini de dinleme gereği duyarken, öbür taraftan "Onlar gayri-meşru bir hiziptir, üstelikte mafyacıdır, nasıl olup ta onları dikkate alırsınız" baskısı altında psikolojik yönden şartlandırılmış oldukları ve hafiyelerin denetimi altında buldukları için, karşılaşma durumlarında bizimle konuşmaktan kaçındıkları gibi kendi aralarında durumu sorgulamaktan bile çekinmektedirler. Ancak böylesi baskı ortamlarının aynı

zamanda patlama özelliklerini de içinde barındırdığı gerçeğini, halen o tarafta "hizip" arayışlarını sürdüren şefler dahil herkes bilir.

Onlar şu ana kadar tek taraflı yalan yanlış bilgi ve türlü sahtekarlıkla oyaladıkları dürüst insanların belki bu yayınlarımızı okumalarını da önlemeye çalışacak; fakat ne zamana ve nereye kadar gerçekleri gizleyebilecekler? Biz bunu her yönlü zorlayacağız. Kitle tabanımız da zorlayıcı olacaktır. Sonuçta parti güçlerimizin o taraftan gelen sağlıklı bir saflaşma durumunda olmayan bir bölümünü parti saflarımıza yeniden kazanacağımız kesindir.

Muhallif MLM kadrolarla uğraşma durumunun birleştiriciliğinden ayrılan tasfiyeci kliğin kariyerist yöneticileri, bundan böyle kendi aralarındaki ertelenmiş sorunların ve bireysel hesapların dış gıcırtiları içinde ister istemez yapıya yansiyacak olan çıkar dalaşına gireceklerdir ki, bu da onların çürümüşlüklerinin yeni kanıtlarını sunarak tabanlarında son bulmamış saflaşmayı hızlandırıp kendilerini daha çok yalnızlaştıracaktır.

İleri bilinçli Parti sempatizanları, onurlu partizan kitleleri, yiğit ve cefakar Dersim halkı:

GÜN, BİLİNÇLİ SAFLAŞMA VE KARARLI MÜCADELE GÜNÜDÜR!

Parti güçlerimizin yeniden bölünüşü ardından hayıflanmanın kazanacağı bir şey yoktur. Parti birliğini kendi içindeki ideolojik-siyasi mücadele ile birlikte sürdürmek isteyenler ile bunu istemeyenler belli olmuştur. Dolayısıyla bu birliğin bozulmasına duyulan tepkinin yükseltilmesi gereken taraf da açıktır. Herşeye rağmen arada bir fark gözetmemek ve tarafsızlığa bürünmek, hem bu nedenle, hem de ideolojik-siyasi farklılık nedeniyle yanlıştır. Bir taraf TKP(ML)'nin gerçek mirasçısı ve onun meşru temsilcisi, diğer taraf ise TKP(ML)'nin adına ve İbrahim'in lafzına sahip çıkma dışında bu mirasın değerini bilmeyen, parti geleneklerimizi bozan, onun ideolojisine yabancılaştırmış ve tüzük işleyiş kurallarını da çiğneyerek meşruluğunu yitirmiş olan taraftır. Bu ayrımın yapılması ile birlikte parola şu olmalıdır: Gerçek TKP(ML), irade ise bütün Partizancılar oraya!

Sorun eski DABK-Konferans sorunu değil. Eski kadroların bu yönlü saflaşmada ağırlıklı olarak yine aynı kökenden gelenlerle beraber hareket etmiş olmaları doğaldır. Çünkü birlik sürecinde parti ruhu ile kaynaşmaya karşıt bir anlayış ve partiye eski grup yapısıyla hakim olma duygusu içindeki DABK kökenli bazı kariyerist unsurların bu temelde grupçuluğu körüklemeleri, başından beri bu yönde güttükleri gizli ve açık ayrımcılık ile kendi adamlarını kayırma çabaları, bireysel çıkar duygularıyla bunlara bağlanan unsurların da ideolojik olarak bunların yönlendirdiği biçimde şekillenmesini getirmiş ve daha öncesinden önemli sapmalar haline gelen sol-sekterizm, dogmatizm, salt askeri bakış açısı, fokoculuk, silahlı bürokratizm, kariyerizm vb. gibi ideolojik zaaf ve hastalıklar bu kesimde sistemleşerek tasfiyeci sol-opörtünist bir çizgi haline gelmiştir. Bu çizgi etrafında şekillenen kad-

roların savaşçı yapıda ve kitle içinde tepkileri yoğunlaştıran, TKP(ML) adına utanç verici tablolar sergileme durumu, işin özünü anlamaya yeter. Bu klik tarafından "sağcılık"la suçlanan çoğu eski Konferas kökenli kadroların gerçekliği ise, farklı türden bazı zaaflarını tümüyle aşmış olmamakla birlikte çizgileşme yolundaki bu sol-oportünizmle mücadele içinde MLM ilkelere bağlı, daha güçlü ideolojik şekillenme ve İbrahim yoldaşın çizdiği kızıl güzergahta siyasi derinleşme ile pratikte de TKP(ML)'ye yarasır olgun bir düzeyin tutturulması olmuştur. Bugünkü saflaşmanın tarafları içinde eski kökeni farklı olanlar da mevcuttur. Dolayısıyla bugünkü ayrışım eski DABK-KONFERANS'tan daha farklı bir ayrışımır.

Bugünkü saflaşmanın bir tarafında bütün partiyi kendi ayakları altına yatırmak isteyen lümpen karakterli bir şefin yönettiği sol sekter kariyerist bir klik, öbür tarafında parti içi ideolojik mücadele benimseyen MLM kadro ve üyelerin birliği vardır. Yine saflaşmanın tarafından alt düzey komutan ve savaşçıların kahramanlıklarını kendi yönetici kliklerine mal ederek kendi kendilerine methiyeler dizen, kadrolara ise bolca kara çalan ideolojik çürüme halindeki silahlı bürokratların şeflik tekkesi, öbür tarafında doğru bir siyasetin kumandası altında ciddi bir savaş yürütmeyi ve kitleleri seferber ederek ilerlemeyi hedefleyen saygın politik-askeri kadrolar ile örnek kişilik sahibi komutanların gerçek TKP(ML)-TIKKO'su vardır. Yine bir taraftan kendi ideolojik yozlaşma ve ahlaki suç örneklerini gizlerken muhalif kadrolara olmadık çamurlar atan a-politik k. burjuva bir klik, beri tarafta kendi hata ve zaaflarını ortaya koymaktan kaçınmayan ve komplöhile-entrika yerine ciddi siyaset üretmeye çalışan proleter devrimci bir önderlik vardır.

Dolayısıyla yeni saflaşma noktasında parti geleneklerimize bağlı bir duyarlılık ve sorumluluk taşıyan parti tabanı, eski grup kökenlerine göre değil, bu ideolojik-siyasi kriterlere göre bir ayırım yapmak zorundadır. Parti sempatizanlığını takım taraftarı gibi algılamayan emekçi halkın en ileri unsurları olarak peşinde gideceği önderliği gerçekten proletarya ve ezilen halkın çıkarlarını temsil ettiğine inanarak gitmek zorunda olan bütün yoldaşlar, her şeyden önde gelen sınıf çıkarları temelinde saflarını belirlemeli, feodal bağlara, kişesel yakınlıklara göre hareket etmemeli ve filancaanın adamı olma duygusu ile bireysel çıkarları temelinde taraf tutmaktan kaçınmalıdır. Bu devrimci dürüstlüğü de, partiye, halka ve kendi kendine karşı samimiyetin de şartıdır.

Her düzeyde sempatizan yoldaşlar, partimizin yerleşik güçleri

★ Proletarya ile lümpen küçük burjuvazi arasında meydana gelen zorunlu ayrışmanın doğru tarafında saflarınızı belirlemekten korkmayın!

★ TKP(ML)-TIKKO'nun gerçek temsilcileri ve savaşan kızıl güçlerine her zamankinden daha yürekli sahip çıkın!

★ Tasfiyeci sol oportünist hizibin tek taraflı dolduruşuna gelmeyin. Onları her yerde muhataplarıyla kitle önünde açık tartışmaya zorlayın!

★ Yayınlarımızı ciddiyetle izleyin. Karşı tarafın söylediklerini mukayese ederek doğruyu kavradığınız gibi, çevrenizde halen şaşkınlık yaşayan insanları da bu doğrultuda şekillendirin!

★ Kişiselleştirilmiş saldırı, bayağılaştırılmış eleştiri, kanıtsız-delilsiz suçlama ve gayri-siyasi karalayıcı teşhir yöntemlerini protesto edin. Böyle gelenleri uyarın ve politik olgunluğunuzla onları utandırıp siyasi yönden etkisizleştirin!

★ Tasfiyecilerin parti güçlerimize kapı açtırmama, köyden kovulma vb. dayatmalarına cesaretle karşı koyun. Böyle bir ayıbı onların yüzüne çarpın, onlara devrimcilik dersi verin, her yerde teşhir edin!

★ Sizler üzerinden parti-ordu güçlerimizi silahsızlandırma emirlerini en sert tepkiyle karşılayın. Bunun parti güçlerimize fiili düşmanlık ve karşı-devrime hizmet eden bir savaş suçu olduğunu söyleyerek onları yargılayın!

★ Provokatif girişimlerine alet olmayın. Her türlü provokasyon saldırı hareketini önlemede cesur davranın!

★ Başka devrimci örgütlere yönelik dışlayıcı tavırlarla da mücadele edin. Devrimcilerin dostluk ve dayanışma ortamını bozacak fiili düşmanlık ya da gerginlik yaratacak hangi tür hareket kimden gelirse gelsin, halk olarak karşısına çıkın!

★ Saflaşma noktasında partimizi desteklediğinizden dolayı size baskı-tehdit ve aşağılama yöntemleriyle gelecek olan tasfiyeci savaş ağalarını, kitle önünde hesap vermeye zorlayın. En ufak bir şiddetli bir fiske olsa bile parti anlayışımızla taban olarak yargılayın!

★ Güçlerimizin bölünmüşlük durumuna üzülmele kalmayın. Doğru ve güvenli bir siyasi çizgiyle ileri gitmenin güçlü saflarında birleşerek üstün bir moralle mücadeleye sarılın!

★ Sizleri örgütleme yönünde zerre kadar duyarlılık taşımayan ve parti tabanının bu derece örgütsüz kalmasının yanında, belirli bir dağılmanın da birinci derecede sorumluluğunu taşıyan tasfiyeci hiziple bire bir ilişkiyi red ederek, partimizin önderliğinde silahlı ve silahsız yerleşik örgütlenmeye katılın!

★ Geçen yıl PKK'nın saldırgan hareketleri göç dalgasının yeni bir ivme kazanmasında yol açtı. Bundan böyle kalan gücünüzle her türlü zorluğu göğüsleyerek Dersim'i kurtarılmış bir alana çevirme yönünde partimiz önderliğinde kenetlenip halk savaşı ile bütünleştirerek bu topraklarda tutunun. Dersim'li olmanın onurunu, Partizancı olmanın gururunu yitirmeyin; dayanın ve direnin!

★ Bozulma, çürüme ve parti geleneklerimize yabancılaşma halindeki tasfiyeci sol oportünist lümpen klikten örgütsel olarak kopmakla, ideolojik-siyasi-askeri-örgütsel her gelişmeyi daha sağlıklı gerçekleştirecek bir döneme girdiğimiz bilinciyle çok yönlü aktif destek ve bilfiil mücadeleye katılımı yükseltin!

★ Gerilla güçlerimize yeni savaşçıların katılmasını teşvik edin. Milis örgütlenmesi ve silahlı görevler başta olmak üzere oluşturacağımız yerel örgütlülükler içinde faal duruma geçmeye hazır olun!

★ Düşmanın 94 yılını devrimci güçleri boğma yönünde büyük bir saldırı yılı olarak ilan ettiğini ve başka bölgelerden Dersim'e büyük çaplı hava ve kara hareket güçleri takviye ettiğini dikkate alarak daha üst boyutlu bir savaş olgusuna psikolojik ve maddi yönden kendinizi hazırlayın!

★ Hava bombardımanı ve kimyasal silahlara karşı korunma önlemleri geliştirin. Gerilla güçlerine de yardımcı olacak şekilde sığınak yapın, erzak depolama, silahlanma çabalarına ağırlık verin. Halkın kendini savunma mekanizmasının önemli hale geldiği bu süreçte en küçük olanakları bile değerlendirerek partimiz önderliğinde seferber olun!

★ Tasfiyeci hizip tarafından maddi olanaklarımızın ve savaş araçlarımızın büyük ölçüde gasp edilmiş olma durumu er geç giderilecektir. Ancak yeni başlangıç döneminde önemli bir sıkıntı çekeceğimiz de gerçektir. Bunu aşma yönünde maddi desteğinizi (yalnız para yardımı değil, erzak, giyecek her türlü araç gereç ve malzeme temini ile) yoğunlaştırın. Yokluk ve yoksulluk içindeki fedakarlıklarınız, onun değerini bilmeyenlerin elinde çarçur olurken, biri bin eden komünistlerin elinde ciddi bir güç kaynağı olacak ve semeresini mutlaka verecektir!

★ Kendi geleceğiniz ve kendi savaşınız üzerinde söz sahibi olduğunuzu unutmayın. Parti politikalarından, günlük pratiklere kadar her şeyi sorgulayıcı gözle izleyin, katılım içinde değerlendirin, örgütlülük ve eylem halinde denetleyin, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını alttan üste cesaretle işletin!

★ Partimizin hatalarına karşı duyarlı olun. Açık eleştiri ve önermelerle gelin. Ulu orta sitem yerine sorumlu organ ve temsilcilerimize ciddi eleştiriler getirin!

★ Telafi edilmesi gereken geçmiş dönemin yaralayıcı yönlerini ve denetim altına alınması gereken durum ya da kişileri hiç çekinmeden gündeme getirin! Parti adının kişisel çıkar temelinde kullanıldığı, Partizancılık adına örgüt prestijinin sarsıldığı her tür olguyu giderecek şekilde partimizle ilişkilerinizi sıkılaştırın!

★ Sol sekte kariyerist tasfiyeci hizibin zora dayalı hükmetme çabasına karşılık savaşçı bünyemizde ayaklanan kültür devrimi ruhunu tabandan ve halk cephesinden kuşanarak savaş ağalarına karşı geliştirdiğiniz gibi, partimiz etrafındaki faaliyetlerinizi de bu çışkun devrimci ruhla olası her türden yeni sapmaya karşı siyasi uyanıklıkla yükseltin!

SOL-SEKTER KARIYERİST TASFİYECİ HİZİBİ MAHKUM ET, PROLETER SAFLARDA BİRLEŞ!

YAŞASIN PROLETARYANIN SİLAHINA SAHİP ÇIKAN MLM GÜÇLER!

YAŞASIN PROLETER İDEOLOJİ VE KÜLTÜR DEVRİMİ RUHUNU KUŞANMIŞ KADRO, ÜYE VE SAVAŞÇILARIN, ÇÜRÜMÜŞ SİLAHLI BÜROKRAT ZORBALIĞI ALT EDEN GÜCÜ!

YAŞASIN PROLETARYANIN YARATICILIĞI ÜZERİNDE ŞEKİLLENEN ÖZGÜR GELECEK MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN BAŞKAN MAO VE ÖNDERİMİZ İBRAHİM YOLDAŞIN
KIZIL GÜZERGAHINDA ZAFERE GÖTÜRECEĞİMİZ HALK SAVAŞI!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZMİN IŞIKLI YOLUNDA
İLERLEYEN PARTİMİZ TKP(ML)!
YAŞASIN KIZIL ORDUMUZ TIKKO, GENÇLİK ORDUMUZ TMLGB!

MAYIS '94
TKP(ML)
I NOLU GERİLLA BÖLGESİ
ORDU-PARTİ ORGANI

Mayısın kızılığında bir kere daha İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anarken;

ONUN BİLİMSEL DÜŞÜNCE GÜCÜNÜ KENDİ UFKUNUN DAR SINIRLARINA HAPSETMEYE ÇALIŞAN VE ONUN ADI ÜZERİNDE HER TÜR DEN İDEOLOJİK YÖZLÜĞÜ, ÇÜRÜMÜŞLÜĞÜ, SİYASİ AYMAZLIĞI BÜYÜTEN KÜÇÜK BURJUVA OPÖRTÜNİZMİN TAHRİBATLARINA KARŞI, ONUN BAŞLATTIĞI MARKSİST-LENİNİST-MAOİST ÇİZGİNİN YARATTIĞI DEĞERLERİ KORUMAYI KENDİMİZE İLKE EDİNDİK

İşçiler, Emekçiler, Yoldaşlar

Zaman ne kadar hızlı, ne kadar ölesiye koşsa da sonsuzluğa, bilimin gerçek yasalarına dayanan ve o öyle şekillenen değerler yıkılmaz olan olduğu kadar, bu değerlerin yaratıcıları da, başlatılan kavganın seyri kadar, onun gibi ebedi bir yaşama adanır adları.

Her olumsuzun bağrında filizlenip gelişen bir yeni nüve olacak ve bu amansız çatışmaların iradi müdahale ile devrimci tarzda dönüştürülmesi tarihin yazımını omuzlayan komünistlerin vazgeçilmez özelliği olarak yaşam bulacaktır. Her ne kadar Güneş balçıkla sıvanmaya çalışılırsa çalışılsın, korkuların ve karanlıkların çatırdadığı güneşin ışınları altında gerçekler ayakları üzerine dikilecek, yaşam gerekli şamarı, en büyük gürültüleri koparan asalakların suratına indirecektir.

Düşünlerin bilimsel varlığında adı taşınan proletaryanın yiğit önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaşı, gelenekleri yozlaştırmaya ideolojileri çürütmeye çalışan ve onun adının mirasını sülük misali emen sol-sekter kariyerist tasfiyeci hizip şeflerine karşı kaldırdığımız proletaryanın yüce erdemleriyle kızılbaşan bayrağı altında selamlıyor, yaşattığı değerleri hiçbir koşulda kenelere mal etmeyeceğimizi bir kez daha ispatlayarak anısı önünde ayağa kalkıyoruz.

Bugün İbrahim'i anmanın apayrı bir önemi belirginleşmiştir. Partimiz, uzun ve çetin bir mücadele seyri içinde pişerek, iyiyi kötüden, güzeli çirkinden ayırarak, çelik kalkanları, bilimin alazında kızılbaşan güzleri kavganın

Her ne kadar Güneş balçıkla sıvanmaya çalışılırsa çalışılsın, korkuların ve karanlıkların çatırdadığı güneşin ışınları altında gerçekler ayakları üzerine dikilecek, yaşam gerekli şamarı, en büyük gürültüleri koparan asalakların suratına indirecektir.

doruklarına çekerek ilerlemiş, çok çeşitli yenilgilerden yeni zafer tohumları ekerek gelmiştir. Oportünizmle ve her türden revizyonizmle mücadelesini önder İbrahim'in her şart altında proleter komünistlere yakışır tavırla ortaya koyduğu biçimiyle, o öze uygun yürütme gerçekliğini, bugün sol-sekter tasfiyeci hizibe karşı yürüttüğü mücadelesiyle de ortaya koymuştur.

Karmaşık süreçlerin sorgusundan geçen yaldızlı kuramların alevinde yürümek, yaşatılan komünist erdem, coşku ve gelenekleri savunmakla onu daha ileri mevzilere taşımakla olanaklıdır. Bir yığın acı deneyim ve tecrübenin bazında şekillenen, bütün bu değerleri, ayaklar altına alarak tepe tepe kullanmayı kendisine esas amaç edinen tasfiyeci şeflerin, kendi çirkeflikleri üzerine, düşünlerinde ölümsüzleşen komünist önderlerin adını gölge yapmaları hiçbir şekilde var olan gerçek özün uzun süre gitmesini sağlamayacaktır.

İki yıl önce 1992 Nisan'ında parti güçleri olarak birleşen kanatlar kitlelerin sevincini alazlamış, gelişmekte olan coşkunluğu harlamış, görece müdahale noktasında çeşitli adımlar atmışlardı.

Elbetteki geçmiş güvensizlikler, ayrı yapıyken ortaya çıkan sürtüşmelerin yarattığı tahribatlar da bir tarafa bırakılarak, İbrahim'in 72 programatik düşünleri etrafında esas ideolojik-siyasi temele dayanan birlikteliği oluşturmak, onu uzun süreçlerde pekiştirmek, güvensizlik ortamını siyasi-ideolojik zemin üzerinde şekillendirerek sınıf menfaatleri temelinde ortadan kaldırmak, pratik sürece aktif ve somut politikalarla yön verebilmek karşılıklı siyasi ilişkiler üzerinde şekillenen, özveri ve fedakarlığı büyüterek, komünist alçakgönüllülüğü bağrında taşıyan, keskin siyasi-ideolojik mücadele ortamını da canlı tutarak, parti birliğinin şekillendirilmesi gerekiyordu. Fakat sol-sekter kariyerist tasfiyecilerin her konuda olduğu gibi, burada da ne kadar samimi oldukları, gelinen süreçte yüzlerinden sökülen perdenin arkasından görülen çirkef surata bakıldığında gayet açık görülmektedir.

İbrahim'e methiyeler dizerek, onun adının arkasında tüm iğrençliklerini kamufle etmeye çalışan bu darbeci-hizip şefleri, parti çıkarlarını tam da kendi küçük burjuva değer bilmez anlayışlarına tabi kılarak birliğin pekişmesi, onun siyasi-ideolojik bir zeminde bütünleşmesi önüne set çekmekteydiler. Bu onların, '72 programatik düşüncelerine olan "bağlılık"larını da sergiliyordu. Ve bu durum OPK sonrası süreçte artık iyice gözle görülür bir gerçeklik haline geliyordu. Tasfiyeci şeflerin "birlik olurken ilkelerden taviz verdik şimdi taviz vermeyeceğiz" türünden beyanlarıyla da artık açık bir tanı tanımazlık olarak ortaya çıkıyordu. İlkeli görüp İK'nın düşünceleri temelinde imza attıkları birliği sözde "ilkelerden taviz" vererek yapmış olduklarını söylerken, kendileri için esas aldıklarını söyledikleri İK'yı '72 programatik düşünlerini kabul etmenin kendileri için ne anlam içerdiğini sergilemekteydiler.

92 Mayısına girerken sol-sekter kariyerist yüzlerini, yüzü çürümüş ideolojik özlerini İK'nın adı arkasına gizlemeye çalışan küçük-burjuvazi, proleter mevzilere sıkı sıkıya tutunup, ilkelerinden taviz verme niyetinde olmayan ve bu şef şurekasına rahat at oynatma olanağı tanımayacak olan İbra-

him'in bilimsel düşün gücünün gerçek takipçilerini safdışı edebilmek için, sinsi mevzilerde bekleyen yarasalar gibi karanlığın içinde fırsat kollamayı seçmişlerdi.

OPK'ya gelindiği süreçte iyiden iyiye keskinleşen mücadele, OPK sonrası süreçte tasfiyeci şeflerin, siyasi-ideolojik çürümüş yozluklarına karşı MLM ilkelere sıkı sıkıya tutunan komünistlerin ekarte edilme planlarının usuldan su yüzüne çıktığı görülüyordu. Bu hizip şeflerinin başından beri işleyerek geldikleri, "bunlar anti-programcıdır" safatasını, gerçekte programla hiçbir bağdaşırılığı olmayan bir yığın hot-zotçuluğu İK'cılık yaftası altına gizleyerek saldırılarını yoğunlaştırıyorlardı.

Siyasi-ideolojik hasımlarına yönelirken, tam da İbrahim'in ve MLM kadroların PDA içerisinde karşılaştıkları, revizyonist uygulamaların ve istemlerin tamı tamına aynısını uygulamaktaydılar.

İstedikleri, siyasi eleştirilerden uzak, tüm çirkefliklere göz yuman kölece bir itaat/ dalkavukluk ve ilkesiz bir uzlaşmadan ibaret olan kişiliksiz birlik-telikler iken, İbrahim'in temellerini attığı komünist erdem ve vasıfları esas alan MLM'ler ideolojik mevzilerinden geri adım atma niyetinde değillerdi. İşte burda tam da İbrahim'in mücadele anlayışı ruhuna uygun, gerekirse bölünmeleri de kaçınılmaz kılssa bile, ilkelerde tutunmayı esas alarak bundan da kaçınmayacaklardı.

"Proletarya ve halka hizmet yolunda bir birlik" (İK) seçmeyip, dar grup ve klik çıkarları etrafında şekillenen "parti adına halkın menfaatlerinin karşısında yer alan" (İK) küçük burjuva şeflerin, partiyi ilkeli bir birlik zemini üzerinde pekiştirmeleri beklenemezdi.

OPK sonrası tasfiye girişimlerini işgal ettikleri organların yetkilerine dayanarak, onları grup için kullanır kılarak sürdürürlerken, fırsat kollama durumu altı MK üyesinin yakalanmasıyla bir gerçeklik haline gelmiş bulunuyordu. Tüm parti hukukunu, işlerliğini, tüzüğünü ayaklar altına alarak yürütüyorlardı. Fakat bu durumda da MLM kadro ve üyelerin görevi proleter mevzilere sıkı sıkıya tutunmak, burjuva saldırılara karşı amansız davranmak olduğu durumda tasfiyeciler ne kadar program çılgınlığı attıysa o kadar programcılığın özündeki burjuva bezeniş ve ideolojik sapmaları açığa çıkarıyordu.

Örgütsel ayrılığın gerçekliğinin öne çıktığı koşullar, komünistlerin proleter ideolojik mevzilerin korunmasının örgüt içinde olanağının kalmadığı ve bu olanağın ancak burjuva çizgiyle onun yoz ve çürümüş özüyle uzlaşarak var olabileceği durumda, bu mevzileri korumanın en doğru yolu örgütsel ayrışımıdır. Ve bu süreçte, proleterlerin kölece itaat anlamına gelen burjuva disiplini tanıma diye bir sorunları olamaz. Çünkü artık orada burjuva çizginin davranışlarıyla iflah olmaz bir rotaya girdiği ve onun tüm örgütsel fonksiyonlarıyla kendi klik ve hizip çıkarları doğrultusunda şekillendiği durumda artık burjuva duvarları yıkmanın zamanı gelmiş demektir. İşte böylesi durumda bir ayrılıktan yana, proleteryanın kızıl güzergahını koruyacak bir ayrılıktan yana tavır koymamak, proleter ilkeleri burjuva çizgiye kurban etmek demek olacaktır. Bu da tüm gelişmelerin önünü tıkamak, devrimi im-

kansızlaştırmak demek olacaktır. İşte bugün sol-sekter kariyerist hizipten kopan MLM güçlerin tek ve esas sorunu proletaryanın siyasi-ideolojik mevzilerini korumak, onu tüm burjuva yoz geleneklere karşı korumaktır.

İşte tam da bu noktada İbrahim yoldaşın '72 de PDA içinde yürüttüğü mücadele ve takındığı tavır yol göstericimiz olmuştur.

"İflah olmaz burjuvaların hakim olduğu partilerde Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek bunlara karşı mücadele etmeleri hizipçilik değildir. Tarihi bir görevdir. Proletaryaya ve emekçi halka karşı vazgeçilmez bir yükümlülüktür. Hizipçi olanlar, iflah olmaz burjuvalardır. Çünkü bunlar, kendi küçük kliklerinin menfaati adına proletaryanın ve emekçi halkın menfaatlerine sırtlarını çevirmişlerdir. Çünkü bunlar, kendi küçük kliklerinin menfaati adına proletaryanın ve emekçi halkın birliğini baltalamışlardır. Halkın menfaati ile partinin menfaati çeliştiği zaman Marksist-Leninistler, halkın menfaatinden yana çıkarlar. Bu hizipçilik değildir. Partinin menfaati adına, halkın menfaatlerinin karşısında yer almak, işte budur hizipçilik" (İK Seçme Yazılar, sf. 315)

İşte proletaryanın ve halkın yüce menfaatlerini korumak, onları sahiplenmek için komünistlerin tüm zorlama ve dayatmalarına rağmen iflah olmaz bir rotada direten burjuvaziye karşı ideolojik mevzilerini koruması, tepeden dayatılan burjuva disipline karşı parti disiplininin partiyi, onun ilke, gelenek ve erdemlerini sahiplenmesi kaçınılmaz görevidir. Buna hizipçilik yaftası yapıştıranların göstermeye çalıştığı hizip gerçekte yukarıda İbrahim yoldaşın deyiminde olan durumun kendisidir.

İBRAHİM'İ SAHIPLENMEK VE SAVUNMAK ONUN İDEOLOJİK ŞEKİLLENİŞİNİN SİYASAL TAHLİLLERİNİN BİLİMSEL SAVUNUSUNU, MADDİ GERÇEKLERE DAYANARAK GÜCE BÜRÜNDÜRMEKTİR.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAHIPLENMEK VE SAVUNMAK: DİYALEKTİK-MATERYALİST DÜNYA GÖRÜŞÜYLE MADDİ GERÇEKLİĞİ YORUMLAMAKTIR

İbrahim diyalektik materyalizmin iyi bir bezenışı ile, olguları çok yönlü, tüm iç ve dış etkileşimleri, dönüşüm ve değişimleri, mücadele ve birliktelikleri dahilinde yorumlayabilen ve toplumun tarihsel gelişimini bu çerçevede bilimsel tarzda ortaya koyabilen yetkin bir bakış açısına sahiptir. Onun düşünsel genişliği, çok kısa da olsa sınıf mücadelesinin pratiğinde onu kızgın çatışmaları içinde gelişmiş, belli bir olgunluğa ulaşmıştır. Parti tarihinde İK'nın adına sahip çıkıp, onun bilimsel bakış açısıyla alakası olmayan ve sağa, sola savrulmaktan kurtulamayan birçok akım ortaya çıkmıştır. Bugün bu gidenleri yakından takip eden ve yürüdükleri güzergah esasta idealizmin bataklığı olan tasfiyeci hizip şefleri, Marksist felsefeyi ters yüz ederek İK'nın adı altına sığınmaktalar.

Çokça "İK'cılık"tan, "programcılık" tan bahseden darbeci hizip şefleri, bırakalım İbrahim'i onun düşünsel ufkunun sınırsız gelişimini anlamayı, çok somut belirlemelerini dahi yaşamın maddiliğine uyarlama gibi bir giri-

şim içine girememektedirler. Onun gerçek savunusunun ancak maddi bir güce büründürüldüğü durumda tam anlamını bulacağı açıkken, İK'yı kendi sığ, mekanik kafa yapılarına göre şekillendirerek ona yapılabilecek en büyük kötülüğü yapmaktadırlar.

İbrahim'i ve onun düşünsel ufkunu, yaşamın nesnel yasaları ile uyumlu bir gelişme seyri dahilinde göremeyen dogmatik ve dar deneyci kafa yapıları ile, onun bilimsel gerçekliğini kuşa çevirmektedirler. Onlar, İbrahim'in PDA ile olan polemik yazılarını ve o çerçevede belirginleşen düşüncelerini, hiçbir ayırışım ve somutluk durumu gözetmeden, dogmatikçe ele almakta ve onun yaşama uyarlanması noktasında da tek düze sığ ve mekanik bir yaklaşım içine sokmaktadırlar. "Programa bir tek kelime bile eklettirmem" türünden burjuva bezirganların pazarlarından alınmış söylemlerle, doğanın ve toplumun gelişim yasaları paralelinde ilerleyecek olan düşünlerin ruhunu, kendi ruhsuzluklarına bağlamaya çalışmaları, sadece dağın gölgesine sığınan çaylağın kendi gölgesi üzerine fetva vermesinden başka bir şey değildir.

Toplum ve doğa yasalarının tarihsel gelişimi, onun nesnel bir inceleme ile bilince çıkarılması, teorinin nesnellığe uygun izahatının ön koşuludur. Öznellikten arınamayan ve yaşamın maddi gerçeklikleri ile kuramların bilimsel gücü arasındaki bağı kuramayan bu türden sağ ve sol sapmalar, kuramlara yönelecek eleştirilerden, öcü gibi korkarlar. Çünkü onun diyalektik materyalist yorumundan, bilimsel savunusundan yoksundurlar. Onun doğa ve toplum yasaları karşısında var olan gerçekliğinden bihaberdirler. Onun adına, onun için çok şey yaptıklarını sanırken, yapılan tek şeyin, onu maddi yaşamdan soyutlama olduğunun farkında bile değillerdir.

İdealizmin çamuruyla sıvanmış beyinciklerinde onu, bir tabu haline sokarak, onun toplum ve doğa yasaları karşısındaki bilimsel var oluşunu irdelemekten korkarlar. Öyle ki, nerdeyse İbrahim'in söylediği yazdığı kelimelelerin dışında, "hiçbir şey kullanılmayacak" yasağı koyarak, onu 72'de ortaya koyduğu düşünsel yapıtlarıyla sınırlayarak tüm yeni gelişmelere kapalı statik bir kör kabuğun içine hapsedmeye çalışırlar. Laf söylenmez, el sürülmez, bilimsel savunudan yoksun bir tabu haline getirir ve bununla da kilise papazları gibi övünürler. Bu durum sol-sekter tasfiyeciler hizip şeflerini öyle bir rota içine sokmuştur ki, artık ele alınıp işlenmesi gereken hiçbir şey mevcut değildir, her şeyin en iyisini ve her ihtiyaca cevap verebilecek ne aranırsa İK'da hazırda vardır. Oysa İbrahim'in başlayıp yarım kalan, kaybolan birçok incelemesinin mevcut olduğunu bilmeyen yoktur. Sormak gerek bu şeflere bu yarım kalan inceleme konularına ilişkin İbrahim'i savunma adına da olsa bir inceleme zahmeti gösterebildiniz mi? Ya da bu yönlü bir gerekliliğe işaret edebildiniz mi? Ya da bunu yapmaya çalışanlara saldırmaktan geri durabildiniz mi? Buna koskoca bir hayır cevabı verilebilir. Yapılan onu, bilimin gelişim seyri paralelinde, doğanın toplumun nesnellüğünden ayırmadan irdelemek, var olan pratiği yeniden yeniden teorik düzeye çıkarmak değil, onu anti-bilimsel bir rotada idealizme bağlamak ve var olanın da posasını çıkararak kötürümleştirmektir.

Küçük burjuvazinin kendi gücüne ve düşüncelerinin ideolojik bileşimi- ne güvensizlikleri olarak ortaya çıkan, bilimsel bir savunudan yoksun, sadece "program düşmanlığı", "İK düşmanlığı" şeklinde komünistler açısından bir safsatadan ibaret olan bu türden çılgınlıkların hiçbir anlam içermediği gibi, bunun İK savunuculuğu olmayacağı da açıktır. İK adına sağa sola küfürler yağdırmak, sadece onun bilimsel dayanaklarını karartmadan ibaret olacaktır.

Dogmatik bir bakış açısının süreci yakalayabilmesi de olanaklı değildir. Tasfiyeci hizip şeflerinin, programa bağlılıkları, onların ilkesiz ve tutarsız ne idüğü belirsiz savunusu adı altında onun seviyesini zayıflatması onu bilimsel savunudan yoksun bırakmasından başka bir şey değildir.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: MLM PARTİ YAŞAMINI, PARTİ RUHUNU YARATMAK, PARTİ ÖNCÜLÜĞÜNÜ MADDİ GÜCE BÜRÜNDÜRMEKTİR

MLM'nin en temel ve en belirleyici olan ilkelerinden biri KP'nin varlığı ve onun öncülüğü sorunudur. İbrahim bu ilkenin en tutarlı savunucusu olarak, parti yaşamının maddi güce büründürülmesi yönünde yoğun çalışmaları, açık belirlemeleri ile, parti ruhunu yaratma, onu her alanda ve özgülde, her şart altında uygulamayı bizzat kendi pratik faaliyeti ile gerçekleştirmiştir. Koşulların zorluğunu Komünist bir özveri ve yaklaşım ruhu içinde aşmasını bilmiş, bunu tüm aleme kanıtlamıştır. Partinin öncülüğünü, yani siyasetin her durumda belirleyiciliğinin aktif ve tutarlı savunusunu sunmuş, örnek olma misyonunu en anlamlı biçimiyle yerine getirmiştir.

MLM ilkelere bağlı parti yaşamını canlandırmak, onu maddi bir gerçeklik durumuna getirmek, İbrahim'in ilk elden üzerine yoğunlaştığı konular arasındadır. Her şart altında partinin belirleyiciliği ilkesini bizzat, pratik olgulara gerçekliğe büründürmüştür.

Bugün sol-sekter kariyerist tasfiyeci hizip şeflerinin, parti yaşamını nasıl dinamitledikleri, parti olgusunu nasıl tek şef derekesine düşürdüklerini, bu pratiğin biraz yakınında olan, savaşıncısından PÜ'ne kadar herkes çok iyi görebilmektedir. Parti ruhunu, kolektif çalışma tarzını yaşama geçirmenin önüne set çeken tasfiyeci şefler, tüm parti organlarını bir şefin denetimine ve onun kişisel otoritesi altına alarak, bolşevik parti ruhunu öldüren, partinin kolektif yaşam tarzını yok eden uygulamalarıyla ne kadar İbrahimci olabilecekleri, açık değil mi?

Hiçbir organın organsal görevini yerine getirmediği durumda, şeflerin talimatları ve yetkinlik sınırları yapılan işin boyutunda belirleyici olacaktır. Sol-sekter tasfiyeci şeflerin, "BİR TEK BEN" küçük burjuva mantıkları, tüm organsal çalışmalarda da belirleyici durumdadır. Yaptığını ve söylediğini onaylatan şeflerin reklam büroları haline getirilen organlar bir KP işlerliğinden ve onun disiplininden tümüyle yoksundur.

Parti üyeliğinin hiçbir vasıf gözetilmeden ele alındığı durumda, tasfiyeci şefler, kendi aymazlıklarını onaylayacak, sorgudan uzak itaatkarlar yetiştire-

rerek, organ içi dinamizmi de köreltilmekte, menşevik parti yaşamı esas hale getirilmektedir. Hiçbir organ üyesinin somut bir görev üstlenmediği ve tümüyle bir savaşı konumundan öte işlerliği ve siyasal sorumluluğu bulunmadığı durumda parti yaşamından bahsetmek, hele bir de İK adına fetvalar vererek yapmak, İK'yı savunmaktan başka her şeydir.

İbrahim, parti yaşamı, parti çalışmasıyla da örnek bir komünist, iyi bir öğretmendir. Parti yaşamında planlı, kurallı, disiplinli çalışma komünistlerin en belirgin özellikleridir. Bu proletaryanın ideolojik şekillenmesi içinde parti elemanı yetiştirmede de temel esastır. İK'yı savunmak bütün bu gereklilikleri güce büründürmek iken, sol-sekter tasfiyeci şeflerin partinin çalışma tarzını tam bir menşevik uygulamaya ve tamamen günü birlik politikalar içine hapsedmektedirler. Kendiliğinden bir çalışma ortamı, ne yaptığının, ne yapılacağına tamamen günün akışına göre saptandığı, her şeyin tepeden talimatlarla burjuva boyun eğiş çerçevesinde yaptırıldığı, hiçbir hesabın verilmemesi, sorulmadığı durumlar, parti yaşamını felce uğratan belirgin uygulamaların kendisiydi. Bunlar İbrahim'in savunusunu güçlendiren değil, aksine, onun hattından sapmalar ve sistemleşmiş çizgiler olarak onun karşısına çıkabilendir.

Tasfiyeci şeflerin uygulamaları parti yaşamını ve ruhunu soysuzlaştıran, onun bilimsel özümsemesini baskıcı uygulamaları ve dağınık, sığ, dogmatik, dar deneyci kafa yapılarıyla ortadan kaldıran bir içeriğe sahiptirler.

İbrahim'in nesnel koşulların somut tahlili üzerinde yükselen, tahlilleri partinin çok uzak kaldığı erdemler olarak her daim aranır duruma sokulmuştur. İbrahim'in bu çalışma tarzına, Kürecik'te kaldığı kısa faaliyeti içinde, alanın siyasi iktisadi, sosyal tahlillerini bilimsel bir yaklaşımla somut olgulardan hareketle ortaya koymuş maddi değerleri iken. Bugün yılları bulan bir Dersim faaliyeti içinde böylesi bir çalışmanın niçin yapılamadığı incelendiğinde, inceleme ve çalışmadaki politikaların idealist burjuva özleri çıkar karşımıza, İbrahim'i savunmanın onun adını ezberlemek olmayacağı iyi bilinmelidir. Bunu yapmak, onun ideolojik özünü komünist erdemlerini yozlaştırmak, çalışma şeklini kötürümleştirmek, feda ruhunu öldürmek, onu kendi dar dünyalarına hapsedmektir. Onu gelişmenin öncüsü değil, artıcısı duruma düşürmek, geniş siyasal yaklaşımını parti anlayışından uzaklaştırmaktır.

Parti ruhunu ve anlayışını her daim gerilere götüren dogmato sol-sekter tasfiyeci şefler proletaryanın gerçek silahlarına asla sahip olmadılar. Onlar, siyasetin silahlara kumanda ilkesini sadece söylemlerde, sözde kabul görmekten öteye gidemediler. Parti önderliği, dolayısıyla siyasi önderlik sorununu kavrayamayan bu şefler şürekası, "siyasi komiserlerimiz kılık yapar" savunusundan hareketle, yetkilerin fazlasını komutanlara atfetme yarışına giriyorlardı. Bunu da yine adı komünist erdemlerle yücelen İbrahim'e mal ederek yapıyorlardı. Bu şeflerin siyasi-ideolojik hamurunda olan salt askeri bakış açısı ve fokocu zihniyetin ayyuka çıkmasıydı.

Tümüyle siyasi bir nitelikten, siyasi önder olma vasıflarından yoksun bir yağın ideolojik zaaf ve problemi olan "kahraman" kral komutanların par-

tide belirleyici olmaları ve siyasi gelişmeyi kötürümleştiren “önderler” durumuna gelmeleri, bu bakış açısının partiye egemen duruma getirilme isteminden başka bir şey değildir.

Siyasetin merkezine iki silah patlatmayı oturtan tasfiyeci şefler siyasetin dolayısıyla parti önderliğinin belirgin ayrıcalığını askerliğe feda ediyorlardı.

Bu tasfiyeci şeflerin, partiyi artçı duruma düşürmelerini hemen hemen her konuda görebilmek mümkün. Savaşı onun siyasal hedeflerini belirleyerek yönlendirmede, zaferini tayin etmede esas öge olarak görmedikleri partiyi, pratikteki işlerliği itibarı ile, ve bir çok yazılı paçavralarda ordunun takipçisi durumuna getirdikleri açık iken, çok keskin “particiler” ve “programcılar” olarak yine İbrahim’in adı üzerinde saltanat kurmaya çalışmaktadırlar.

Siyasetin yönlendirme ve kumandada belirleyiciliğini yadsıyan dar kafalı tasfiyeci şeflerin “savaşçılar boş kalmasın” anlayışından hareketle vermeye çalıştıkları, daha doğrusu veremedikleri siyasi eğitimlerden de durum gayet açıkça görülmektedir.

Bu durum kendisini örgütleme anlayışında da bariz biçimde ortaya koymaktadır. Onların bir paçavra yazısından aktaracağımız şu cümleler durumu anlatmaya yeter sanırız.

“Partimiz köylüleri gerilla birliklerinde örgütlemeyi esas alır. Gerilla birliklerinde örgütleyemediğini milis kuvvetlerinde örgütler, milis kuvvetinde örgütleyemediğini köy parti komitesinde örgütler.” (TSK ve OPO’lara genelge AK imzalı”)

Bu tasfiyeci şeflerin inciler hazinesinde, İbrahim’in kemiklerini sızlatacak o kadar çok şey varki eleştirisi yapılacak konuların hepsine burada değinmek olanaklı değil. Ama bütün bunlar İbrahim’in adı üzerine keskin kaz çığlıkları koparılarak yapıldığından, bir kaçına değinme gereği duyuyoruz. Bunlar ileriki süreçlerde belgeleriyle yayınlanacaktır.

Tasfiyeci şeflerin İK adı altında yaptıkları parti yaşamını kötürümleştirmek, kolektif üretim faaliyetini şefçe yönetimin kurbanı yapmak, partinin yönlendirme ve önderlikte belirleyiciliğini yadsımak, bizzat pratik uygulamalarla partiyi tasfiye etmektir.

İBRAHİM KAYPAKKAYA’YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: GELİŞMENİN DEVİNİMİ OLACAK VE SINIF MÜCADELESİNİN YÜKÜNÜ OMUZLAYACAK KADROLARI DA YETİŞTİRECEK OLAN CANLI BİR SİYASAL TARTIŞMA ORTAMI YARATMAKTIR

“Saflarımızda canlı bir tartışma ortamı yaratılmalı, sürekli bir şekilde yanlışlar atılmalı, doğrular benimsenmeli, tecrübe alışverişi yapılmalıdır.” (İK)

Düşünlerin ve düşünlerdeki gelişmelerin sıçramaların dinamizmi, işte tam da burda İbrahim yoldaşın ortaya koyduğu gibi, saflarda canlı bir siya-

sal tartışma ortamı yaratmakla olanaklıdır. Bu, bilinçle de sıçrama yaratmak, yorumlayabilen, düşünebilen kadroların yetişmesini de sağlamak için bir zorunluktur. İbrahim yoldaş, bunu yaşamının ilkesel anlayışı olarak ele almakta ve onu her somutta maddi güce büründürmekte veya bunu gerçekleştirebilmek için somut öneriler sunmaktadır. Bu bir komünistin, toplumsal pratiğin bağrında şekillendirdiği diyalektik bakış açısının kendisidir. Farklı düşünlerin birbiriyle kıyasıya bir çatışma içinde olmadığı durumda orada bir körelme, bir geriye sayma başlar ki, bu da düşüncelerin sıkışıp kalması demektir. Maoist parti anlayışının temel esası da, çizgilerin parti hukuku bağlamında özgürce yarışması üzerinde şekillenir.

Sol-sekter dogmato tasfiyeci şefler, tartışmalardan öylesine bir kavrayışsızlık anlamı çıkarıyorlar ki, bu gereklilikleri tümüyle ayaklar altına alarak, canlı bir tartışma ortamı yerine canlı bir bastırma ortamı yaratmaktadırlar. Esası, kendi düşünsel gerçekliklerine tutanamayışları ve onu bilimsel tarzda ifade edemeyişleri kendi gücüne olan güvensizlikleri ile İbrahim'i kötürümleştirmekte, onun bilimsel ufkuna kara çalmaya çalışmaktadırlar. Oysa bilinmelidir ki, kendi düşünlerinin bilimsel gücüne dayanan komünistlerin, hiçbir burjuva düşün furyasından çekinmeleri diye bir kaygıları söz konusu olamaz. Çünkü bilimsel düşünlerin maddileşmesi her türden savrukları karşılamaya, onu alt etmeye muktedirdir.

İbrahim'in en ufak ayrıntıyı bile gözeterek somut koşulların tahlili üzerine özenle eğildiği ve her türden tartışma eleştiri ortamını yaratabilmek için özel çaba sarf ettiği durumu, bugün tasfiyeci hizibin uygulamalarıyla karşılaştırmak, gerçekte onların ne kadar İK'cı olduklarını gösterme açısından önemlidir. Siyasal yaşamın dumura uğratıldığı koşullarda siyasi bir yozlaşmanın büyümesi kaçınılmazdır. Bir durum siyasi gelişmenin tasfiyeci şeflerin, "Bunu diyen PDA, bunu diyen İbrahim, bu bir kaya al nereye dayarsan daya" türünden apolitik söylemler pavyon kabadayısı bezenişleriyle çıkıp İbrahim'i savunmaları, bir savunuyu değil, bir kara çalma, aşağılama durumudur.

Siyasi-ideolojik temele bağlılıktan uzak kölece bir itaat, dalkavukluk, kişiliksiz ve kimliksizlik, sol-sekter tasfiyeci şeflerin üstten alta doğru dayatıkları insan tipleridir. Böylesine hiçbir zaman bağımsız kişilik ortaya koyamayan ve kendisinin üste gösterdiği gibi, kendisine kölece itaati, savsaklığı hoş gören yığınla unsurun varlığı neyle açıklanabilir? Elbetteki bunun siyasi-ideolojik zemini küçük burjuva sınıf karakteri üzerinde şekillenmekte ve İK'la hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır.

Kadroların özel çaba ve eğitimlerle yetkinleştirilmesi yönünde özel belirlemeler yapan İbrahim'in adı altında sol-sekter tasfiyeci şeflerin, kadroları yetkinlik, beceri ve özel yetenekleri dahilinde konumlandırmaları yerine, savrukça tarumar etmeleri, adına politakasızlık denilen tek düze sığ bir yaklaşımınla açıkça kadroların canına okumaları, İK'nın yaklaşımlarıyla bağdaştırılabilir mi?

Politikaları pratik yaşama geçirme diye hiçbir ciddi kaygıdan yola çıkmayan dogmato sol-sekter tasfiyeci hizip şefleri, onu maddileştirecek ve

nesnel olarak gerçeklik kazandıracak kadroların yetiştirilmesinde ihtiyaç duymuyor, her merkezde kendi seslerinin bozuk cızırtılarını dinletmeyi tercih ediyorlar ve bunu da İK'ya olan "yüce" bağlılıkları çerçevesinde işliyorlar.

Siyaseti özümsemiş, proleter ideolojinin girdabında şekillenmiş feda ruhu dolu sorgulayıcıların, çok yönlü düşünme, yorumlama kapasitesine sahip eleştirmenlerin, kitlelere inebilen, onlarla sıkı bağlar kurabilen, onlardan alıp onlara verebilen yetkin kadro yetiştirme yerine sol-sekter dogmato güzergahta parti bünyesini siyasi kölelerle doldurmayı tercih eden tasfiyeci şefler, ipe-sapa gelmez uygulamalarını, burjuva yoz davranış tarzlarını ne kadar İK'cılık olarak göstermeye çalışsalar da, kitleler, gerçek İK savunucularını, pratiğin siyasal, sosyal sorunlarını üstlenmiş nitelikli kadroların varlığıyla, onların davranış ve yaşam tarzlarıyla, yaklaşım ve feda ruhuyla belirgin bir şekilde ayırd etmekte/ edecektir de.

Komünist erdemleri anlayış düzeyinde yerleştirmek, var olan eskiyi yıkmakla olanaklıdır. Salt kafa sallayan parmakçılar derekesine düşürülen parti üyeliğinde, bu sol-sekter tasfiyeci şeflerin parti olgusuna bakışları ve kadro anlayışlarını görebilmek mümkündür. "Ben çalarım sen oyna" mantığını en uç boyutuyla yaşamın temel özelliği haline getiren bu küçük burjuva karakterler, kendisinden üstün olana veya o yolda ilerleyene tahammül edemez. Tek adam, tek şef olma arzusu her pratiği belirgin şekilde damgalar. Tasfiyeci şeflerin, kadroları, askeri, siyasi ayrışma tutamadıkları ve bu dar kafa yapılarıyla tutamayacakları da açıktır. Kendini beğenmiş kariyerist tipler, kendi gerçekliklerinden uzak, dağın gölgesine sulanan çaylaklar olarak kalacaklardır.

Şimdi bir çoğu kalkıp, "sen biliyor musun ben kimim?" sorusuna kimisin? diyen yoldaşlara "MK üyesiyim", "Genel Komutanım" deyip, kariyer ukalalığı yapmaları, komünist erdemlerden ne kadar uzak olduklarını gösteren iyi bir örnektir. Dağın tepesine çöreklenmiş bu siyaset cücelerinin, "dağın tepesi benim" demeleri kendi özgün karakterine vurgu yapmalarıdır. Komünistlerin bu tip çaylakları küçümsemeleri, dağın gölgesini cücelerin gölgesinden ayırmaları doğrudur. Çünkü tarih, şahanların bilimsel gücünü asalakça kemirenleri gerekli yere gönderecektir. Bu gönderme işini devrimci ruha uygun olarak desteklemek biz komünistlerin görevidir.

Farklı çizgilerin yarış içinde olamadığı, canlı tartışma zeminlerinin yaratılmadığı yerde düşüncelerin boy vermesi, yenilenmesi kötürümleşecek, hatta yaşam hakkını dahi kaybedecektir. Çünkü her gelişme, karşıtların bir arada mücadelesi seyrinde doğar ve nitel sıçramalara burdan geçer.

Sol-sekter, dogmato tasfiyeci şeflerin, sözde bir iki çizgi anlayışını kabul görmeleri yanında pratikte bunun esamesini bulmak mümkün değildir. Pratikte olan en ufak bir düşünceyi dahi yok etme mantığının, yeldeğirmenlerine saldıran ilkel donkişotların şuarsuz saldırılarının ayyuka çıkmasıdır. Tüm farklı düşünenleri partiden ihraç etme anlayışla hareket eden tasfiyeci şefler, Hocacı zeminde mendil açmaktadırlar. Farklı düşüncelerin yarışmasından korkanların elbetteki İbrahim'le hiçbir bağları da olmayacaktır. İçte

de olsa bile, düşüncelerin özgürce ifade edilemediği ve kendi sığ anlayışları çerçevesinde her kelimeyi program çığırkanlığıyla boğmaya çalışan hizip şeflerinin geriye yapacak tek şeyleri kalıyor. Kendilerini her şart altında onaylayacak dalkavuk yetiştirerek koltuğunu korumaktır.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: GELECEĞİN VE VAR OLUŞUMUZUN TEMİNATI OLACAK DEVİRİMİN İKİNCİ SİLAHI KIZIL ORDUYU YARATMAKTIR

Kızıl bir ordu yaratmak, yarını dolayısıyla devrimin oluşumunu ve korunmasını teminat altına almaktır. Devrimin üç silahından biri olan proletaryanın ideolojik önderliği ve yol göstericiliği altında, tümüyle devrimci niteliğe dayanan ve esas yönelimin önderliğini yapan öncüden alan Kızıl orduyu yaratma, İbrahim'inde ilkesel bazda ele aldığı ve özgün politikalarla somutladığı bir konudur. Kızıl orduyu beyaz ordudan ayıran temel belirleyici niteliksel farkları özenle irdeleyen İbrahim'in bu konu üzerine var olan derin düşünme gücü çerçevesinde oluşturmaya çalıştığı esas öz partimizin de üzerinde özenle yoğunlaştığı sorun ola gelmiştir.

Devrimci ordunun niteliğini geliştirmek, onu sürekli yeniden yeniden yetkinleştirmek, siyasi ve ideolojik yönlendirmenin ışığında zorunlu bir ödev iken, sol-sekter tasfiyeci şefler, kızıl orduyu proletaryanın yönlendirici özünden, devrimci niteliğinden sürekli kan kaybeder duruma getirmektedirler. Hergün yeniden burjuva ordu anlayışı çerçevesinde yeni yoz alışkanlıklar edinen, proletaryanın gönüllü disiplini üzerinde yükselen özünden kan kaybeden ve kan kaybettiğçe de beyaz orduyu aratmaz olan uygulamalarla, artık savaşçılar dahi elde tutulamaz duruma getirilmiştir.

Kişisel otoritenin, hot-zotçuluğun örgüt otoritesi önüne geçirildiği, her talimatın devrimci normlardan uzak, zorlama, paylama şeklinde verildiği, savaşçılara hakaretlerin, küfürlerin edildiği ve bir çoğu tüzük hükümlerince de suç kapsamına giren uygulamaların bir de en üst organlar tarafından, sadece grup ve birey çıkarları için savunulduğu bir ortam artık alışlagelmiş bir durum olarak gündemdeydi. Partinin anlayışı ile hiçbir yakınlığı bulunmayan bu uygulamalar, partinin öncülüğünü zaafa uğrattığı gibi, tüm parti çıkarları bir kaç şefin çıkarlarına feda edilmekteydi. Ordu tüzüğü hazırlanırken de bu şeflerin "parti adına" en büyük istemleri siyasi komiserleri, komuta kademesine sokmamaları ve S. komisere oy hakkı vermemeleri şeklinde olmuştur. Bugün yetkileri birkaç ordu mensubu silahlı bürokratın eline verilmek istenmesi, parti öncülüğüne duydukları bağlılığı, proletaryanın siyasi öncülüğünü nasıl "kuşa çevirdikleri"ni göstermektedir.

Devrimci bir ordunun yönetime katılımı, kendi pratiği ve devrimin sorunları üzerinde söz sahipliği salt, eleştiri- özeleştiri çerçevesiyle sınırlı kaldığı durumda, bu ortam dahi aylarca savsaklanarak oluşturulmamış, en ufak bir eleştiri dahi bir yığın hot-zotçu, sekter çıkışla bastırılmıştır. Böylesi koşullarda savaşçının savaşa göre şekillendirilmesi, yetkinleştirilip, geliştirilmesi olanaksızlaşmaktadır. Kölece boyun eğdirme şeklinde esas özü zora

dayanan burjuva disiplin anlayışı, devrimci duyarlılık ve sorumluluk çerçevesinde gelişecek olan, zorunluluğun bilince çıkarılması, devrimci disiplinin oturtulması anlayışını da yadsıyarak yok etmeye doğru ilerlemektedir.

Parti içi sorunların boyutlandığı an, "artık yeter deyip" isyanların başlamasıyla bu gidişatın almış olduğu boyut kendisini daha açık göstermektedir. Parti birliğini, parti iradesini harekete geçirerek koruma anlayışları dahilinde yürütülen faaliyet esnasında, "siz birleşseniz de, biz birleşmeyeceğiz" diyen savaşıların söylemlerinde işin ciddiyeti daha iyi görülebilmekteydi.

Devrimci ordunun sürekli bir dönüşüme tabi tutularak siyasileştirilmesi ve bu çerçevede yetkinleştirilmesi bilinmez zamanlara ertelenmiştir. Artık bir siyasi ortam, ciddi bir yoldaşlık ilişkisi çokça istenir ve aranır duruma gelmiştir. Burjuva subaylarını hiç de aratmayan ve tam bir savaş ağası edasıyla örgütlü her faaliyeti savaşıların ve alt kademe komutanların omuzlarında yükselen değerleri kendi kişisel tasarrufuna alarak, onun üzerinde "kahraman" komutan pozları veren bu şeflerin temel sorunları kendi otoritelerini korumak olmuştur. Yanına bir kaç dalkavuk alıp, adeta diğer insanlar üzerinde sistemli bir zor ve sindirme hareketine girişilmiştir. Zaten gelinen en son boyutuyla da, savaşılar gözünde bir hizip yaratabilmek için, hayali senaryoları hazırlamış, her bir savaşı sorgudan geçirilmiş, bozguncu ve hizipçi ilan edilmiş, düzmece ve sahte belgeler hazırlanarak savaşılara sunulmuş, sinema bileti dağıtılır gibi rüşvet amaçlı PÜ formları dağıtılmış ve bütün bunlar parti anlayışının emrettiği uygulamalar olarak görülmüştür.

İnsan unsurunun belirleyici olduğu bir savaşta devrimci ordunun nitelik olarak yetkinleştirilmesi onun siyasi ve ideolojik olarak geliştirilmesi, sayıya artırılması, donanım olarak iyileştirilmesi iken bu tasfiyeci şeflerin, en az önemsedikleri şey insan unsuru olmuştur.

Tek düze sığ ve dogmatik düşünme silsilesi içinde olanların, çok yönlü bir yaratıcılığı, ve yeni insan, komünist insan yetiştirme anlayışını yaşama uygulamaları beklenemezdi zaten. Bilinçli gönüllüler ordusu yaratma değil, kölece itaat eden burjuva zora ve sindirmelerle yürütülmeye çalışılan bir ordu yaratılmaya çalışılmaktaydı. Siyasetin küçümsendiği hatta gündeme bile getirilmediği amaç ve hedefleriyle muğlaklaştırılan bir savaş anlayışı ve bu öyle şekillenen savaşı yetiştirmeyi amaç edinen savaş ağalarının İK üzerine fetva vermeleri de bilineceği gibi elden düşürmeyecekleri tek kamufle aracıdır.

Devrimci ordunun yönetime katılım olayına hiç eğilemeyen sol-sekter tasfiyeci şeflerin gerçekliğini "Ben kendi birliğimde konuşsaydım dayak yerdim" diyen PU'lerinin "kahraman" komutanların kişisel/otoriteleri altında nasıl yaşadıklarını gösterme açısından anlamlıdır.

Yoldaşça ilişkiler üzerine kurulamayan birliktelikler, dağılmaya özellikle zor anlarda parçalanmaya mahkumdur. Her yeni komutanın da tepedekinden öğrenerek yaptığı ve adeta birbirleriyle yarışmasına altındakine zulmetme istemleri bir çok kere patlamalara varacak kadar yoğunlaşmış her keresinde de alttakiler suçlu görülüp sorun telafi edilmiştir.

Devrimci bilinç ve gönüllülük üzerinde şekillenen proletaryanın demir disiplin anlayışını yaşama geçirmek, yoğun bir eğitim ve dönüştürme uğraşını gerektirirken, küçük burjuvazinin buna tahammül etmesini beklemek saflık olur. Çünkü o her şeyi tepeden talimatlarla, kestirme çözümlerle, idari tedbirlerle halletmeye çalışır. Ve üstelik bunu da İK'ya mal ederek.

Ama bilinmelidir ki, bilinçli bir özle, öncünün siyasi-ideolojik hamuruyla yoğrulacak olan ordu, yeri geldiğinde her türden yoz ve çürümüş uygulamalara ve sapmalara karşı başkaldırmasını da bilecektir ve TİKKO savaşçıları TKP(ML)'nin siyasi-ideolojik mevzilerinin birinci derecede koruyucuları olduklarını savaş ağalarına verdikleri derslerle gösterdiler/ göstereceklerde.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: "DEVİRİM KİTLELERİN ESERİ OLACAK" İLKESİNİ YAŞAMA UYGULAMAKTIR

Kitlelerin gücüne dayanamayan ve onun katılımı üzerinde şekillenmeyen bir devrimden bahsedilemez. Hele hele halk savaşı gibi, başından sonuna kadar kitlelerin örgütlü ve aktif katılımı ile şekillenecek olan askeri stratejinin kitle politikası özgün gerekliliklere dayanmak zorundadır.

"Devrim kitlelerin eseri olacaktır" temel esprisi de, kitle politikasının özel bir önem içerdiği ve bunun devrimin üç silahından biri olan cephe sorunuyla da, partinin ordunun inşası sorunuyla da koparılamaz bağları mevcuttur.

Kitlelerin gücünü toparlayabilme, onun devrimin esas itici gücü durumuna getirme, somut siyasal açılımları gerektirdiği kadar, bunu kitlelere götürecek sıkı düzenli ve disiplinli çalışan, çalışmasını çok çeşitli yol, yöntem ve araçlarla en geniş kesime yaya bilen bir profesyonel devrimci örgüt bir öncüye gereksinim vardır. Bu aynı zamanda kitlelere hangi özgün somut politikalarla gidileceğini de özel öneme tabi kılar.

İbrahim yoldaşın ve bugüne değin partinin kitle çizgisi bir çok küçük burjuva örgüt politikaları yanında ayırıcı bir yere konabilecek durumdadır. Her ne kadar kitleler uzun süre halk savaşı esasına göre şekillendirilemediyse de, partinin ortaya çıkardığı sarsılmaz güçlü değerleri mevcuttur. Bu değerleri kitleler bizzat toplumsal pratiğin kendisinden ayırdedebilmekte olduğu gibi, sol -sekte kariyerist tasfiyecilerin bu değerleri, deyim yerindeyse adeta, har vurup harman savurdıkları da bir gerçekliktir. Küçük burjuvazinin bu sol-sekte çizgi ve dar deneyci, sığ yaklaşımı kitle politikalarını da ters yüz etmiştir. Kitleler artık, "bunlar Partizancı mı?" türünden soruları kendi kendilerine sorar duruma geldiler. Sol-sekte tarafından diğer küçük burjuva örgütlerin tipik takipçileri durumuna getirilmeye çalışıldı parti.

Pratikte en üstten (AK SB üyelerinden) en alta kadar partinin önderliğine soyunmuş ve tarihi sürecin kadersizliği denebilecek bir ortamda bu misyonu üslenmiş hot-zotçuların neredeyse tokat atmadıkları, küfür etmedikleri, paylamadıkları insan bırakmadıkları gibi bunu anlayış düzeyinde de savunarak partiye mal etmeye ve bu küçük burjuva kestirmeci sekte çizgiyi

partide esas duruma getirme uğraşı içine girdiler. Ve yine bu zıvanadan çıkmış şuursuz davranışlar, giderek devrimci dost örgütlerle olan ilişkilere de yansımış, tehdit, bastırma, sindirme gibi tavırlarla devrimci dayanışma ve dostluk ilişkilerini geliştirme zeminini köreltmıştır.

Kitleleri somut olarak örgütlenme yönlendirme, eğitime olanakları yaratma yönünde tavır koyamayan dar kafa yapıları, her şeyi tepeden özü zora dayalı uygulamalarla halletmeye koyulan bu sol-sekter tasfiyeci şefler, bütün bu uygunsuzlukları "keskin" İbrahimcilik adı altında partiye mal etmeye çalıştılar. Kitlelere karşı samimiyet ve tutarlı yaklaşımlardan gün geçtikçe uzaklaşmış, kitlelerden kopuk, kitle faaliyetini, kitle katılımını yadsıyan fokoculuğa doğru yol alınmıştır.

Partinin yarattığı değerler üzerinde şekillenen kitle tabanı, bu sol-sekter yaklaşımlarla adeta şoka girmiştir. Kitlelerin örgütlenmesi tümüyle savsaklanmış, tam bir politikasızlık örneği sergilenerek, kitle dağınıklığı alabildiğine kabul görülerek bu durum meşrulaştırılmıştır. Kitlelerin halk savaşına göre şekillendirilmesi, o doğrultuda harekete geçirilmesi, savaşın kitlelere mal edilmesi bilinmez bir tarihe ertelenmiş, kendiliğindencilik önderliğin belirleyici özü durumuna getirilmiştir. Tepeden dayatmalar ve zoraki uygulamalarla kitleler devrimin içine çekilmeye çalışılmıştır.

Kitlelerin politik örgütlerini yaratmak ve bu örgütlerle kitleleri en geniş şekilde harekete tabi kılmak, siyasal bir çalışmanın devrimci tarzını oluşturmanın da koşuludur. Sol sekter tasfiyeci şeflerin, kitle örgütlerine bakışı öküzü trenе bakışı gibidir. Üstelik bunu uzun bir dönem pratikte uygulamaya çalışmış daha sonra verim elde edemeyince, teorik düzeyle somut olarak sorunu ortaya koyamadıkları gibi yeni şeylerden de öcü gibi korkmaktalar.

Siğ, dogmatik, dar deneyci kafa yapıları, bu günden ilerisini göremez. Görmediği durumda da zaten önderlik yapması beklenemez. İbrahim'in PDA ile olan polemiklerini de asla anlayamayan ve işine geldiği gibi onu ters yüz eden, yaklaşımları ile "programcılık" yapmaya çalışan bu hizibin parti anlayışıyla hiçbir alakası olmayan uygulamaları bu süreçte iyice ayyuka çıkmıştır.

Devrimin kitlelere mal edilmesi sorunu bu sol-sekter tasfiyeci şefler açısından tam bir fokoculuk örneği, ve halk savaşından sapma olarak TKP(ML) çizgisiyle bağdaşırılığın olmayan burjuva bir hata girmiştir. Yukarıda değindiğimiz sol-sekter tavırların esasında bu siyasal çizginin yansımaları olarak doğmaktadır.

Devrimi kitlelere mal edebilmek, kitleleri somut politikalar etrafında şekillendirmek, sloganların doğruluğunu kitlelere kavratarak onu özgün örgütlülükler içine çekmektir. Bu sol-sekter şefler, kitleleri gerilla olarak örgütlemenin ötesinde, kitle çalışması olarak ifade edilebilecek tüm pati çalışması ve parti önderliğini yadsımaktadırlar.

Kitlelerin öncü önderliğinde en geniş katılımıyla kitle örgütlerinde örgütlenmesi gerekliliği yönündeki yaklaşımlarımıza "program" adına karşı çıkan şefler, bu fokocu çizgiyle devrimi kitlelerin eseri değil, kurumların

eseri durumuna getirerek imkansızlaştırıyor. TKP(ML)'nin kitle çizgisini burjuvalaştırıyorlar.

Bu durumun en açık örneği, yıllardır partinin birinci derecede faaliyet alanı olmuş Dersim'de bir tek kitle örgütlülüğü yaratılmadığı gibi parti ve ordu örgütlemeleri de somut politik yönlendirmelerle ele alınmadığından dar ve yüzeysel kalmaktan kurtarılınmamıştır.

Bu sol-sekter tasfiyeci şefler politikasızlıklarını öyle bir rotaya sokmuşlardır ki, kitle faaliyetinde partinin belirleyiciliği ve yönlendiriciliği, bizzat partinin yerel çalışma grupları ordu içindeki şeflerin müdahalesiyle engellenerek parti öncülüğü tasfiye edilmiş, sorun salt gerilla birliklerinin kendi bünyesine adam kazanma derekesine indirilmiş ve açık bir biçimde halk savaşının özgün karakteri gerilla savaşı olarak damgalanmış ve içi boşaltılmıştır.

Kitlelerin geniş kitle örgütleride, tüm devrimci demokrat bileşimi taşıyacak şekilde oluşturulması şeklinde ki somut politik perspektiflerimize, "program havariliği" yapılarak karşı durulmuş, partinin kitle politikası (daha doğrusu politikasızlığı) konuşulamaz duruma getirilmiştir.

Partinin merkezi görev etrafında şekillenmesi ve kitleleride bu yönle şekillendirmesi, onu toparlayacak harekete geçirecek özgün politik belirlemeleri ve örgütlülüklerini de gerektirecektir. Politikasız bir adım dahi atmanın, gece el yordamıyla yürümenin kendisi olduğu bilinmelidir.

Sol-sekter tasfiyeci şefler tarafından partinin kitle politikası yok sanacak duruma, getirilerek kitleler edilgin ve örgütsüz bırakıldı ve bunun adı da İK'cılık olarak lanse edildi. Esas tali sorununda, esas parti tasfiyeciliği şeklinde çizgiden koparıldı, tali ise her yönüyle PDA'ya mal edilerek bir kenara bırakıldı. İşte sol-sekter şeflerin kitle çizgisi ve o öze göre şekillenen örgütlemedeki burjuva çizgi.

İBRAHİM KAYPAKAYA'YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: HALK SAVAŞINI ÖZÜNE UYGUN, DİRAYETLİ UYGULAYICISI OLMAKTIR

Halk savaşının özünü kavramak, onu dogmatik tarzda kitap sayfaları arasında işlemekten kurtarmak, bizzat ülkenin özgün gerçekleri bağlamında bizzat pratiğin somut olgularından yola çıkarak maddi bir güce büründürmektir. Ve bu İK'yı anlamamanın MLM'nin "somut durumun somut tahlili" ilkesini yakalayabilmenin temel koşuludur.

Parti tarihinde çokça halk savaşı denilip halk savaşının H'sinden bihaber yaşanan uzun yıllar olmuştur. Geçmiş sağ yaklaşımların Halk Savaşını özünden saptırması dışında sol-sekter tasfiyeci şeflerin, bu gün halk savaşı adına salt gerilla gücünün bir kaç silah patlatması ve halk savaşının gerçekliğinin bununla halledilmeye çalışıldığı ve bolca cesaret, kahramanlık, ajitasyon kuru edebiyatını geçmeyen ve özünde halk savaşını "kuşa çevirerek" tasfiye eden sol-sekter politikaların kurbanı haline getirdi.

Halk savaşını anlama salt, onun genel teorik belirlemelerini kabullen-

mek demek değildir. Her şeyden önce halk savaşı hangi aşamasında olursa olsun kitlelerin gücüyle bütünleşme ve o özgün politikalarla birlikte yürüme durumundadır. Halk savaşı uzun vadeli çıkarların gözetilmesini gerektirir ve günü birlik politikalarla ilerleyemez.

Halk Savaşı stratejisinin yaşamda maddi bir güce büründürülmesi, devrimin inşası demektir. Bu parça parça alanlarda savaşın boyutunda paralellik arzeden çok çeşitli özgün politikalar ile iktidarların inşa edilmesidir. Gerilla savaşı sadece halk savaşının bir aşamasına (genel muhteva olarak) teka-bül eden savaş biçimidir. Ve hiçbir zaman halk savaşı bununla özdeşleştirilemez.

Bugün sol-sekter tasfiyeci şeflerin yapmaya çalıştığı tam da budur. Savaşı kitlelerden soyutlama ve onun siyasal kazanımlarını kitlelere mal edeme şeklinde fokocu bir gelişim seyrini esas duruma getirmeye çalışmaktadırlar. Bununla birlikte "halk savaşının temel belirleyici ilkesi olan kitlelere dayanma, kendi gücü üzerinde gelişmesini de kuşa çevirerek savaşta "usta" naraları atarken, savaşmayı paraya bağlamakta, halk savaşının basitten karmaşığa, ilkelikten, modernizasyona doğru kendi gücü üzerinde gelişimini anlayamamaktalar.

İbrahim yoldaşın bu konuda ki özel belirlemeleri ve kendi pratiğiyle onu yaşama geçirme çabalarının örnek alınmasını boş verelim onun esamesinden haberi bile yok. Halk savaşının stratejik sorunlarını çözümlenecek taktik belirlemeler ve incelemeleri yapılmadan genel strateji maddi bir güce büründürülemez.

Sol-sekter tasfiyeci şeflerin dogmatik ve kavrayıştaki sığılıkları, sorunun özgülde alacağı durumu irdeleme önünde set oluşturmuştur. "KSİ için gerilla savaşını yaygınlaştır, yoğunlaştır" şeklindeki merkezi görevin, ne anlam içerdiği, hangi özgün sorunları içerdiği, hangi taktik politikalarla beslenmeli, nasıl yaşama geçirme vb. türünden hiçbir şeye cevap bulabilmek, savaşın yönlendiriliciliğini üstlenen organları işgal eden bu şeflerin icraatlarında mümkün değildir. Ne üdüğü belirsiz izahata muhtaç birkaç paçavra dışında.

Halk Savaşının stratejik sorunları olarak var olan ve çeşitli dönemler çeşitli alanlara ilişkin özgün belirlemeleri gerektiren bu türden belirlemeler hele ki o özgülde merkezi görev olarak konulduğu durumda, apayrı bir önemi içerir. Bu öneme cevap verebilmek halk savaşını parça parça yaşamda maddi güce büründürmek demektir. Fakat bunun yapılabilmesi için her şeyden önce, politik açıklığa sahip olmak gerekir. Bugün "Eylem yapılıyorsa, çizgi uygulanıyor demektir" türünden alıkkık örneği teşkil eden söylemlerden, çizginin ne kadar kavranıldığı, ne kadar anlaşıldığı ortadadır. Çizginin uygulanması salt eylemin yapılması olarak alınırsa bunun 84 'ten beri yapıldığını belirtmenin hiç bir sakıncası olmaz. Eylemi hangi siyasetin ortaya çıkardığı ve dolayısıyla eylemin siyasi niteliği görülmeden dar kafalı bir bölünle "salt askeri bakış açısının ayyuka çıkması şeklinde tezahür eden bu burjuva çizginin nasıl bir pratiği şekillendireceği de açıktır.

Halk savaşının geniş kitle katılımını ve onun siyasal hedeflerini içermesi

noktası onu gerilla savaşımdan fokoculuktan ayırmanın en belirgin özelliği ve halk savaşı gerçek siyasal özünden koparırsa kitlelerin geniş katılımı çerçevesinde siyasal iktidar olgusunun parça parça inşası olarak değil de salt bir savaş biçimi olarak alınrsa bunun bir sapma olacağı açıktır. Gerilla savaşı ve düzenli savaş bir tür savaş biçimleridir ve halk savaşı bunların ikisini de kapsar.

Sol-sekter tasfiyeci şefler soruna salt silah kullanma ve gerillanın sıkacağı bir kaç eylem derecesinde ele aldıkları halk savaşını kuşa çevirmektedirler. Elbetteki gerillanın eylemi siyasal içeriği itibariyle de halk savaşının bir parçası olacaktır, tabi bu genel strateji içinde ele alınrsa böyledir. Fakat bu gün sol-sekter şeflerin savaşı kitlelerden soyutlayarak bir avuç profesyonel silahlı güçle verilen mücadele gibi fokocu bir mantıkla hareket etmektedirler ve savaşın siyasal kazanımları hiç hesaba dahi katılmayarak bu yönlü çalışmalar tümüyle yadsınmaktadır.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAHİPLENMEK VE SAVUNMAK: HER TÜR DEN ŞOVENİZME/ SOSYAL ŞOVENİZME VE EZİLEN ULUS MİLLİYETÇİLİĞİNE KARŞI AMANSIZ OLMAKTIR

Tek devlet sınırları içinde farklı ulusal toplulukların varlıkları o özgül ilişkin özgün somut politikaları gerektirdiği gibi, egemen şovenizmin kitlelere sürekli olarak pompalandığı durumda, sosyal şovenizmde birçok kesitte kendisini göstermesi ağırlıklı olarak gündeme gelecektir.

TC. devlet sınırları dahilinde de egemen ulus şovenizminin resmi adı olan Kemalizm, uzun yıllar devrimci hareketleri de (yapıları) etkisi altına almış, afyonlamıştır. Elli yıllık bir süreci olan bu etki ilk kez önder İbrahim'in Kemalizmin karakteri ve gerçek sınıf niteliği ile ortaya koyması ve onun gerçek özünü sergilemesinden sonra egemen ulus şovenizminden gerçek bir kopuş sağlanmış oldu.

İbrahim yoldaşın bu konuda ki ustaca yaklaşımı ezilen bağımlı ulus Kürdistan gerçeğinden ilk kez en somut biçimiyle ortaya konmasıydı. Ve bu partimizin yıllarca üzerinde yürüdüğü güzergah olagelmıştır.

İbrahim bu konuya özenle eğilirken, proleterya açısından diğer bir tehlike olan ezilen ulus milliyetçiliğine de dikkat çekerek, Kürt ve Türk çeşitli milliyetlerden halkın birleşik örgütlü mücadelesinin gerçekliğine işaret etmiştir. Ve bu komünist yaklaşım, ilk kez Türkiye tarihinde İbrahim'in adıyla birlikte gündeme girdi.

Sol-sekter tasfiyeci şefler İbrahim'in bu duyarlı ve derin yaklaşımını kendi düşünme sınırları içine hapsederek, onun gerçek özünü kendi burjuva çizgisine uygun hale getirmeye çalıştılar. Ezilen ulus milliyetçiliğine karşı çıkma adına Kürdistan isminin kullanılmasına dahi tahümmül edemeyen bu şefler şurekası, İbrahim'in beş temel belgesinden biri olan ve üzerine en ince faraziyeler dahi hesaba katarak yorumları, çözümleri içeren ulusal soruna ilişkin düşünceleri tam bir ham kafalık edasıyla "bu İbrahim'de var" diyerek olanlar çarpık biçimde "bu İbrahim'de yok" denilerek olmayanla, hiç

konusulmayacak olan şeyler biçiminde bilimi durdurmaya yeltenerek İK'ya sahiplik yapmaya çalışıyorlar.

Sol-sekter tasfiyeci şefler geçmişte parti içinde farklı düşüncelerin çatışması olarak gündeme gelen ve daha ileriki süreçlerde de gelebilecek olan böylesi bir tartışmada seksiyon düşüncesinin bilimsel çürütülmesi bir tarafa bırakılarak farklı düşünce sahipleri örgütsel tedbirlerle etkisizleştirilmeye çalışılıyor ve bu düşünce sahipleri tümüyle program düşmanı ilan edilip teşhir edilme, gözden düşürülmeye çalışılıyordu. Burada da yine başlayan küçük burjuvazinin kendi gücüne güvensizliğidir. Ve bu bağlamda öylesine bir ürkeklik içine girilmektedir ki, Kürdistan terimi bile yazımlardan çıkarılmakta bu da Kürt milliyetçiliğine karşı "proleter" tavır olarak ortaya konmakta ve üstelik İK'ya mal edilmektedir. Bu sağa çark ediş öylesine belirginleşmiştir ki, partinin özgüle ilişkin politikasızlığı iyiden iyiye sorun olagelmıştır. Devrimci bir Kürt ulusal hareketinin olmadığı koşullarda dahi onca derin bir inceleme gereği ile yola çıkan İK'ya bu gün kendi düşüncelerinin dar bakışı yamanarak somut durumdan uzak anti-bilimsel bir yaklaşım onaylatılmak istenmektedir.

Sol-sekter tasfiyeci hizibin yürüdüğü siyasal hat sosyal şovenizmde var olan politikada kendi gücüne güvensizlik olarak ortaya çıkan durumun kendisidir. Bu durum oldukça bariz biçimde gerek pratiğe yansımakta, gerekse paçavra denilecek yazımlarda işlenmektedir. Kürt halkının ulusal başkaldırısına yaklaşım, destek, dayanışma ve onun proletaryanın müttefiği olması durumu tümüyle gözardı edilerek esen sosyal şoven rüzgarlarının kör karanlığında kaybolmaktadırlar. Öylesine ki, Kürt ulusunun ülkesiyle tanınması olacak olan misaki-milli sınırların gayri meşru görülüp red edilmesi, Kürt ulusunun TC. devlet sınırları içinde ayrı bir ülke olarak varlığının kabul edilmesi sorunu bu sol-sekterlerce red edilmektedir. Ki reddedilen MLM'nin ABC'sidir.

TC. devlet sınırları içinde farklı uluslardan proletaryanın örgütü TKP(ML)'nin programı dahilinde somut politikaların üretilmesi bir yana, program da kuşa çevirmektedir. Öyle ki Kürt halkı TKP(ML)'nin Kürt ulusal soruna ilişkin politikalarının olduğundan bile habersizdir.

Sol-sekter tasfiyeci şeflerin, sosyal-şoven güzergahı devrimci UKH'ne karşı yaklaşımlarda da görebilmek mümkündür. Bu tam bir örgüt şovenizmini de gündeme getirmiş, k. burjuva hareketleri tipik takipçileri olarak "ben varsam kimse yok" anlayışı, partide esas duruma getirilmeye çalışılmakta, "illede beni tanı" tavrının belirleyiciliği gündeme oturtulmaya çalışılmaktadır. Bu durum diğer devrimci dost örgütlerle olan ilişkilere de yansımakta, ilişkilerin merkezine "vururum kırarım" edebiyatı oturtulmakta, o çok bariz kölece itaat istemleri bu çerçevede de gündeme getirilmektedir.

Kürdistan gerçekliğine yaklaşımda partimizin yetmişlerde ortaya çıkan düşüncelerinin dahi bugün çok gerisinde yürüyen sol-sekter tasfiyeci şefler, bilimsel ölçütler dahilinde hiçbir yeni değerlendirmeye yanaşmamaktalar. İbrahim'in Kürt ulusal sorununa ilişkin değerlendirmeleri o günün özgün koşullarını yansıması dahilinde iken, bugün devrimci ulusal bir başkaldırı-

nın, ulusa zulmedilmesine karşı gelişen bir yığın ifadesi olan savaşım ve bu savaşımın kitleler nezdinde harekete geçirdiği istemler ve yoğunlaşan ulusal bilinç vs. etkenlerin bu sol-sekterler için hiçbir önemi sözkonusu değildir. Marksistlerin birinci derecede gözettiği kitlelerin sloganlarının doğruluğunu kabullenmeleri ona inanmaları gibi siyasal önermelerin, bu tasfiyeci şefler açısından hiçbir anlam ve önemi mevcut değildir. Çünkü bunlar soruna salt silahın nişangahından bakmaktalar ve silahın nişanını yaldızlayan bilimsel kavramlardan uzaklaşmaktadırlar.

Kürt milliyetçiliği üzerine bolca fetva verirken çok bariz biçimde ortaya çıkan sosyal şovenizmi ağızlarına dahi almamaktadırlar. Oysa proletarya açısından en tehlikeli olan ezilen bir ulusun milliyetçi çizgisine düşmekten ziyade, ezen ulus şovenizmine düşmektir. Çünkü ezilen bağımlı ulusun bağımsızlığı paralelinde gelişen milliyetçilik proletarya açısından maruz görülebilecekken, sosyal şovenizm ise tümüyle ilhak ve hegemonya siyasetinin bariz yansımasıdır. Ve tümüyle gericidir. Ve bunu hiçbir ayrıma tabi tutmadan ve öne çıkanın nerde nasıl hangi koşulların ürünü olduğunu belirlemeden yanaşım sergilemekte sol-sekter dar bakış açısı ve düşüncelerine güven-sizlikleridir.

Buna ilişkin eleştiri konusunda olabilecek bir çok nokta mevcut fakat burada hepsine değinme durumunda değiliz.

İK'ya yamanmaya çalışılan sol-sekter kariyerist tasfiyeci şeflerin ayyuka çıkmış çizgi ihlallerini her özgülde görebilmek olanaklı. Bu açık araştırma dahi bunu anlamak için yeterli.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler, Yurtseverler

TKP(ML) tarihinde bir dönemeç noktası olan Proleter Kültür Devrimi ruhunun dipten gelen dalgalarla şaha durması açısından bu mayıs daha anlamlı, daha kızıl, daha görkemlidir. Çünkü bugün önderimiz İbrahim'in adını, onun ideolojik özüne siyasal kavramlarına, tüm baskıcı, zorcu ve yozlaşmış savaş ağalarının burjuva niteliklerine inat, yaratılan TKP(ML) değerlerinin yanı başında, onu bilimsel güzergahında anıyoruz.

Tüm duyarlı devrimci-demokrat kamuoyu, halkımız, Partizan taraftarlar bugünkü ayrılığı kolaydan sindiremeyeceklerdir. Fakat bilinmelidir ki, ideolojik siyasi mevzilerini kaybetmiş bir hareketin, proletaryayı temsil etmesi ve devrime öncülük etmesi beklenemez. Doğru bir çizgi uygulanmadığı durumda görece güçlü olmanın pek bir anlamı olmayacaktır. İlerlemenin teminatı öncelikle doğru bir çizgide tutunmaktır. İşte bugün dipten gelen proleter kültür devrimi ruhu, yozlaşan çürüyen sol-sekter tasfiyeci şeflerin üstten alta doğru empoze etmeye çalıştıkları çizgiyi anlamlı bir başkaldırıyla mahkum etmiş ve İbrahim Kaypakkaya yoldaşın anısına bağlı kalmıştır.

Elbette ki tarihin bilimsel ilerleyişinde söylenecek esas sözüümüz, onun yarattığı değerleri daha ileri mevizilere taşıdığımız bugün gibi yarında, bunları daha ileri biçimiyle, maddi güce büründürmemizle söylenecektir.

Yığınların yaratıcı gücü tüm devrimlerin esas dinamizmidir ve biz bugücü yine siz ezilen yığınların gönüllü, fedakar ve bilinçli katılımıyla elde edeceğimize inanıyoruz. Çizgimizin doğruluğu gücümüze güç, öfkemize bi-

linç katacak, yolumuza ışık tutacaktır.

Sizler İbrahim'e ve onun yarattığı değerlere kimin sahiplik yaptığını, bol saltanat öğütleyenleri değil, toplumsal pratiğin yakıcılığında yaratılan değerleri korumasını ve onların daha ileri mevzilere taşınmasını bizzat tüm davranış hareket ve feda ruhu üzerinde şekillenen yaratıcı özlerinden ayırt etmelisiniz.

Partimiz TKP(ML)'nin ideolojik güzergahında saflaşmamız, yarını yaratma mücadelemizi güçlendirecek ve ona hız verecektir.

Gün, yas günü değil saflaşmayı sağlama günüdür.

Gün MLM güzergahta mücadeleyi yükseltme günüdür.

Gün ileri atılmak için uygun koşulların seni beklediği gündür.

Gün feda ruhuyla, pratiği yönlendirme günüdür.

Yoldaş,

Tay dağı kadar yüce ölümlere karışmış adını anarken, yürüttüğümüz mücadeleyi senden öğrendiğimiz özle sürdürmeyi; yılların gelişimi içinde senin açtığın bilimsel güzergahı, kendi düşünlerinin dar sınırına hapsedmeye çalışan sol-sekter tasfiyeci şeflerin ve her türden oportünistlerin karşısına baş eğmez bir çıkışla durmayı, adını yakıştığı yerde tutmayı kendimize görev bildik.

★ ŞAN OLSUN SANA İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞ!

★ SENİ KURAMLARIMIZIN BİLİMSEL GÜCÜNDE, KAVGAMIZIN KIZIL ALAZINDA YAŞATACAĞIZ!

★ SENİN BAŞLATTIĞIN KIZIL GÜZERGAHTAKİ YÜRÜYÜŞÜMÜZ, DAHA ÖNCE SAĞ OPÖRTÜNİST VE REVİZYONİST HİZİPLERE KARŞI OLDUĞU GİBİ, BUGÜNDE SOL OPÖRTÜNİST TAFİYECİ HİZBE KARŞI MLM ÇİZGİDE DEVAM EDİYOR!

★ YAŞASIN PROLETARYANIN KOMÜNİST ÖNDERİ İBRAHİM KAYPAKKAYA!

★ YAŞASIN ONUN AÇTIĞI ÇIĞIRDA YÜRÜYEN PARTİMİZ TKP(ML)!

★ YAŞASIN KIZIL ORDU TİKKO, KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

TKP(ML)
1 NOLU GERİLLA BÖLGESİ
ORDU-PARTİ ORGANI

"Pek çok Komite" sözünü... doğruya tekabül etmiyor olsada, son derece öğretici ve manidardır. Bu işaret, Parti bilincinden hâlâ bir kırıntı kaldığını, Parti tarafından atanan fonksiyoner kurulların, merkez organlarının bileşiminde ve çizgisinde değişikliğe gittiklerinde, Partinin iradesini dikkate almak zorunda olduklarına dair belli bir bilinç kırıntısının varlığını göstermektedir. Bu bilinç, şimdi aldığınız karma karışık tutumla karartılmasaydı, gerçekten pekçok komitenin gerçek isteğini gerçekten öğrenmek için Kongreden başka bir yol olmadığını kolayca görürdünüz. Fakat "Pekçok komite"ye yaptığınız atıf Parti bilincinin bir kırıntısını gösteriyorsa, aynı zamanda vicdanınızın rahat olmadığını da açıkca gösteriyor. Tam da bu nedenle, maceracı politikanızla partinin iradesi arasındaki çarpıcı çelişkiyi hissettiğiniz için, Kongreden ateşten korkarcasına korkuyorsunuz."

LENİN